

'De mol' speelt Bruno naar huis

De mol heeft na een tweede, bewogen aflevering, een nieuw slachtoffer gemaakt. Bruno Van Wouwen (50) uit Vosselaar keek na de eliminatievragen aan tegen de gevreesde rode vingerafdruk.

Bruno stond al sinds de eerste aflevering bij zowel medespelers als kijkers op het lijstje van Mol-verdachten en de aflevering van gisteravond versterkte die verdenkingen alleen maar. Terwijl zijn medespelers de loodzware klim van 1.100 treden maakten naar het dorpje Vradeto, nam hij enkele even kordate als vreemde beslissingen. Bijvoorbeeld om twee vrouwen te laten armworstelen tegen een beresterke reus. "Vooruitdenken, snel en duidelijk beslissen zit nu eenmaal in mijn karakter, en ik heb het ook voor mijn job nodig. Als technisch directeur bij Steylaerts, een firma die badkamers plaatst, moet ik zo'n 150 mensen aansturen. Van werfleiders

over onderaannemers tot de dienst na verkoop. Daar loopt altijd wel iets spaak, en dan is het kwestie kordaat te reageren."

Op zijn werk had Bruno zijn drie weken afwezigheid voor *De mol* ingekleed als een reis met zijn vrouw naar Argentinië. "Tien jaar geleden ben ik er al eens geweest. Als er naderhand vragen zouden komen over het land, kon ik er tenminste op antwoorden. Wat ik niet had voorzien is dat ik bij mijn 'terugkeer' de vraag kreeg waarom ik geen enkele foto op sociale media had gepost. Niet dat ik daar nu zó actief ben, maar toch. Ik heb dan maar wat foto's van tien jaar geleden laten zien, maar wel vanop een afstandje en snel-snel met de uitvlucht, ja maar ik heb nu een dringende vergadering." (lacht)

Aangezien het spel voor Bruno al na een kleine week voorbij was, moest hij nog twee weken ongezien blijven. "Thuis achter een kast wegkruipen,

In de opdracht in Vradeto maakte Bruno een aantal snelle maar dubieuze beslissingen.

daar zou ik gek van worden. Ik ben dan maar opnieuw naar het buitenland vertrokken. In Duitsland en Ne-

derland ben ik gaan mountainbiken. Maar niet zonder eerst Waterloo te bezoeken. Symbolisch." (lacht) (jdr)

De 50-jarige Bruno viel af in de tweede aflevering. VIER

Na de sympathieke Gilles heeft gisteren alweer een man 'De Mol' moeten verlaten. Opnieuw was het een verrassende exit, want Bruno, de 50-jarige technisch directeur uit Vosse-laar, leek het spel onder controle te hebben. Al had hij de pech dat hij samen met

Alina werd uitgestuurd om het 'trapspelspel' in het dorpje Vradeto te spelen, waarbij hij de andere kandidaten niet kon beoordelen. Ook bij de grote trouwproef kon hij nauwelijks extra informatie binnenhalen. Bruno zette naar eigen zeggen in op Alina en Laure, wat hem dus zijn eliminatie kostte. De makers van 'De Mol' deden er in de

tweede aflevering alles aan om oudersdeken Els (51) verdacht te maken. Of ze is de meest onhandige lerares in jaren, of ze heeft zich opgeworpen om de hele boel te belazeren. Els bracht gisteren op geen enkel moment iets bij voor de groep. Integendeel, ze remde en stremde daar waar het kon. Misschien wel te veel van het goede... (MC)

maandag
16 maart 2020

HLN 29

'De Mol' stuurt opnieuw een man naar huis

Het Laatste Nieuws/Antwerpen Noord 16/03/2020, bladzijden 28 & 29
All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Het Laatste Nieuws/Antwerpen Noord

TELEVISIE

Bruno ligt als tweede uit 'De Mol'

“Toen ik thuis kwam, ben ik meteen naar Waterloo gereden”

De mol heeft na een tweede, bewogen aflevering, een nieuw slachtoffer gemaakt. Bruno Van Wouwen (50) uit Vosselaar keek na de eliminatievragen aan tegen een rode duim. “Het eerste wat ik deed toen ik terug thuis kwam, was Waterloo bezoeken. Heel symbolisch.”

Bruno stond al sinds de eerste aflevering bij zowel medespelers als kijkers op het lijstje van Mol-verdachten, en de aflevering van gisteravond versterkte die verdenkingen alleen maar. Terwijl zijn medespelers de loodzware klim van 1.100 treden maakten naar het dorpje Vradeto, nam hij enkele even kordate als vreemde beslissingen. Bijvoorbeeld om twee vrouwen te laten armworstelen tegen een beresterke reus.

“Vooruitdenken en snel en duidelijk beslissen zit nu eenmaal in mijn karakter, en ik heb het ook voor mijn job nodig. Als technisch directeur bij Steylaerts, een firma die badkamers plaatst, moet ik zo'n 150 mensen aansturen. Van werfleiders over onderaannemers tot de dienst na verkoop. Daar loopt altijd wel iets spaak, en dan is het kwestie kordaat te reageren.”

Argentinië

Op zijn werk had Bruno zijn drie weken afwezigheid voor *De Mol* ingekleed als een reis met zijn vrouw naar Argentinië. “Tien jaar geleden ben ik er al eens geweest. Als er naderhand vragen zouden komen over het land, kon ik er tenminste op antwoorden. Wat ik niet had voorzien, is dat ik bij mijn 'terugkeer' de vraag kreeg waarom ik geen enkele foto op sociale media had gepost. Niet dat ik daar nu zó actief ben, maar toch. Ik heb dan maar wat foto's van tien jaar geleden laten zien, maar wel vanop een afstandje, met de uitvlucht: ja maar ik

Bruno, de man die door velen verdacht werd, sneuvelt als tweede in *De Mol*. FOTO VIER

heb nu een dringende vergadering (*lacht*).”

Aangezien het spel voor Bruno al na een kleine week voorbij was, moest hij nog twee weken ongezien blijven. “Thuis achter een kast wegkruipen, daar zou ik gek van worden. Ik ben dan maar opnieuw naar het buitenland vertrokken. In Duitsland en Nederland ben ik gaan mountainbiken. Maar niet zonder eerst Waterloo te bezoeken. Heel symbolisch (*lacht*).” (jdr)

Gazet van Antwerpen/Kempen 16/03/2020, bladzijden 26 & 27

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Gazet van Antwerpen/Kempen

‘De mol’ speelt Bruno naar huis

DE MOL

VIER
Jo De Ruyck

De mol heeft na een tweede, bewogen aflevering, een nieuw slachtoffer gemaakt. Bruno Van Wouwen (50) uit Vosselaar keek na de eliminatievragen aan tegen een rode duim.

Aan elke deelnemer van *De mol* wordt gevraagd drie weken vrij te houden. Na Gilles, de eerste afvaller van vorige week, stond nu ook Bruno veel vroeger terug thuis dan voorzien. “Helaas, als tweede zo snel dit fantastische spel moeten verlaten is niet prettig. Ik had enkele mogelijke mollen in mijn hoofd en bij de eliminatie had ik mijn antwoorden dan ook mooi gespreid, maar blijkbaar niet voldoende. Na een kleine week kwam ik dan ook alweer thuis en de veertien dagen waarin ik nog ongezien moest blijven heb ik dan maar gebruikt om te gaan mountainbiken in Duitsland en Nederland. Dat leek me de veiligste en prettigste manier om in eigen land door niemand te worden opgemerkt.”

Als uitvlucht om zijn afwezigheid van drie weken te rechtvaardigen had Bruno op zijn werk verteld dat hij ter gelegenheid van zijn 50ste verjaardag naar Argentinië op reis ging. “Met mijn vrouw, zij, en onze twee kinderen van 21 en 19 waren de enigen die op de

hoogte waren van mijn deelname aan *De mol*. Argentinië heb ik niet helemaal uit mijn duim gezogen. Tien jaar geleden ben ik er al eens geweest. Als er naderhand dan vragen zouden komen over het land, kon ik er tenminste op ant-

woorden. Wat ik niet meteen had voorzien is dat ik bij mijn ‘terugkeer’ de vraag kreeg waarom ik geen enkele foto op de sociale media had gepost. Niet dat ik daar nu zó actief ben, maar toch. Ik heb dan maar wat foto’s van tien jaar geleden laten zien, maar wel van op een afstandje en snelsnel met de uitvlucht, ‘ja maar ik heb nu een dringende vergadering.’”

(lacht)

Spaans leren

Dat Bruno de tweede aflevering niet overleefde, ligt alleszins niet aan zijn voorbereiding. “Ik volg *De mol* al sinds het prille begin en heb heel goed nagedacht hoe ik het zou aanpakken mocht ik er zelf aan deelnemen. Toen ik eenmaal wist dat ik geselecteerd was, ben ik zelfs Spaans beginnen te studeren. Dat leek me handig, omdat het een wereldtaal is en ik vermoedde ergens dat we in een Spaanstalig land zouden neerstrijken. Pech, want het werd Griekenland. En daar sta je dan op het vliegveld van Athene met je Spaanse zinnnetjes”

Bruno

“Toen ik eenmaal wist dat ik geselecteerd was, ben ik zelfs Spaans beginnen te studeren. Dat leek me handig. Daar stond ik dan op het vliegveld van Athene met mijn Spaanse zinnnetjes”

gedoken en heb daar alle lectuur die nuttig kon zijn mee gegrabbeld.”

Geholpen heeft dat niet, al had het ook anders kunnen uitdraaien. Nogal wat kijkers én ook andere kandidaten duidden Bruno aan als Mol-verdachte. “Toch heb ik daar zelf niet op aangestuurd. Ook niet toen ik kordate beslissingen nam terwijl de anderen de lange klim naar Vradeto aan het maken waren. Snel en duidelijk beslissen zit nu eenmaal in mijn karakter en ik heb het ook voor mijn job nodig. Als technisch directeur van Steylaerts, een firma die badkamers plaatst, moet ik zo’n 150 mensen aansturen. Van werfleiders over onderaannemers tot de dienst na verkoop. Daar loopt altijd wel iets spaak en dan is het kwestie kordaat te reageren.”

Of hij zijn koelbloedigheid ook kon bewaren toen hij eenmaal thuis kwam? “Ja hoor. Het eerste wat ik heb gedaan is Waterloo bezoeken. Heel symbolisch. Daarna ben ik doorgereden naar Duitsland om te gaan fietsen.”

Het Belang van Limburg/Noord 16/03/2020, bladzijden 26 & 27

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Het Belang van Limburg/Noord

MOLWATCHER JOERI

Vorig jaar slaagde Joeri Loos (33) er net niet in om Elisabet te ontmaskeren. Dit jaar richt hij als onze Molwatcher zijn pijlen opnieuw op de mol.

DICK DEBIEY

"Bruno is een valse mol en Christian speelt het slim"

"Ik moet toegeven dat het vrij emotioneel is om naar *De mol* te kijken", zegt Joeri Loos. "Het brengt herinneringen naar boven. Ik weet ook wat de kandidaten meemaken." Het is een sterke groep, zo blijkt. Ze brachten de eerste opdrachten tot een goed einde. Toch bedraagt het saldo van de pot -1.200 euro, dankzij een deal met de mol.

Sommige kandidaten hadden veel geld over voor een vrijstelling. Joeri: "Ik denk dat

Bart en Bruno zo ver mogelijk willen geraken in het spel. Als mol wil je niet direct in de kijker lopen en dat doe je wel als je 10.200 of 7.500 euro uit de pot wil halen. Christian, Gilles en Jolien kozen voor erg weinig geld. Dat zou ik als mol ook niet doen. Voor Gilles is het ook slecht uitgedraaid. Het is *schoon* dat hij zo voor de groep kiest, maar als je te braaf bent ga je naar huis. Ik denk dat *de gevaarlijkste mannen* in de middenmoot zitten."

Wat is jou al opgevallen?

"Ik denk dat Bruno een valse mol is. Bij de eerste opdracht wou hij molgedrag vertonen door de speelkaarten bij een andere foto te zetten. Maar hij deed dat klungelig. Laure heeft veel in haar mars. Bij de oriëntatieopdracht gaf ze hints naar de juiste antwoorden, maar vrij onopvallend. Dus ofwel is ze een zeer goede kandidaat, ofwel een zeer goede mol. Samen met Salim en Els kwam ze niet zo prominent in

beeld, dus ik verwacht zondag meer te zien."

"Dorien en Christian slaagden erin om bij de twee opdrachten de belangrijkste posities in te nemen. Ze waren de laatsten bij het abseilen en hingen aan de parasail, zodat ze het tempo van de boot konden bepalen. Ik denk dat Dorien haar hoogtevrees uitvergroot werd en dat zij en Christian zich bij elkaar verdacht probeerden te maken door zo veel vragen fout te beantwoorden."

"Christian is volgens

mij een berekende kerel. Hij is erg sympathiek en zal alles doen wat ze hem vragen, waardoor hij vertrouwen zal winnen. Hij speelt het spel vanuit de achtergrond. Door af en toe opmerkingen te maken waarmee hij anderen in een bepaalde richting kan sturen."

"Over het algemeen komen nu vooral de vrouwen verdacht over. Ik ga Dorien toch extra in het oog houden." (TCC)

DE MOL
VIER, ZONDAG 19.55 UUR

MOLWATCHER

Ex-kandidaat Joeri Loos
speurt dit seizoen naar saboteur

“Bruno is een valse mol en Christian speelt het slim op de achtergrond”

Vorig jaar slaagde Joeri Loos (33) er als kandidaat net niet in om Elisabet te ontmaskeren. Dit jaar richt hij zijn pijlen opnieuw op de mol als onze Molwatcher.

“Ik moet toegeven dat het vrij emotioneel is om naar *De Mol* te kijken”, geeft Joeri Loos na de eerste aflevering toe. “Het brengt heel veel herinneringen naar boven. Ik weet ook precies wat de kandidaten meemaken.” Een sterke groep kandidaten, zo blijkt. Ze brachten de eerste twee opdrachten tot een goed einde. Toch bedraagt het saldo van de pot -1.200 euro. En dat allemaal dankzij een deal met de mol.

Sommige kandidaten hadden zeer veel geld over voor een vrijstelling.

Joeri: “Ik denk dat Bart en Bruno gewoon zo ver mogelijk willen geraken in het spel. Als mol wil je niet meteen in de kijker lopen en dat doe je natuurlijk wel als je bereid bent 10.200 of 7.500 euro uit de pot te halen. Christian, Gilles en Jolien kozen voor zeer weinig geld. Dat zou ik als mol ook niet doen. Voor Gilles is het dan nog eens heel slecht uitgedraaid. Het is heel schoon dat hij zo voor de groep kiest, maar als je te braaf bent, ga je naar huis. Ik denk dat de gevaarlijkste mannen in de middenmoot zitten.”

Het is natuurlijk nog heel vroeg in het spel, maar wat is jou al opgevallen?

“Ik denk dat Bruno een valse mol is. Tijdens de eerste opdracht wou hij molgedrag vertonen door de speelkaarten bij een andere foto te zetten. Maar hij deed dat op zo’n klungelige manier. Laure heeft volgens mij zeer veel in haar mars. Tijdens de oriëntatieopdracht gaf ze steeds hints naar de juiste antwoorden, maar op een vrij onopvallende manier. Dus ofwel is ze een zeer goede kandidaat ofwel een zeer goede mol. Samen met Salim en Els kwam ze niet zo prominent in beeld in deze eerste af-

levering, dus ik verwacht hen zondag wat meer te zien.”

“Dorien en Christian slaagden erin om tijdens de twee opdrachten de belangrijkste posities in te nemen. Ze waren de twee laatsten bij het abseilen en hingen aan de parasail waardoor ze het tempo van de speedboot konden bepalen. Ik denk dat Dorien haar hoogtevrees wat uitvergroot werd en dat zij en Christian zich vooral bij elkaar verdacht probeerden te maken door zoveel vragen fout te beantwoorden. Er was zeer weinig overleg en soms zeiden ze toch rare dingen. Dat Christian niet wist dat Ciney geen trappist is... Daarover zal ik hem toch nog eens onder zijn voeten moeten geven.”
(lacht)

“Hij is volgens mij een zeer berekende kerel. Hij is heel sympathiek en zal alles doen wat ze hem vragen, waardoor hij vertrouwen zal winnen. Hij speelt het spelletje meer vanuit de achtergrond. Hij maakt af en toe bepaalde opmerkingen waarmee hij anderen in een bepaalde richting kan sturen. Ook als de camera’s niet draaien, wordt er heel veel

foute of juiste info gedeeld. Ik werd destijds in de eerste aflevering het meest verdacht, ook al had ik niets misdaan. Ik zei gewoon gekke dingen aan tafel.”
(lacht)

“Over het algemeen komen vooral de vrouwen verdacht over en ik ga Dorien toch extra in ’t oog houden.”

Volgende week deelt ex-mol Elisabet Haesevoets haar theorieën en verdenkingen in uw krant.
(nco)

📌 *De Mol*, Vier, zondag, 19.55u

Vorig jaar slaagde Joeri er net niet in om Elisabet te ontmaskeren.

FOTO DICK DEMEY

Gazet van Antwerpen/Stad en Rand 14/03/2020, bladzijden 40 & 41

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Gazet van Antwerpen/Stad en Rand

MOLWATCHER JOERI

Vorig jaar slaagde Joeri Loos (33) er net niet in om Elisabet te ontmaskeren. Dit jaar richt de Perenaar zijn pijlen opnieuw op de mol als onze Molwatcher.

“Bruno is een valse mol en Christian speelt het slim vanuit de achtergrond”

“Ik moet toegeven dat het vrij emotioneel is om naar *De Mol* te kijken”, geeft Joeri Loos na de eerste aflevering toe. “Het brengt heel veel herinneringen naar boven. Ik weet ook precies wat de kandidaten meemaken.”

Een sterke groep, zo blijkt. Ze brachten de eerste twee opdrachten tot een goed einde. Toch is het saldo van de pot -1.200 euro. En dat allemaal dankzij een deal met de mol.

Sommige kandidaten hadden heel veel geld over voor een vrijstelling.

Joeri: “Ik denk dat Bart en Bruno gewoon zo ver mogelijk willen geraken. Als mol wil je niet meteen in de kijker lopen en dat doe je natuurlijk wel als je bereid bent 10.200 of 7.500 euro uit de pot te halen. Christian, Gilles en Jolien kozen voor heel weinig geld. Dat zou ik als mol ook niet doen. Voor Gilles is het dan nog eens heel slecht uitgedraaid. Het is heel *schoon* dat hij zo voor de groep kiest, maar als je te braaf bent, ga je naar huis. Ik denk dat *de gevaarlijkste mannen* in de middenmoot zitten.”

Het is natuurlijk nog heel vroeg in het spel, maar wat is jou al opgevallen?

“Ik denk dat Bruno een valse mol is. Tijdens de eerste opdracht wou hij molgedrag vertonen door de speelkaarten bij een andere foto te zetten. Maar hij deed dat op zo’n klungelige manier. Laure heeft volgens mij heel veel in haar mars. Tijdens de oriëntatieopdracht gaf

ze steeds hints naar de juiste antwoorden, maar op een vrij onopvallende manier. Dus ofwel is ze een heel goede kandidaat, ofwel een heel goede mol. Samen met Salim en Els kwam ze niet zo prominent in beeld in deze eerste aflevering, dus ik verwacht hen zondag wat meer te zien.”

“Dorien en Christian slaagden erin om tijdens de twee opdrachten de belangrijkste posities in te nemen. Ze waren de twee laatsten bij het abseilen en hingen aan de parasail waardoor ze het tempo van de speedboot konden bepalen. Ik denk dat Dorien haar hoogtevrees wat uitvergroot werd en dat zij en Christian zich vooral bij elkaar verdacht probeerden te maken door zo veel vragen fout te beantwoorden. Er was heel weinig overleg en soms zeiden ze toch rare dingen. Dat Christian niet wist dat Ciney geen trappist is... Daarover zal ik hem toch nog eens tegen zijn voeten moeten geven. *(lacht)* Hij is volgens mij een heel berekende kerel. Hij is heel sympathiek en zal alles doen wat ze hem vragen, waardoor hij vertrouwen zal winnen. Hij speelt het spelletje meer vanuit de achtergrond. Ook maakt hij af en toe opmerkingen waarmee hij anderen in een bepaalde richting kan sturen. Zelfs als de camera’s niet draaien, wordt er heel veel foute of juiste info gedeeld. Ik werd destijds in de eerste aflevering het meest verdacht, ook al had ik niets misdaan. Ik zei gewoon gekke dingen aan tafel. *(lacht)* Over het algemeen komen vooral de vrouwen verdacht over en ik ga Dorien toch extra in ’t oog houden.” *(nco)*

→ De Mol, VIER, zondag, 19.55 uur

Het Belang van Limburg/Genk 14/03/2020, bladzijden 42 & 43

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Het Belang van Limburg/Genk

De Mollenvanger

› Verdachte nummer één van Marc: Christian. (foto VIER)

Mollenvanger Marc ziet in Christian ideale Mol

Onze Mollenvanger Marc Denys tipt elke week zijn verdachte.

Ook zo genoten van de eerste aflevering van De Mol? Mij viel vooral Christian op. Hij pakte al tijdens de voorstelling van de kandidaten uit met zijn groepsgevoel en had dan ook geen geld over voor een vrijstelling. Mooi gebaar, maar de Mol zal voorkennis hebben gehad.

Bij alle proeven van vorige zondag manoeuvreerde Christian zich in een rol waar echt te mollen viel! Bij opdracht 1 was hij (met alle ogen op hem gericht) net snel genoeg voor de groepsfoto, maar waarom wou hij per se als laatste starten? Hoopte Christian op een opgave van Dorien (hoogtevrees)? Tijdens

opdracht 2 stelde Christian zich onmiddellijk kandidaat voor het beantwoorden van vraagjes terwijl ze parasailden. Het resultaat was pover: 8 op 15. Christian negeert de dobberende kano van Bart (die praktisch alle antwoorden wist en dit kon duidelijk maken met behulp van een toeter en het omhoog houden van bordjes) en spoort Dorien onvoldoende aan haar verrekijker te gebruiken. Resultaat: Bart wordt buitenspel gezet en Dorien krijgt de zwartepiet. Goed gemold van de consultant met dwerggroei! Vanavond dus zeker letten op Christian! Het belooft een spannende aflevering te worden! ■ **Check het verslag van Marc morgen op dezondag.be**

De Zondag/Brussel en Rand 15/03/2020, bladzijden 16 & 17

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Zondag/Brussel en Rand

GILLES DE COSTER

**«IK GEEF MEZELF 11 OP 10
VOOR GELUK»**

17 & 18>

Het Laatste Nieuws/de Ring-Brussel 14/03/2020, bladzijde 1

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Het Laatste Nieuws/de Ring-Brussel

GILLES DE COSTER (39)

OVER 'DE MOL', DOEMDENKEN EN 'DEN BEERSCHOT'

Foto: Nilsel/Heyaets

In dit interview vertelt presentator Gilles De Coster (39) wie 'de mol' is. Of dat dacht hij toch zelf even — tot hij uit zijn nachtmerrie wakker schrok. In wakkere toestand is De Coster enkel loslippig over middenvakrijders, vijf verdiepingen wallen onder zijn ogen, de naderende 4 op zijn verjaardagstaart en zijn neiging tot doemdenken. «Een psycholoog heeft me daar geweldig goed mee geholpen. Iedereen zou daar eens moeten langsgaan.»

• BRECHT HERMAN •

Ik weet
dat ik me
aanstel,
maar

40 woorden vind ik
verschrikkelijk

«Vuijste», zegt Gilles De Coster. En we tikken elkaars knokkels even aan. «Al weet ik eigenlijk niet of dat wel te vertrouwen valt.» Het is donderdagmiddag en de coronamaatregelen volgen elkaar in een rotvaart op. Foto's van bomvolle supermarktparkings en lege winkels worden gretig verspreid wanneer we in een vergaderzaal van Woestijnvis gaan zitten voor een koffie. Met chocolaatjes.

Gilles, haast jij je straks naar de Colruyt om tien pakken spaghetti?

«Ma nee! Dat ga ik niet doen, echt niet. Dat is nergens voor nodig. Daarmee voed je alleen maar paniek. Dat is zoals nu massaal je aandelen op de beurs verkopen: zo voed je een crash. Ik ga proberen dat niet te doen. Angst is een slechte raadgever, dus ik denk rationeel na over zulke dingen. In dit geval moet iedere Belg gewoon goed opletten. Dat is burgerzin.»

En een week geleden vertelde je in 'De Zondag' nog over je Italiaanse reisplannen. Je vond dat de wereld in een kramp geschoten was en we onterecht bang werden gemaakt.

«Ik was helemaal mis. Absoluut. Op die week tijd is alles hard veranderd. Mijn skivakantie naar de Dolomieten zal niet doorgaan. Jammer, maar geen ramp.»

Voor een Kielse rat als jij is het grootste drama wellicht dat de allesbeslissende promotiematch tegen OH Leuven is uitgesteld.

18 >

Het Laatste Nieuws/Antwerpen Noord 14/03/2020, bladzijden 16 & 17

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Het Laatste Nieuws/Antwerpen Noord

Mensen vragen me niet wie de mol is. Ze zeggen het. 'Het is den dienen!' En dan kijken ze hoe ik reageer. Maar ik kan perfect mijn pokerface opzetten of betrapt kijken: 'Oh, ja, fuck, maar zwijgen, hé!' >>>

Foto: Vier

>17

«(lacht) Ook dat is jammer, maar geen ramp. Anders was ik er zeker live bij geweest in Den Dreef. Het was geen geweldige seizoen voor 'den Beerschor', maar in de heenmatch tegen OHL zag je wel dat beide ploegen een aanwinst voor de eerste klasse kunnen zijn. Dat was een heel leuke match.»

Was je ook in provinciale en amateurklasse op post?

«Ik ga al meer dan twintig jaar naar 'den Beerschor', het ene jaar wat vaker dan het andere, maar ik ben mijn abonnement altijd blijven betalen. 'Zie ons hier zitten', dacht ik wanneer we met 8.000 man naar een wedstrijd tegen Oosterzonen of Groen Rood Katelijne zaten te kijken. Dat had iets surreëls en grappigs. Iedereen genoot ervan. Het was speciaal en plezant om ieder jaar opnieuw te promoveren. Tot je in het vagevuur van 1B zit te knoeien en blijft proberen om die poort naar de hemel open te krijgen. Dat is niet zo eenvoudig. We zijn er twee keer heel dichtbij geweest, maar dichtbij is niet genoeg.»

Ben je slechtgezind na een nederlaag?

«Ja, maar niet de hele week – Beerschor is de ploeg van mijn hart, maar ik kan het niet plaats geven. Voetbal bezorgt me wel veel stress. Dat is je ploeg, je wil dat die goed voor de dag komt. Bij de Rode Duivels heb ik dat ook.»

Complexen? Over mijn wallen. Zelfs al slaap ik zestien uur, dan nog heb ik vijf verdiepingen onder mijn ogen

Even passioneel als met Beerschor?

«Eigenlijk wel. Ook in de jaren dat het heel slecht ging, keek ik naar elke match. Het feit dat ik er in 2009 in Genk bij was toen we met 2-4 van Bosnie-Herzegovina verloren, maakte het nog zoveel mooier dat ik er ook in Rusland bij was toen de Brazilië uit het WK wipten. Dat moment... Dat was een soort van totale magie. Ik denk niet dat het veel mooier wordt dan dat. Ik herinner me trouwens ook nog hoe ik als vijftienjarige wakker werd van roepen in de living, naar beneden ging en daar mijn ouders zag juichen voor de televisie. Mexico 86. Misschien is daar de liefde ontstaan.»

«Maar mispik u niet: ik ben een liefhebber van het spelletje, geen kenner. Ik kan je niet vertellen wat een inverted wingback is of wat de voordelen van 5-3-2 zijn. Ik kijk, amuseer me, en volg als presenter van 'Sports Late Night' gebouwd de analyses van mijn gasten, maar ik kan dat zelf niet. Ik heb trouwens ook niet de encyclopedische kennis om te kunnen zeggen wie de oom van de rechtsback van Waterschei in 1982 was.»

Laat ons het over 'De Mol' hebben. Zondagavond werd aangekondigd

als het strijdtonel van de kijklcijferkanonnen. De cijfers van de eerste veldslag liegen niet: 'De Mol' gaat als enige over het miljoen. Over 'Twee tot de zesde macht', over 'Blind getrouwd'.

«We waren redelijk uitgenodigd over dat kijklcijfer. Het doet deugd, want ieder seizoen is een nieuw ingangsexamen. We hebben een prachtig format in handen, maar we moeten het telkens even prachtig invullen. Ik denk dat de kracht van het programma onder meer schuilt in de ernst en toewijding van de redactie. De totale devotie, tot in het absurde, om het programma telkens weer op niveau te brengen.»

«We hebben – echt waar – een uur zitten te discussiëren over of er ergens een komma of een punt moet staan bij een tekst die in een latere aflevering in beeld komt. Een uur. Soms worden de cameramensen zot omdat we maar blijven overleggen in plaats van in te tie te schieten. Maar als je je daarmee kan bezighouden, weet je dat de rest goed zit. Daarnaast proberen we ook ieder jaar te evolueren. Zo is er dit seizoen heel grondig nagedacht over een meer cinematografische stijl.»

De overvloed aan dronebeelden deed me wels soms duizelen.

«Is 't waar? Dat is niet goed.»

Ik dacht meteen: er heeft er eentje zijn dronediploma behaald.

«Hij heeft zijn diploma al langer, hoor. (lacht)»

Kan jij nog rustig naar de supermarkt, of proberen mensen te achterhalen wie de mol is op basis van de volgende waarin je je boodschappen op de kassaband legt?

«Dat valt wel mee. Mensen vragen me ook niet wie de mol is. Ze zeggen het. 'Het is den dienen!' En dan kijken ze hoe ik reageer. Maar ik kan perfect mijn pokerface opzetten of betrapt kijken: 'Oh, ja, fuck, maar zwijgen, hé!' Het is wel prettig dat mensen mij op straat aanklappen of dat een horede twaalfjarigen mij omsingelt met hun theorieën: dat wil zeggen dat het programma leeft.»

Wat valt jou op als je naar jezelf in 'De Mol' kijkt?

«Ik denk de hele tijd: hou je rug eens wat rechter, verzorg je uitspraak en zet die zonnebril af. Over dat laatste moet ik misschien toch nog even zeggen dat ik die echt alleen maar draag als laatste redmiddel omdat ik anders mijn ogen helemaal dichtknijp tegen de zon. Ik weet het, dat ziet er soms stom uit, maar het kan niet anders.»

Ben jij ijdel? Volgens de persverantwoordelijke maakten we de foto's bij dit interview beter niet 's ochtends, want dan moet je gezicht zich nog wat zetten.

«Wanneer ik foto's van mezelf zie kan ik makkelijk afleiden hoelang ik op dat moment wakker was. (lacht) Ach, het is een beetje aanstellerij om jezelf leuk te vinden op foto's. Maar ik heb een gezonde dosis ijdelheid. Ik zal altijd even in de spiegel kijken voor ik

Van mijn psycholoog heb ik geleerd dat ik soms de neiging heb om het ergste scenario te bedenken en zo mijn eigen hoofd zot te maken.

Een check-up van je mentale motor: iedereen zou dat eens moeten doen

«Ik ben het niet zeker, maar een deel zal aan mijn psycholoog te danken zijn. Die heeft me geholpen om bepaalde denkprocessen te begrijpen en te ontwijken. Een tweetal jaar geleden ben ik daar een tijdje langsgeweest en dat heeft me geweldig goed geholpen. Het is gezond om met iemand met kennis van zaken eens door je diepste zielenroerselen te gaan. Een check-up van je mentale motor. Je moet je lichaam verzorgen, maar je geest ook. Zelfs preventief. Het is niet omdat je geen probleem hebt, dat je niet naar een psycholoog kan gaan. Eigenlijk zou iedereen dat eens mogen of moeten doen. Het is zinnig om na te denken over je eigen denk- en beslissingsprocessen of over de manier waarop je met mensen omgaat – ik ken de juiste termen niet, dus excuses aan de psychologen die meelezen.»

Wat heb je bij de psycholoog geleerd dat je nu nog gebruikt?

«Ik heb geleerd dat ik soms de neiging heb om het ergste scenario te bedenken en zo mijn eigen hoofd zot te maken. Ik was me niet bewust van dat denkproces, maar kan het nu perfect herkennen en parkeren. Niet door het te herkennen en te beseffen dat worstcasescenario's maar zelden waarheid worden, slaag ik erin om het te parkeren.»

Wat doe je als er een middenvakrijder voor je rijdt?

«(schouderoetend) Goh, ik moet eerlijk toegeven dat ik soms langs rechts inhaal.»

Dan zijn we al met twee.

«Soms rij ik ook te snel op de snelweg – noot daarbuiten. Maar dat gebeurt meestal onbewust. Deze week reed ik na de Champions League-uitzending na middernacht naar huis, toen ik op de E19 merkte dat er een auto naast mij bleef hangen. Ik keek opzij en zag dat het de federale wespolie was. Eén flik gaf een teken dat het wat minder mocht. Ik keek naar mijn snelheidsmeter en zag 142 staan. Te snel, natuurlijk, maar ik had het echt niet door. Ik ben nu wel benieuwd of ik nog een boete ga krijgen.»

Al een geluk dat Luk Alloo niet bij de politie is of de achterbank zat.

«Misschien wel. Ik durfde niet goed te kijken. (lacht)»

Waar lig jij 's nachts wakker van?

«Eigenlijk van niets meer. Op dit moment is er niets dat me wakker houdt, al droom ik wel over 'De Mol'. Onlangs had ik nog een nachtmerrie dat ik in een interview verdrapt had wie de mol was. Danschriek wakker, hoor.»

Ná houdt er je niets meer wakker, zegje. Vroeger wel?

«Vroeger piekerde ik veel meer. Zeker

toen ik nog maar net bij Woestijnvis werkte en we door een dal kropen – dat was in de periode dat ik 'De Kruidfabriek' mee presenteerde. Toen heb ik vaak wakker gelegen en gedacht: 'Shit, zit ik in het slop?' Hoe kan ik dit oplossen? Op zich is dat niet verwonderlijk, want het was de eerste keer dat ik een professionele tegenstand had. Na een tijd had ik door dat het geen zin had om daar mijn slaap voor te laten.»

Hoe heb je die knop kunnen om draaien?

«Ik ben het niet zeker, maar een deel zal aan mijn psycholoog te danken zijn. Die heeft me geholpen om bepaalde denkprocessen te begrijpen en te ontwijken. Een tweetal jaar geleden ben ik daar een tijdje langsgeweest en dat heeft me geweldig goed geholpen. Het is gezond om met iemand met kennis van zaken eens door je diepste zielenroerselen te gaan. Een check-up van je mentale motor. Je moet je lichaam verzorgen, maar je geest ook. Zelfs preventief. Het is niet omdat je geen probleem hebt, dat je niet naar een psycholoog kan gaan. Eigenlijk zou iedereen dat eens mogen of moeten doen. Het is zinnig om na te denken over je eigen denk- en beslissingsprocessen of over de manier waarop je met mensen omgaat – ik ken de juiste termen niet, dus excuses aan de psychologen die meelezen.»

Wat heb je bij de psycholoog geleerd dat je nu nog gebruikt?

«Ik heb geleerd dat ik soms de neiging heb om het ergste scenario te bedenken en zo mijn eigen hoofd zot te maken. Ik was me niet bewust van dat denkproces, maar kan het nu perfect herkennen en parkeren. Niet door het te herkennen en te beseffen dat worstcasescenario's maar zelden waarheid worden, slaag ik erin om het te parkeren.»

Is het te persoonlijk om te vragen wat jou getriggerd heeft om naar een psycholoog te stappen?

«Dat is iets te persoonlijk, ja.»

Sowieso praat je liever niet over je privéleven. Niet over je liefdesleven, maar ook niet over je moeder die heel vroeg stierf en over wie je vroeger wel soms vertelde in interviews. Waarom nu niet meer?

«Ten eerste omdat ik het niet wil, omdat dat niet in mij zit. Daarnaast ook omdat het op den duur bijna in ieder interview terugkwam en daar soms ook de titel van gemaakt werd. Ik voelde me daar niet goed bij. Een derde reden is dat er tegenwoordig soms online artikels gemaakt worden met één citaat uit een mooi en evenwichtig interview, om op die manier clicks te scoren. Dat is echt niet oké.»

Op Instagram licht je wel een tipje van de privéluier op. Daarop verschijnen soms foto's van nachtelijke.

«Nu je het zegt: eigenlijk is het heel inconsequent van mij om daar dan wel foto's te posten. (lacht) Maar kijk, dat is omdat ik te trots ben op mijn schatjes. Dat zijn de kinderen van mijn oudste broer. De oudste, Lys, is

mijn petekind en is net twaalf geworden. Voor haar verjaardag ben ik haar van school gaan halen en zijn we samen om een cadeautje te kopen. Ze is haar kamer aan het herinrichten, dus zijn we naar de Ikea gereden om van alles te kopen.»

«Soms zien we elkaar op een onverwacht moment, soms plannen we vroeg op voorhand een familiefeest. Ik heb pas recent ontdekt dat sommige mensen geen familiemensen zijn en dat ik de luxe had om uit de lucht te vallen en te vragen: 'Hoezo, jij gaat niet graag naar familiefeesten?' Ik vind het belangrijk om een goed contact te onderhouden, ook met mijn dichtste vrienden. Liever minder vrienden met wie ik een innig contact heb, dan veel vrienden met wie ik een minder hechte band heb. Voor wie heel dicht bij mij staat, geef ik alles.»

Wie is de drijvende kracht in je familie?

«Ik ging zeggen om ons vader, maar eigenlijk neemt iedereen wel eens initiatief. Als je graag samenkomt, kom je vaak samen.»

Hoe oud is je vader?

«Exact 30 jaar ouder dan ik. Hij wordt dit jaar 70.»

Hij 70. Jij 40. Dat zijn twee mijlpalen. Bij welke sta je het meest stil?

«Die van mezelf. Ik vind het niet tot om 40 te worden. Eigenlijk vind ik het zelfs verschrikkelijk. Ik ben nooit van mijn leven bezig geweest met mijn leeftijd, maar nu heb ik het er lastig mee. Ik weet dat het pure aanstellerij is, dat het maar een cijfer is, die 4, maar toch. In mijn hoofd ben ik nog een puber, terwijl de maatschappij me niet meer als jong gaat beschouwen.»

Met welk verjaardagscadeau kunnen we je plezieren?

«Niets. Ik moet niets hebben, al zeker geen feest.»

Ik herinner me nog hoe ik als vijftienjarige wakker werd van roepen in de living, naar beneden ging en daar mijn ouders zag juichen voor de televisie. Mexico 86.

Misschien is daar de liefde voor voetbal ontstaan

«Ja, dat is het. Het was een soort van totale magie. Ik denk niet dat het veel mooier wordt dan dat. Ik herinner me trouwens ook nog hoe ik als vijftienjarige wakker werd van roepen in de living, naar beneden ging en daar mijn ouders zag juichen voor de televisie. Mexico 86. Misschien is daar de liefde ontstaan.»

Oké, dat bespaart ons wat centen. Wat mogen we je dan wel wensen voor de toekomst?

«Eigenlijk ook niets, want ik ben perfect gelukkig. Soms krijgen mensen de vraag welke gelukscore ze zichzelf zouden geven. Dan denk ik: ik zou 11 op 10 geven. Misschien is dat onnozel, maar het is waar. Hou je wensen dus maar voor mensen die het echt nodig hebben. Ik ben oké. Ik ben gelukkig.»

'De Mol', morgen om 19.55 uur op VIER.

Tom Audenaert speelt vervelende vader in 'Influencers'

Woensdag was hij voor het laatst te zien als directeur Erik in 'De luizenmoeder', nu grijpt hij zijn zelfstiek beet om het leven van zijn tv-zoon Tjorven te ruïneren in 'Influencers'. Comedy spelen, acteur Tom Audenaert (40) liet al meermaals zien dat hij er talent voor heeft. "Als je ergens goed in bent, is het logisch dat je veel gevraagd wordt." WOUT DESMYTERE

Tom Audenaert is te zien in 'Influencers'.
"Ik ben niet zo actief op social media, maar ik kan me wel behoorlijk ergeren aan de echte volbloed-influencers."

"Neen, 'Influencers' is niet de Grote Bart De Pauw Show"

Wie vorig weekend afstemde op de eerste aflevering van *Influencers*, maakte kennis met Tjorven. Een roodharige tiener die niets liever wil dan gewoon genieten van zijn jonge leven, maar dat is buiten zijn ouders Franky en Elsie gerekend. Gewapend met een zelfstiek marcheren ze ongevraagd mee tijdens zijn schooluitstap naar Pakawi Park, om *leutige filmpjes* te maken. Een vogel die zijn gevoeg doet op Tjorvens hoofd, bijvoorbeeld.

Zijn personage Franky mag dan wel een vlogger *pur sang* zijn, in het echte leven is Tom Audenaert zowat het tegenovergestelde van een influencer. "Op dat gebied ben ik echt een kind van mijn gene-

ratie", aldus de acteur. "Instagram en Facebook, ik heb het wel, maar ik doe er niet veel mee. Ik post eigenlijk alleen berichten als ik ergens reclame voor wil maken. Aan de echte volbloed-influencers kan ik me zelfs een behoorlijk potje ergeren. Als ik dan eens een van die apps open, slagen ze er altijd in mijn tijdlijn binnen te sluipen. Maar er valt veel humor uit die mensen te halen. Ik herinner me een filmpje waarin een vlogster emotioneel vertelt over haar haarverlies. Ze had een nieuwe haarcrème geprobeerd, waarna al haar haar was uitgevallen. Met dat soort onnozelheden lach ik me te pletter." Niet dat Audenaert ter voor-

bereiding het hele internet heeft uitgekamd. "We imiteren tenslotte geen bestaande mensen. De influencers in het programma zijn ook niet zo goed in wat ze doen. Ze willen

TOM AUDENAERT

"Zelf ben ik absoluut geen influencer. Op dat vlak ben ik echt een kind van mijn generatie"

kosten wat het kost beroemd zijn, maar weten totaal niet hoe ze het moeten aanpakken. Let op: het zijn geen karikatu-

ren. Ze hebben stuk voor stuk een tragisch kantje. Neem nu de ouders van Tjorven. Hoe ze zich zo blind staren op die *clicks* en *likes* en daarbij compleet voorbijgaan aan het geluk van hun eigen kind, dat is toch schrijnend?"

Geflipte huurmoordenaar

Wie naar *Influencers* kijkt, ziet duidelijk de stempel van Bart De Pauw. Rik Verheye als de Bomma of Audenaert als papa Franky: het zijn figuren die zo uit *Willy's en Margjetten* zouden kunnen komen. "Zelf had ik er nog niet op die manier naar gekeken. Maar inderdaad, het is een zeer specifieke soort van humor. Dat is niet alleen die van Bart,

maar van heel Koeken Troeff (het productiehuis achter de reeks, *nvdr.*). Lichtjes uitvergrote figuren met toch een menselijke kern... Als acteur is het leuk om te doen. Ik voel me thuis in dat universum. Bovendien is *Influencers* niet de Grote Bart De Pauw Show, er heeft een hele ploeg lang en hard aan dat programma gewerkt. Ik hoop dat de kijkers er nu ook wat van genieten."

Dat Audenaert met *Influencers* aan zijn zoveelste comedyreeks toe is, deert hem niet. "Als je ergens goed in bent, is het logisch dat je veel gevraagd wordt. En blijkbaar vinden veel mensen mij grappig." (lacht)

"Ik ben zeker niet de gefrustreerde acteur die wil tonen dat hij ook drama aankan. Dat weten de mensen al. *Als de dijken breken*, bijvoorbeeld, grappig kon je dat niet noemen. En in de film *Music hole* die eraan komt, ben ik een geflipte huurmoordenaar. Qua variatie kan ik niet klagen."

INFLUENCERS
ZONDAG OM 21.15 UUR OP VIER

TELEVISIE

Stijn Steyaert speelt vlogster Debsy in 'Influencers'

"Ik kan die negatieve commentaren wel relativeren"

Voor de serie kruipt Steyaert in de huid van vlogster Debsy. "Me laten waxen, duurde telkens twee uur. Afzien!" FOTO DIRK KERSTENS

De commentaren waren niet mals voor *Influencers*, en dat was geen leuk nieuws voor Stijn Steyaert. Hij acteert in de reeks, maar bedacht ook mee de sketches. "Sinds enkele persoonlijke tegenslagen, kan ik zo iets veel beter relativeren."

In de serie *It's Showtime* droomde Kenny, het personage dat Stijn Steyaert (31) vertolkte, van een doorbraak in de showbizz. Die leek er dankzij de reeks ook echt voor Steyaert te komen. Maar de zaak Bart De Pauw gooid roet in het eten en *It's Showtime* werd nooit op Eén uitgezonden. Jaren later werkt Stijn vooral achter de schermen, maar maakt hij met *Influencers* (met *De Pauw* als co-regisseur, red.) ook weer een uitstapje vóór de camera's. "Ik zit niet te wachten op een grote doorbraak in de Vlaamse huiskamers", zegt hij. "Ik ben gelukkig met wat ik kan doen. Achter de schermen van televisie is het minstens even leuk. Mijn ambitie was niet om bekend te worden. Al had dat wel zo geweest als *It's Showtime* wél was uitgezonden."

Je noemde Bart De Pauw in onze krant ooit je idool. Is hij dat nog steeds?

Steyaert: Het was niet zijn keuze om *It's Showtime* niet uit te zenden. Dus om die reden kon ik niet boos op hem zijn. Los daarvan is *Schalkse Ruiters* het programma uit m'n jeugd dat me deed dromen van een carrière als televisiemaker.

Maar de zaak De Pauw heeft je toch schade berokkend?

Goh, ik ben dankbaar voor de vriendschappen die er op de set van *It's Showtime* gesmeed zijn.

Maar als hoofdrolspeler loop je door het niet-uitzenden van die reeks ook een aantal dingen mis. Dat valt niet te ontkennen. Een hoofdrol zorgt ervoor dat je sneller gebeld wordt voor castings, andere projecten enzovoort. Jammer dus...

Hoe beleefde jij eind 2017 die woelige periode toen de zaak vol op in het nieuws was?

Eerlijk? Dat was nog het minst van m'n zorgen. Mijn jongere broer is toen ongevraagd op hetzelfde moment onverwachts gestorven. Mijn vriendin werkte destijds voor productiehuis Marmalade (dat in ernstige financiële problemen kwam, red.) en heeft héél lang moeten wachten op de betaling van haar facturen. Ik had dus nog andere zaken aan m'n hoofd. Het enige dat die donkere weken, maanden, en zelfs jaren hebben kunnen bieden is het feit dat ik tegenslagen veel makkelijker kan relativeren.

Over problemen gesproken: 372.000 kijkers voor de eerste aflevering was naar VRT-normen zo slecht. Maar de commentaren waren ronduit vernietigend.

Intussen steeg het aantal kijkers al ver voorbij de 400.000. Ik ben vooral gevoelig voor negatieve commentaren, maar kan dat toch relativeren. Ik ben er zeker van dat de reeks nog kan groeien. Het is ook niet de eerste keer dat een programma van Bart niet vanaf minuut één gesmaakt wordt. *Het Geslacht De Pauw* was voor veel mensen wennen, voor *Willy's en Marjetten* werd destijds zelfs een petitie opgestart om dat programma van de buis te krijgen. Terwijl dat programma nu haast een cultus heeft bereikt.

Je speelt vlogster Debsy. Was het je eigen idee om je als vrouw uit te dossen?

Ik weet dat niet meer precies,

Was dit programma op Eén uitgezonden als er geen zaak-De Pauw was geweest?

Nee. In 2017 waren er wel plannen bij de openbare omroep voor een sketchprogramma, maar dat was totaal iets anders. Hoewel ook regisseur Pietje Horsten erbij betrokken was. Toen de VRT de samenwerking met Bart stopte, is meteen ook dat nieuwe programma afgevoerd.

Waarom viseren jullie influencers?

Het is gewoon de ideale voedingsbodem voor sketches. Ik maakte ooit zelf een tijdje filmpjes voor Instagram en Snapchat. Op de duur kreeg ik een doos cé-cé-mel opgestuurd met de vraag het merk te vermelden. Toch gek? Ergens snap ik het wel. Als je gewone tv-reclame maakt, is het maar te hopen dat de juiste personen het zien. Met influencers kan je veel beter je target bereiken. Maar ik vind wel dat het volledige plaatje moet kloppen. Ergens klopt er iets niet als sterren influencers omtrent een product dat we nooit met hen zouden associëren. Ik hoor ook vaak influencers zeggen dat ze ervan kunnen leven, maar ik betwijfel of dat altijd klopt. Toch is het fascinerend om te zien hoe sommige mensen gratis mogen overnachten in een hotel door het online aan te prijzen.

Het schrijven van de sketches ging vlot omdat er zoveel mogelijkheden waren. Zo heb je travel vloggers, prank vloggers, jonge ceo's die je in filmpjes online cursussen willen aansmeren om succesvol te zijn, of zelfs heuse kookkanalen.

Je speelt vlogster Debsy. Was het je eigen idee om je als vrouw uit te dossen?

Ik weet dat niet meer precies,

maar tijdens brainstormsessies had ik haar accentje al eens gedaan. Om de een of andere bizarre reden is dit niet de eerste keer dat ik een vrouw speel. Ik kroop destijds in de huid van Conchita Würst in *Achter De Feiten* (Eén), en nog een andere vrouw in spotjes van Fortis die ooit viral gingen. Dat ging over de meest vreemde zaken die sollicitanten zelden op jobinterviews.

Hoe verliep die metamorfose?

Het was vooral pijnlijk, omdat het nu veel extremer moest. Ik heb me twee keer laten waxen. Dat duurde meer dan twee uur en was afzien. Debsy spelen was inderdaad, omdat zo'n influencers en vloggers voortdurend ratelen in de camera. Dit waren geen klassieke scènes uit een fictiereeks waarin je praat met anderen. Die teksten blokken en snel spreken was een uitdaging. Debsy is een Brasschaatse roze praline. Ze zou het liefst Kim Kardashian of Kylie Jenner willen zijn. Ik heb me gebaseerd op enkele bestaande accounts, zelfs op enkele quotes die ik las op sociale media.

Hoe reageerden je tegenspelers?

Toen Viktor Verhulst op de set arriveerde, was ik al in kostuum en opgemaakt. Ik voelde toch enige afstand in het begin. Debsy wilt niet liever dan met Viktor in bed belanden. (lacht)

Je ziet dat je er plezier aan beleefde. Is televisie maken je lang leven?

Absoluut. Televisie had sinds de kindertijd al een magische aantrekkingskracht. Ik maakte thuis filmpjes en speelde toneel. Maar wat moest ik studeren om bij de televisie te werken? Ik kwam immers van de kunsthumaniora. Ik

Stijn Steyaert

Acteur

"Het is niet de eerste keer dat een programma van Bart niet vanaf minuut één gesmaakt wordt. Voor 'Willy's en Marjetten' werd een petitie opgestart om het van de buis te krijgen, nu heeft het haast een cultstatus bereikt."

begon met regie op Narafi, maar heb dat stopgezet. Op het conservatorium ben ik zelfs niet begonnen. Communicatiemanagement? Ook mee gekapt.

Waarop je terecht kwam in de Colruyt van Zoersel.

Ja, dat heb ik enkele maanden gedaan. Die plotse structuur in m'n leven bracht rust. Via via belandde ik in een reeks van VTM Kzoom en later kon ik meewerken aan andere kinderprogramma's. Achteraf bleek net dit de juiste weg om het vak onder de knie te krijgen.

Ik heb vrij vroeg ontdekt dat humor me hielp. Het stelde mensen op hun gemak, mezelf op kop. Nu nog. Als ik me in bepaalde situaties niet helemaal comfortabel voel, is humor de ideale buffer.

In hoeverre ben je een tv-junkie?

Ik heb alle apps van alle distributeurs, en ben telkens op zoek naar de *next best thing*. Ik heb Amazon Prime, Netflix, Play, NPO Start Plus... Ik moet er binnenkort eens grote kuis in doen.

Voor mij is *Gentbrugge* voorlopig het programma van het jaar. Ik zat er met open mond naar te staren. Al kijk ik veel naar buitenlandse series. *The Marvelous Mrs. Maisel*, *Killing Eve*, *The Young Pope*, *Succession*...

Influencers is klaar. Wat nu?

Ik schrijf met een collega al geruime tijd aan een eigen fictie-

reeks. Het wordt een comedy, maar volgens de regels van een dramascript geschreven. In Vlaanderen hadden we zo iets nog niet. Vergelijk het met *Fleabag*, *Master Of None* of *Lovesick*, dat je bij Netflix en Amazon Prime aantreft. Een zender toont interesse. Het zal zaak zijn om voldoende middelen te vinden om effectief te kunnen filmen.

Zo'n reeks schrijven valt toch niet te onderschatten?

Dat is het zeker niet. Het is niet evident om elke dag ad rem te zijn en scenario's te bedenken. Soms verlies ik me erin. Mijn vriendin is producer en we werken allebei keihard. Soms vergeten we zelfs vakantie in te plannen.

En dan komt er nog een eerste kindje bij.

Onze baby wordt deze maand nog geboren. Ik denk dat haar komst rust gaat geven, want dan is de kleine prioriteit nummer één. Ik probeer dan zelfs vier weken thuis te blijven, al betrap ik me erop dat ik alweer zaken lig in te plannen in m'n agenda.

We zagen onlangs een bekende zangeres via Instagram influencers om gratis spullen voor de baby te krijgen. Ideeetje voor jullie?

Helaas. Dan hadden ze destijds *It's Showtime* wél moeten uitzenden. (knipooit)

TOM VETS

• *Influencers*, Vier, zondag, 21.20u

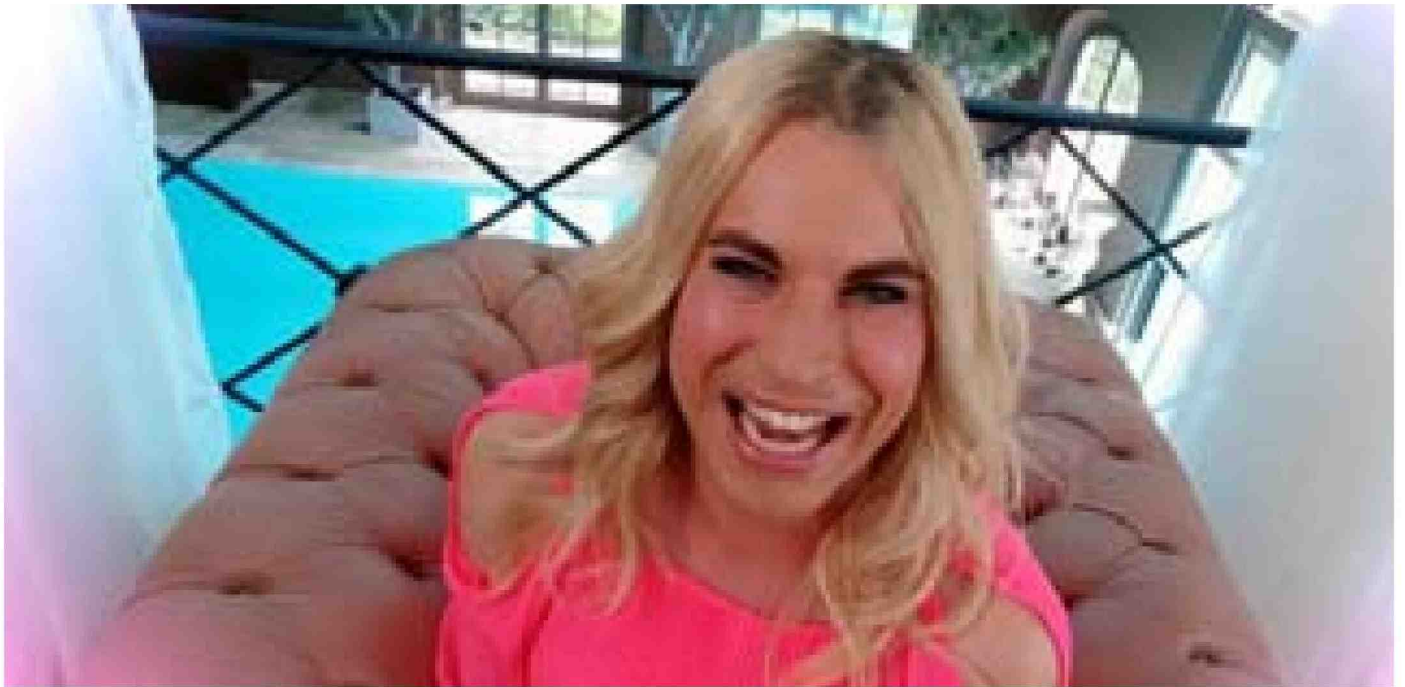

Foto VIER

Influencer 'Debsy' reageert op kritiek

VILVOORDE 'Influencers', het nieuwe sketchprogramma van Bart De Pauw, wordt maar lauwtjes onthaald. Acteur Stijn Steyaert, die in het VIER-programma influencer Debsy (*foto*) vertolkt, laat het niet aan zijn hart komen. «Ik ben gevoelig voor negatieve commentaren, maar kan die toch relativieren», zegt hij in Het Nieuwsblad. «Het is niet de eerste keer dat een programma van Bart niet vanaf minuut één gesmaakt wordt. Voor Willy's en Marjetten werd destijds een petitie opgestart om dat programma van de buis te krijgen. Nu heeft het haast een cultstatus bereikt.» ◀

dm.magazine

De Morgen 14 maart 2020 nr. 57

**'ELK JAAR
DICHTER BIJ
DE TACHTIG
VIND IK LASTIG'**

**ACTRICE
JOKE EMMERS**

De Morgen/DM Magazine 14/03/2020, bladzijde 1

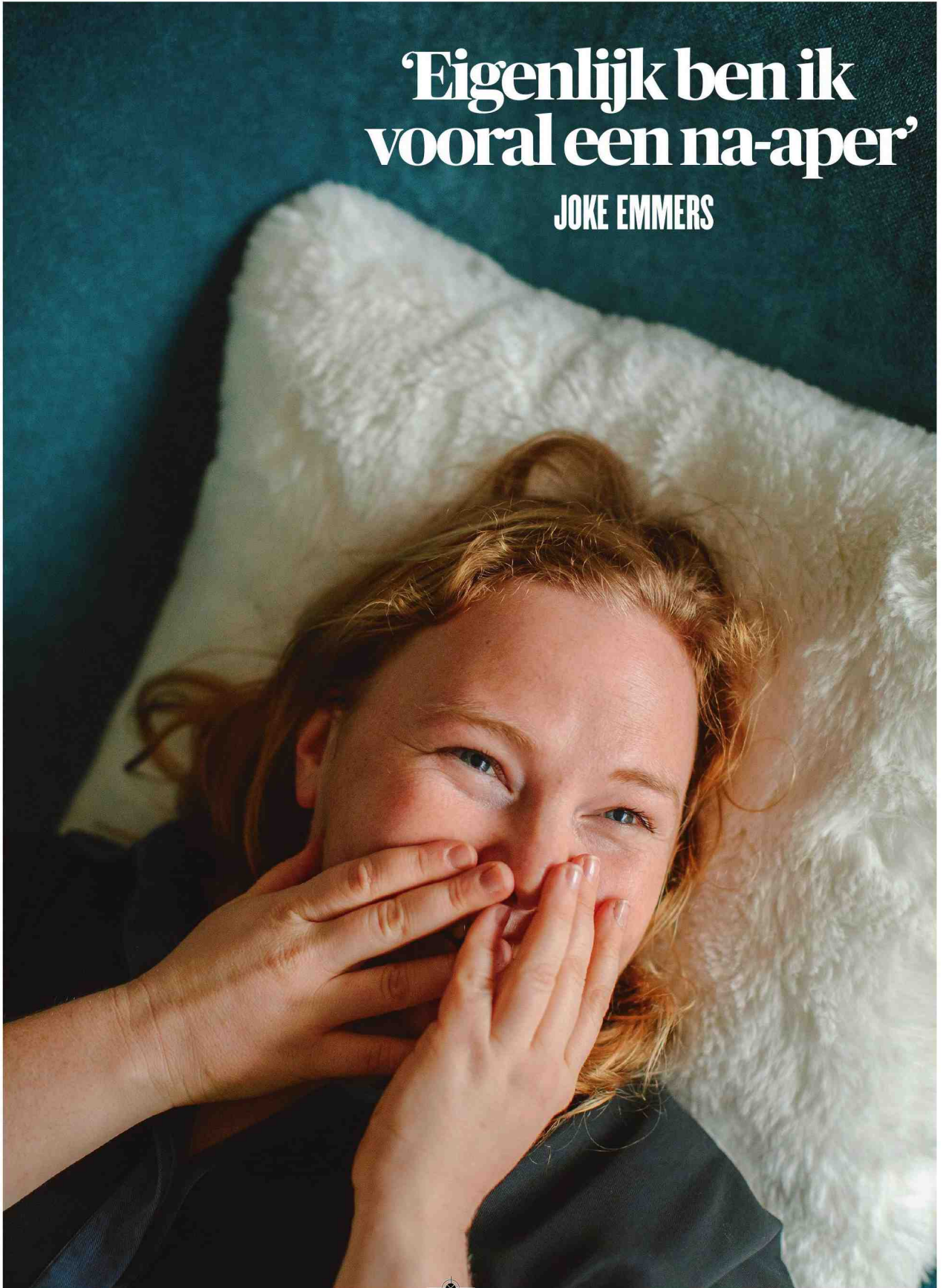
All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Morgen/DM Magazine

| verhalen. |

'Eigenlijk ben ik vooral een na-aper'

JOKE EMMERS

De Morgen/DM Magazine 14/03/2020, bladzijden 10 & 11

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Morgen/DM Magazine

Met Limburgermoppen kan ze niet lachen, met influencers wel. De zelfverklaarde geluksvogel Joke Emmers (30) is dolblij dat ze dat kan doen in de gelijknamige tv-reeks op Vier. Maar in het theater, haar grote liefde, blijft het zwoegen. 'Binnen vijf jaar staan misschien enkel nog de happy few op het podium.'

tekst LOTTE BECKERS fotografie KEVIN FAINGNAERT

E

"Euh..."

We vroegen Joke Emmers net of ze weet hoeveel Instagram-volgers ze heeft.

Blijkt dat we vooral niet bij haar moeten zijn voor advies over hashtags, onlinecontent of *follower engagement*. Nochtans geeft de Limburgse actrice in de nieuwe Vier-reeks *Influencers* gestalte aan een bitchy foodie met een kookvlog, en een vervelende #girlboss #entrepreneur met slechte ideeën.

Het zijn er trouwens 13.000, die volgers. "Veel hè. Komt door *De slimste mens*. Per aflevering zag ik dat aantal omhoog gaan. Toen heb ik wel even gepanikeerd: ik ga mijn profiel terug op privé zetten!" (lacht)

Een doordachte aanwezigheid op sociale media, hoort dat tegenwoordig niet bij de job?

Joke Emmers: "Ik ken mensen die heuse Instagram-strategieën uitwerken, maar ik hou het bij 'Dit vind ik een mooie foto' als criterium. Meestal is dat een natuurbeeld, of iets van het werk. Maar het idee dat ik de wereld zou moeten tonen wat ik eet, vind ik maar moeilijk."

Welke influencers vind je het meest vervelend?

"Ik volg eigenlijk vooral mijn vrienden. Celeste Barber, die de draak steek met al die perfecte vrouwen, vind ik ook leuk. Ik zoek toch eerder humor op."

Soms is het toch leuk om je eens goed te ergeren aan #instamoms, of die types die zich kosten noch moeite

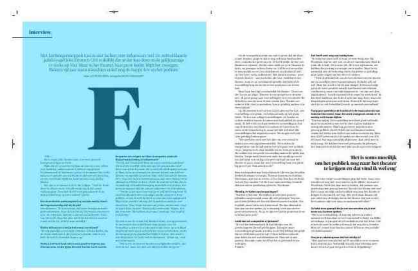
besparen om volgers en likes te vergaren, zoals de Brasschaatse Debsy in *Influencers*?

"Doe jij dat? (lacht luid) Waarom zou je jezelf dat aandoen? Als ik al iets moeilijk vind, dan zijn het mensen die enkel foto's van zichzelf posten. En waarbij elk kledingstuk reclame is. Maar dat is nu eenmaal een nieuwe manier van geld verdienen, en eigenlijk is het best slim, toch? Dat zijn de nieuwe BV's. Naar het theater komen mensen niet meer kijken, het is allemaal op TikTok te doen. (lacht) Ik vind het wel fijn dat de #nomakeup of #nofilterbeweging inmiddels ook bestaat, dat mensen snappen dat die schone schijn niet vol te houden is."

"Verder is het maar hoe hard je er zelf mee bezig bent. Ik vind het alleszins niet zo moeilijk om die plaatjes te doorprikken, al ben ik wel blij dat ik er niet mee ben opgegroeid. Mijn nicht vertelde onlangs dat ze met haar dochter over straat liep. 'Daar loopt iemand van je klas, zwaai eens', zegt ze tegen haar dochter. Waarop die antwoordt: 'Mama, doe dat eens niet. We hebben al ge-sms't vandaag.' Dat vond ik toch heftig."

We zitten aan de eettafel bij Emmers thuis, een appartement in Antwerpen dat ze deelt met haar jongere zus. De Neerpeltse actrice is het type gastvrouw dat je op voorhand uitgebreid mailt om te achterhalen wat je wil drinken, en als de fotograaf graag gemberbier blijkt te lusten, dan staat er een flesje klaar. Ze lacht veel en luid maar - kleine tip - niet met Limburgers.

"Het is een irrationeel minderwaardigheidscomplex, dat weet ik wel, maar het zijn ook altijd dezelfde moppen."

Als de wasmachine piept om aan te geven dat die klaar is met draaien, grapt ze dat ze nog zelf haar huishouden doet, ondanks het grote succes. Ze heeft gelijk: de ster van Emmers is rijzende. Steeds vaker duikt ze op in Vlaamse tv-fictie, na passages in *Beau Sejour* en *Call Boys* is ze nu dus te zien in *Influencers*, een sketchshow van Koeken Troef! op Vier over, welja, influencers. Met dank trouwens - *pour la petite histoire* - aan Jan Eelen, die haar ontdekte in het theater, waar ze zo overtuigend speelde dat hij heel de voorstelling lang dacht dat ze het syndroom van Down had.

Maar haar hart ligt overduidelijk bij theater. “Dora van der Groen zei altijd: ‘Theater is een spiegel voor de mensen’. Ik ga zo graag naar voorstellingen voor een emotie die ik herken, een zin waar ik mee verder kan. Theater verruimt je blik, doet je nadenken, kan je gelukkig maken of je doen janken.”

Op dit moment toert ze met *2020 Lubricant for Life*, een voorstelling over geluk, en helemaal zoals zij het graag heeft. “Ik hou van collagevoorstellingen, en fysieke en actieve stukken waarin ik samen met het publiek de avond maak. Ik heb echt nood aan positieve voorstellingen. Een van de functies van theater is mensen te tonen hoe de mens of de samenleving is, maar het lijkt wel alsof alle voorstellingen het negatieve tonen. We mogen toch ook eens gelukkig buiten gaan?”

“We speelden eerst met het idee om een verhaal te maken over een appartementsblok. We zouden de temperatuur van de tijd meten, het zou gaan over politiek en zo. Jongens toch, daar hadden we nu even geen zin in. We wilden een hoopvolle voorstelling maken die geluk kan bieden. Vorige week kwam een man ons na afloop vertellen dat hij na een rotdag echt geen zin had om naar het theater te gaan, maar dat onze voorstelling hem een gelukkig gevoel gaf. Fantastisch toch?”

Haar medespelers zijn Tanya Zabarylo (die een pas bevallen Evelien Bosmans vervangt), Thomas Janssens en Matthias Meersman, met wie ze eerder al *You May Now Kiss the Bride* en *Lost Boys* maakte. Uit die losse samenwerking is inmiddels een nieuw gezelschap geboren: Woodman.

Moedig, in tijden van besparingen?

“Evident is het niet. We hebben al twee keer project-subsidies aangevraagd, maar die niet gekregen. Van een groot idee hebben we dus iets kleiner moeten maken. Dat is gelukt, maar het is wel frustrerend. We zijn allemaal al tien jaar aan het spelen, zo’n afwijzing voelt aan alsof er geen vertrouwen is. Nu ja, er zijn veel goede projecten en er is helaas geen geld.”

Leidt dat tot competitie of jaloezie?

“Ik voel dat helemaal niet, ik kan blij zijn voor de gezelschappen die wel geld krijgen. Zolang er maar voorstellingen gemaakt worden, toch? Wij hebben het geluk dat we *2020 Lubricant for Life* 31 keer hebben verkocht, daar halen we wel wat inkomsten uit. Maar het is niet genoeg: dus mijn vader heeft het decor gebouwd en we verkopen T-shirts.”

Dat heeft veel weg van hobbyisme.

“Ik vraag me soms toch af waar we mee bezig zijn. Bij Woodman zijn we met vier, en als we samenkomen denk ik: yeah, dit is leuk. Dit is onze job, dit is wat wij kunnen, we hebben die goesting en energie om te spelen. Maar het is natuurlijk niet de bedoeling dat we bij iedere voorstelling mijn vader vragen om het decor te maken.

“Toen ik afstudeerde aan de toneelschool zei een docent dat we moeilijke jaren tegemoetgingen. Ik dacht: pff, zal wel. Maar het wordt echt elk jaar lastiger. Ik ben met mijn gat in de boter gevallen want ik kan theater met televisie combineren, maar van mijn klasgenoten - we zijn met drie afgestudeerd - ben ik momenteel de enige die werk heeft. Ik ben heel dankbaar dat ik dit al acht jaar mag doen, maar die besparingen geven me wel stress. Hoewel ik het nog erger vind dat er ook beknibbeld wordt op mentale gezondheid.”

Vorig jaar speelde je de hoofdrol in de musicalversie van *Iedereen beroemd*, maar die werd stopgezet omdat er te weinig volk kwam kijken.

“Dat was spijtig. De voorstelling werd heel goed onthaald, maar we stonden in een veel te dure zaal en hadden te weinig inkomsten. Mijn kop genereert misschien niet genoeg publiek. (*lacht*) Ik heb dat snel kunnen loslaten omdat het helder was dat het aan andere factoren lag. Maar met *2020 Lubricant for Life* spelen we elke avond voor 100, 150 man. Dat mag natuurlijk altijd meer, daar zit ik mee in mijn maag. We hebben best veel persaandacht gekregen, hoe komt het toch dat het niet lukt om de zaal vol te krijgen?”

‘Het is soms moeilijk om het publiek nog naar het theater te krijgen en dat vind ik wel eng’

“Bij onze vorige voorstellingen ging dat beter, maar toen stonden we nog met onze namen op de affiche, nu staat er Woodman. Heeft het daar mee te maken, dat mensen ons gezelschap niet genoeg kennen? Spreekt het thema niet aan? Het is soms moeilijk om het publiek nog naar het theater te krijgen en dat vind ik wel eng. Wie weet staan binnen vijf jaar enkel nog de happy few in het theater. Dat zou vooral heel jammer zijn voor jong en aanstormend talent.”

Je hebt eens gezegd dat je zot zou worden als je niet meer zou kunnen spelen.

“Het is zo’n uitlaatklep. Ik mag mij inleven in andere mensen en ik kan daar zo veel van mezelf in kwijt. An Miller zei onlangs: wij mogen als job nadenken over het leven. Dat is toch de max? In welke job mag je dat nog doen, behalve filosoof? (*vouwt haar handen samen*) Ik ben in een periode vol dankbaarheid.”

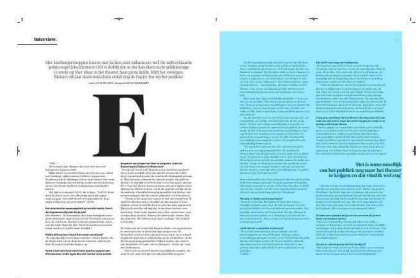
Hou je er rekening mee dat het eindig is?

“Men zegt wel eens dat het na 35 moeilijk is voor vrouwen. Dat is nog vijf jaar. Natuurlijk houd ik daar rekening mee, maar tot nu toe gaat het goed en ben ik dolgelukkig.”

De Morgen/DM Magazine 14/03/2020, bladzijden 12 & 13

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Morgen/DM Magazine

worden en dat mensen van hun lichaam houden. Een Lizzo (*corpulente Amerikaanse singer-songwriter, red.*) is fantastisch, maar ik denk ook: body positivity betekent niet dat je je mag laten gaan. Een gezonde levensstijl is ook belangrijk. Mag ik dat zeggen? Ik ben niet zo activistisch, ik wil niemand tegen de schenen schoppen.

“Weet je wat ik wel heftig vind? (*Haalt een magazine uit de papiermand en toont een modereportage*) Deze vrouw is een plussize model. Vertel mij eens wat hier plussize aan is? Erg ver gaat dat toch nooit. Ik heb nog nooit een plussize model met een dubbele kin gezien. Ik hoop dat het beeld van vrouwen wat normaler wordt, en dat ik niet meer gezien word als dik. Want dat ben ik niet, ik ben mollig.”

Waarom lukt het je nu om je goed in je vel te voelen?

“Geen idee. Ik denk dat tevreden zijn met je job wel helpt. Als ik speel, ben ik op mijn best. Ik word ook heel vaak geschminkt en gekleed door mensen die er verstand van hebben, en elke avond applaus krijgen doet veel voor je eigenwaarde. Dat is verslavend.”

Je hebt naar het schijnt ook het talent om gelukkig te zijn.

“Ik denk dat ik als kind in een vat vol serotonine gevallen ben. De dalai lama zegt dat je geluk moet zien als iets dat je kunt bereiken, en elke stap die kant uit is een positieve stap. Dat is wat kort door de bocht, maar ik vind het wel fijn om te geloven dat je je geluk wat in eigen handen kunt nemen. Ik word wakker met zin in de dag. Maar wel eerst snoozen.”

Moet een echte kunstenaar niet lijden?

“Dat vind ik zo vervelend. Ooit ben ik om dramaturgische redenen uit een productie gezet, maar ik had ook het gevoel dat mijn leven niet spannend genoeg was voor de regisseur. Dat snap ik niet. Een goed acteur heeft niet de ervaring nodig, maar de verbeelding.

“De beste les die ik ooit gekregen heb, was van Bas Teeken (*Nederlands acteur, LB*), die op het conservatorium zei: ‘Jongens, vergeet alles wat je geleerd hebt, je moet je gewoon *de kleren amuseren*’. Dat is een goede graadmeter voor veel beslissingen. Als ik iets niet leuk vind, dan moet ik het niet doen.”

Over keuzes gesproken: heb je getwijfeld om mee te werken aan een reeks van Bart De Pauw?

“Natuurlijk heb ik daar lang over nagedacht en getwijfeld en met veel mensen over gesproken.”

Ze is geen held als het op controversiële onderwerpen aankomt, geeft Emmers toe. Meermaals zegt ze dat ze niemand voor het hoofd wil stoten. “Ik ben een pleaser, ik wil geliefd worden. Ik vond het lang leuk om mij te verstoppen achter een jeugdige naïviteit, maar als je ouder wordt, moet je plots een mening hebben over die dingen.”

Je bent pas dertig geworden. Leverde dat existentiële vragen op?

“Ja, dat was wel een moeilijk moment. Ik ben best wel bang om dood te gaan, want ik leef zo graag. Elk jaar dichterbij de tachtig vind ik lastig. De maatschappij dringt je ook al die

vragen op: je bent nu dertig, wat heb je allemaal al bereikt? Wel, best veel eigenlijk. Ik ben superblij met mijn eigen appartement, ik heb veel werk, goede vrienden, een heel fijne familie.

“Oké ja, ik heb geen lief. Maakt dat uit? Nee. Je wordt in het beste geval negentig, dus dat zijn nog zestig jaar om met iemand door te brengen. Maar ik merk dat mijn ouders mij graag met een partner zouden zien.

“Maar dat is oké, ik weet nu waar ik aan moet werken: een vriend zoeken. En wat beter leren doseren, zodat mijn agenda wat rustiger wordt. Dat valt toch best mee?”

Hoe doe je dat, een lief zoeken?

“Ik moet misschien wat meer tijd maken. Als ik nu met mensen afspreek, is dat om bij te babbelen. Nooit: kom, we gaan op café en wie weet ontmoet ik iemand die interessant is. Ik werk zoveel, maar misschien bots ik wel op een leuke theatertechniker.”

In elk theater ga je dus op zoek naar de techniker?

“Nee. (*lacht*) Ik ben nogal romantisch, ik ga op de trein zitten en opeens kijk ik op en daar zit hij. Maar ik had het er pas met een vriendin over: op mijn leeftijd wordt het aanbod kleiner, dus je moet blijkbaar daten. Je moet vrienden vragen of ze iemand kennen en daar iets mee gaan drinken. Tinder vind ik eng. Ik ben bang dat mensen gaan zeggen: Joke Emmers, die kennen we van op tv! Wie haar het eerst binnendoet, krijgt tien punten.”

Is het moeilijker om te daten als je een bekend gezicht hebt?

“Sinds ik op tv kom, voel ik een soort schroom, alsof ik me moet gedragen. Dat had ik vroeger helemaal niet. De schuld van de gsm hè, iedereen kan alles filmen en online zetten. En we kennen allemaal de roddelboekjes. Jammer wel, want dat heeft mijn spontaniteit wat weggenomen. Ik ging heel graag naar Werchter, nu vind ik het moeilijker om over die wei te lopen. Ik drink me ook niet meer lazarus, maar stop zodra ik aangeschoten ben.” (*lacht*)

Was je leven voorheen zo seks, drugs en rock-'n'-roll?

(*lacht luid*) “Goh, laten we dat voor een ander interview houden.”

Hoe is het trouwens nog met je Eminem-obsessie?

“Eminem blijf ik heel leuk vinden. Hij heeft pas een nieuw album uit: *Music to Be Murdered by*. Hij inspireert mij enorm. Hij rapt ‘mijn leven is zo zwaar’, maar op een grappige manier. Hij kan met zichzelf lachen, dat probeer ik ook in mijn voorstellingen te steken.”

Wat vinden je vrienden daarvan?

“Die vinden dat totaal belachelijk. Maar hij is zo goed! Dan denk ik: luister er eens naar.”

Vind je Eminem een knappe man?

“Ik vind hem wel aantrekkelijk. Daar ga ik ook mee uitgelachen worden. Maar dat is omdat ik hem zo goed vind. Talent en humor maken mensen aantrekkelijk. Ik hoop dat ik die ook allebei heb.” (*lacht*)

De Morgen/DM Magazine 14/03/2020, bladzijden 18 & 19

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Morgen/DM Magazine

'Ik hoop dat het beeld van vrouwen wat normaler wordt. Want ik ben niet dik, ik ben mollig'

De Morgen/DM Magazine 14/03/2020, bladzijden 18 & 19

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Morgen/DM Magazine

De Morgen/DM Magazine 14/03/2020, bladzijden 14 & 15

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Morgen/DM Magazine

BIO

geboren op 5 februari 1990 in Neerpelt
studeert drama aan het Conservatorium in Antwerpen

werkt bij NT Gent, De Warme Winkel, Toneelgroep Maastricht

speelt de hoofdrol in de musical *Iedereen beroemd*

eerste tv-rol in *Den elfde van den elfde*, daarna te zien in *Callboys*, *Beau Séjour*

doet in 2017 mee aan *De slimste mens richt* samen met Evelien Bosman theatergezelschap Woodman op

is nu te zien in de VIER-serie *Influencers* met onder anderen Rik Verheye

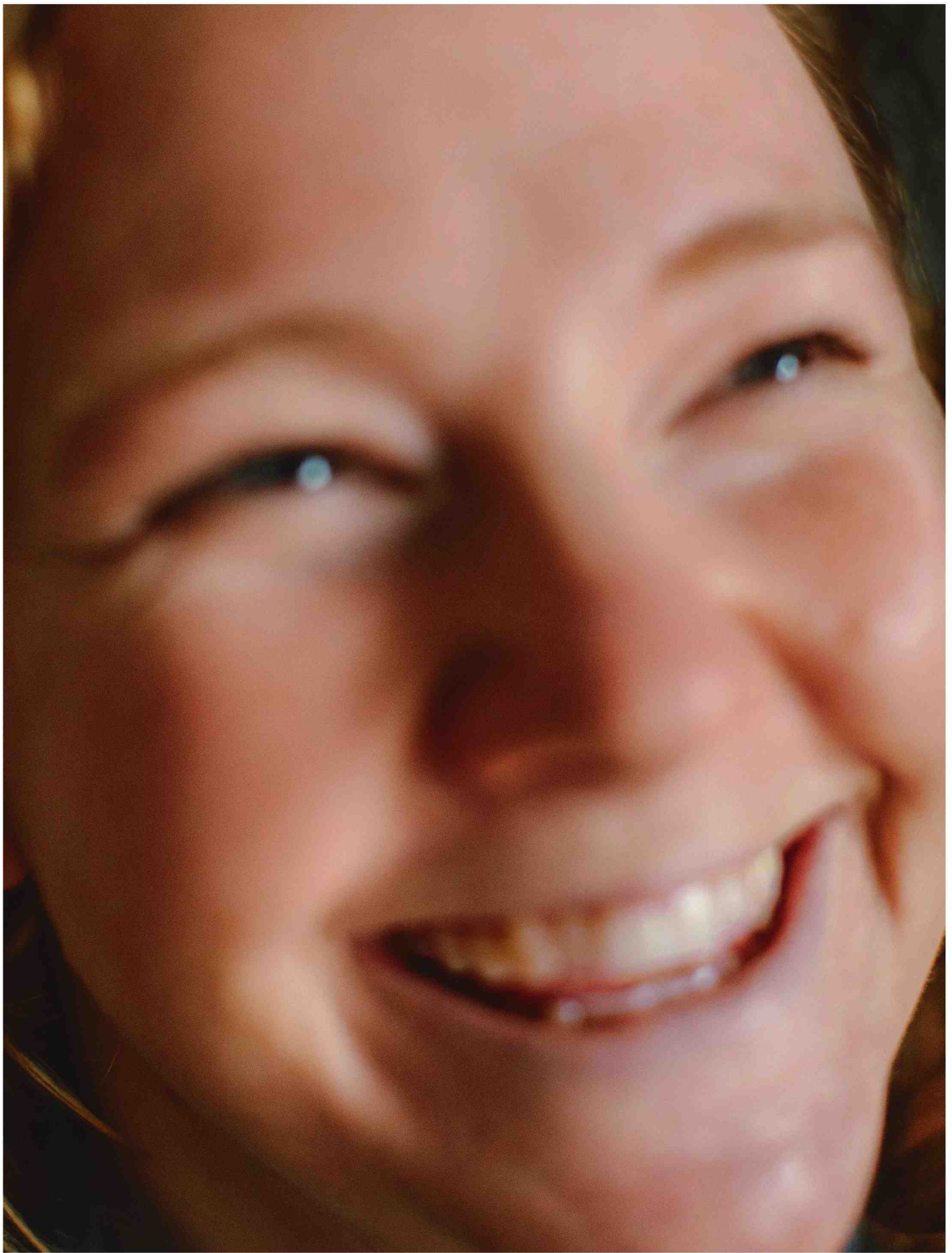
toert met Woodman-productie *2020 Lubricant for Life* door Vlaanderen

De Morgen/DM Magazine 14/03/2020, bladzijden 14 & 15

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Morgen/DM Magazine

De Morgen/DM Magazine 14/03/2020, bladzijden 16 & 17

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Morgen/DM Magazine

Wat is er niet leuk aan je job?

“Mijn agenda. Binnenkort trouwt een vriendin, maar ik moet die avond spelen en kan pas daarna naar het feest gaan. Die voorstelling is al een jaar geleden toegezegd, maar niet iedereen begrijpt dat. Veel vrienden ken ik al van het middelbaar en we leiden heel andere levens. Ik werk als andere mensen vrij hebben. We willen graag op weekend, ik kan pas half juli. Superkut, maar het is nu eenmaal zo. Soms vragen ze zich af waarom ze altijd met mijn agenda rekening moeten houden, maar ik ga iemand anders ook niet vragen om een vergadering te verzetten omdat ik net vrij heb. Misschien zou het beter gaan als ik wat minder voorstellen zou aannemen, maar ik denk dat ik een workaholic ben.”
(lacht)

Een collega omschrijft je als een bruistablet omdat je een energieke, enthousiaste gangmaker bent. Maar ook veeleisend.

“Is dat dan slecht? Ik wil dat een voorstelling in optimale omstandigheden gespeeld wordt. Dus ik ben streng voor mezelf, maar ik vind ook dat als er krassen komen op het decor, we dat moeten retoucheren. En als we een rekwisiet vergeten, vind ik dat heel erg. Dan is dat een probleem dat we snel even moeten oplossen, en dat wil ik liever niet. Ik wil gewoon dat het in orde is.”

En je kan geen ‘nee’ verdragen.

“Gaat dat over die rookmachine? (lacht) Laatst mochten we in een cultureel centrum onze rookmachine niet gebruiken. Dan ga ik toch eens vragen of het alsnog kan. En dan nog eens. Want dan denk ik: hebben we het wel hard genoeg geprobeerd?”

“In vriendschappen vind ik een ‘nee’ soms ook moeilijk. Als we afspreken om samen op weekend te gaan en iemand laat weten dat er iets is tussengekomen waardoor ze maar één dag blijven, dan vind ik dat heel lastig. Ik weet dat ik dat moet proberen los te laten.”

Vinden mensen je soms bazig?

“Dat zou kunnen. Ik herinner me een lichtontwerper met wie ik het niet kon vinden. O, dat was moeilijk. Als ik vind dat iemand het laat hangen, dan zal ik daar iets van zeggen, ja. Vroeger liet ik frustraties opbouwen, nu heb ik geleerd dat je kan zeggen: dit stoort mij, kunnen we het daar over hebben? Soms botst dat even, maar daarna kan je weer verder. Ik doe dat niet voor mezelf, maar voor het publiek.”

Heb je soms het idee dat je jezelf niet goed genoeg vindt?

“Ik heb leren aanvaarden dat ik kan spelen. Ik werk nog steeds als actrice, dus ik denk dat ik wel iets kan. Maar je bent maar zo goed als je laatste werk.”

“Falen vind ik heel erg. Ik had ooit eens te veel gedronken de avond voor ik moest spelen, en toen kreeg ik een black-out op het podium. Ik wist het echt niet meer, en het leek zo lang te duren voor ik weer verder kon. Mijn tegenspeler zei dat het zo erg niet was, dat ik maar drie zinnen had gemist, maar in mijn hoofd was dat een drama.”

Wanneer wist je eigenlijk dat het theater zou worden?

“Als kind deed ik alles wat mijn oudere zus deed. Zij volgde

toneelles, dus ik ook. Ik vond dat heel leuk, maar ik had geen idee dat je ook toneel kon studeren, tot twee meisjes van mijn school ergens ingangsexamen gingen doen. Toen dacht ik: dat kan *ofwa*? Daarvoor wilde ik juffrouw worden, want mijn mama was juffrouw. Eigenlijk ben ik vooral een na-aper.”

Ging die opleiding je goed af?

“Ik heb dat vooral zelf veel zwaarder gemaakt dan nodig. (met geaffecteerde stem) ‘O, dit is zo’n moeilijke opleiding. O, ze geven mij een opmerking, het zal wel slecht zijn.’ Dat was gewoon opbouwende kritiek, maar ik nam het zo persoonlijk omdat ik dacht dat het zwaar hóórde te zijn. Zo belachelijk. (lacht) Maar het ging me goed af, natuurlijk wel. Anders was ik nooit afgestudeerd.”

“Ik vond die opleiding de max. Je kreeg drie maanden om aan een scène te werken, wat een luxe. Je mocht bezig zijn met je eigen ontwikkeling. Als ik naar de universiteit was gegaan, liep ik vandaag wellicht nog altijd rond in een hoodie. Maar op school heb ik veel van mezelf ontdekt, zoals mijn vrouwelijke kant.”

Ik word wakker met zin in de dag. Maar wel eerst snoozen.”

Hoe ging dat dan?

“Ik was een mollige puber, en brede T-shirts en mannenkleden waren een manier om me weg te steken. Ik heb onlangs foto’s gezien van toen ik in Mexico was: mijn vriendinnen waren mooi gekleed, en ik had een hawaishort aan.

“Maar op de toneelschool moest ik een erg vrouwelijk personage spelen, dus ging ik maar eens een kleedje kopen. En dan kijk je in de spiegel en denk je: o, wow. Of plots moet je nadenken over je seksualiteit en hoe je dat op een podium kan uitvergroten. Op die manier ontdek je andere kanten van jezelf.”

Word je soms getypecast?

“Ik heb daar veel geluk mee. Ik heb eigenlijk lang gedacht dat ik nooit op tv zou komen, want mollige mensen zie je niet vaak op tv. Maar voor *Den elfde van den elfde* zochten ze een dikke familie. Daar ben ik getypecast, maar ik snapte waarom, dus dat vind ik niet erg. Maar in *Beau Sejour*, *Call Boys* en *Influencers* kreeg ik altijd mooie rollen.

“Op school heeft een leerkracht wel ooit gezegd: ‘Joke, jij bent mollig, maar je moet echt dik worden. Dan ga je veel werk hebben.’ Toen dacht ik: nee, dat gaan we niet doen. Ik vind niet dat ik twintig maten groter moet worden om iemand te zijn.”

“Ik word wel niet snel gevraagd om de knappe chick te spelen. Ik las pas een interview met acteur Georges Ocloo, die zei: ‘Het zou toch tof zijn als James Bond gespeeld wordt door een zwarte vrouw, of de president van Zimbabwe door een witte acteur. En dat dat allemaal niet uitmaakt.’”

Wat vind je van de beweging voor body positivity?

“Ik vind het heel goed dat mollige en dikke mensen gezien

Wout Bru samen met Marc Coucke op zoek naar restaurantpersoneel

Marc Coucke en Wout Bru laten kandidaat Isabel prei in julienne snijden.

"Ik zoek mensen met handen aan hun lijf"

Door het coronavirus zijn ook de restaurants van Wout Bru dicht, maar dat neemt niet weg dat de chef "altijd op zoek is naar goed personeel". Wie zich geroepen voelt om bijvoorbeeld in La Bru'sserie in het Waalse Durbuy aan de slag te gaan, kijkt vanavond maar beter naar *De sollicitatie* op Vier. Daar zie je hoe Wout Bru, samen met Marc Coucke, zaal- en keukenpersoneel kiest.

JO DE RUYCK

Solliciteren. Er komt sowieso al een flinke portie stress bij kijken, maar dan zit je ook nog eens voor topondernemer Marc Coucke (55) en sterrenkok Wout Bru (50). Het overkomt Isabel (50), Nathalie (32), Tom (32) en Jeroen (24) in de eerste aflevering van het derde seizoen van *De sollicitatie*. Allen hopen ze op een job in de keuken van Wout Bru's La Bru'sserie, het restaurant dat deel uitmaakt van het grote Durbuy-project van Marc Coucke. Uit een preselectie van een veertigtal gegadigden zijn zij gekozen om zich zo gunstig moge-

lijk aan Bru en Coucke te presenteren. "Het gaat hier om een echte job. Dit is geen spelletje", zegt Bru. "En dan vind ik het toch merkwaardig dat er nog niet meer geïnteresseerden waren. Je zou toch denken dat er meer mensen afkomen op een uitdagende job waaraan ook nog eens bekende namen zoals die van Marc Coucke en mezelf verbonden zijn. Misschien vormt de ligging van Durbuy een drempel, want ik merk dat werknemers graag onder de kerktoeren en in de buurt van hun familie blijven. In mijn tijd was dat anders. Zonder zelfs maar behoorlijk Frans te spreken trok ik in de jaren 90 naar Frankrijk."

Zoiets doe je niet zonder toppersoneel, onderstreept Bru, die in zijn drie zaken een vijftigtal mensen in dienst heeft. "Ik moet dus ook wel eens sollicitatiegesprekken afnemen. Net zoals in het programma peil ik naar motivatie, kennis en stressbestendigheid, maar nog belangrijker is de bereidheid ervoor te gaan. Ik zoek mensen met handen aan hun lijf, die bereid zijn te leren. Ik heb nu een vijftal uitstekende koks die nauwelijks een opleiding hadden genoten voordat ze bij mij in de keuken stonden."

Mousselinesaus

In *De sollicitatie* belanden een paar kandidaten vanavond aan het fornuis om hun vakkennis te demonstreren. Zo moet Isabel een prei in julienne snijden en wil Bru van Jeroen weten wat er allemaal in een mousselinesaus gaat. "Een prima formule, maar ik ga in mijn eigen sollicitaties nog

een stap verder. Ik neem mensen in dienst op proef, betaald. Dan zie ik meteen hoe ze functioneren in een team en in hoeverre ze hun ziel in hun werk steken. Wat ik vaak doe, is de nieuweling het eten laten koken voor het personeel. Dan zie ik meteen of ze in staat zijn met een persoonlijke touch smaak te geven aan dagelijkse gerechten."

WOUT BRU

KOK

"Ik merk dat werknemers nu liever onder de kerktoeren en in de buurt van familie blijven"

De sollicitanten krijgen een loon van 2.500 euro bruto in het vooruitzicht gesteld, al met al niet zo'n royaal bedrag. "Dat is echt wel een minimumbedrag", volgens Bru. "Als ik een van de kandidaten als sommelier zou aanwerven, moet je rekenen op zo'n 3.000 euro netto. Plus kost en inwonen. Tegelijk vind ik het niet zo positief wanneer je iemand voor je krijgt die meteen heel inhuldig doet over zijn salaris. Dat geeft een slechte eerste indruk."

Of de indruk die hijzelf in een sollicitatiegesprek nalaat, hem bezighoudt? "Je moet correct blijven, maar ook niet rond de pot draaien. Vooral dat heb ik van Marc Coucke geleerd: hij durft te zeggen waar het op staat. Daar is op de langere termijn uiteindelijk ook de sollicitant bij gebaat."

DE SOLLICITATIE

VIER, 21.30 UUR

TELEVISIE

Wout Bru zoekt in 'De Sollicitatie' samen met Marc Coucke personeel voor zijn restaurant in Durbuy

“Ik zoek mensen met handen aan hun lijf”

Door het coronavirus zijn ook de restaurants van Wout Bru dicht, maar dat neemt niet weg dat de chef “altijd op zoek is naar goed personeel”. Wie zich geroepen voelt om bijvoorbeeld in La Bru'sserie in het Waalse Durbuy aan de slag te gaan, kijkt vanavond maar beter naar *De Sollicitatie* op Vier. Daar zie je hoe Wout Bru, samen met Marc Coucke, zaal- en keukenpersoneel kiest.

Solliciteren. Er komt sowieso al een flinke portie stress bij kijken, maar dan zit je ook nog eens voor topondernemer Marc Coucke (55) en sterrenkok Wout Bru (50). Het overkomt Isabel, Nathalie, Tom en Jeroen in de eerste aflevering van het derde seizoen van *De Sollicitatie*. Allen hopen ze op een job in de keuken van Wout Bru's La Bru'sserie, het restaurant

dat deel uitmaakt van het grote Durbuy-project van Marc Coucke. Uit een preselectie van een veertigtal gegadigden zijn zij gekozen om zich zo gunstig mogelijk aan Bru en Coucke te presenteren.

“Voor alle duidelijkheid, het gaat hier om een échte job. Dit is geen spelletje. En dan vind ik het toch merkwaardig dat er niet nog meer geïnteresseerden waren. Je zou toch denken dat er meer mensen afkomen op een uitdagende job waaraan ook nog eens bekende namen zoals die van Marc Coucke en mezelf verbonden zijn”, zegt Wout Bru.

“Misschien vormen het Frans en de ligging van Durbuy een drempel, want ik merk tegenwoordig toch dat werknemers graag onder de kerktoeren en in de buurt van hun familie blijven. In mijn tijd was dat wel anders. Zonder zelfs maar behoorlijk Frans te spreken

Isabel moet Marc Coucke en Wout Bru demonstreren hoe je een prei in julienne snijdt. FOTO'S VIER

Wout Bru
Chef-kok

“Wie solliciteert, moet uitkijken om correct te blijven en niet al te hard uit de hoek te komen. Tegelijk moet je niet rond de pot draaien.”

trok ik in de jaren negentig gewoon naar Frankrijk”, aldus Bru, die in Eygalières een sterrenzaak uit de grond stampte.

Zoiets doe je niet zonder top personeel, onderstreept Bru, die in zijn zaken – La Bru'sserie, Le San-

glier en Wagyu Grill – in totaal een vijftigtal mensen in dienst heeft. “Ik moet dus ook in het echte leven wel eens sollicitatiegesprekken afnemen. Net zoals in het programma peil ik uiteraard naar motivatie, kennis en stressbestendigheid, maar nog belangrijker voor mij is de bereidheid ervoor te gaan. Ik zoek mensen met handen aan hun lijf, die bereid zijn te leren. Ik heb nu een vijftal uitstekende koks in dienst die nauwelijks een opleiding hadden genoten voordat ze bij mij in de keuken stonden.”

Koken voor het personeel

In *De Sollicitatie* belanden een paar kandidaten vanavond aan het fornuis om hun vakkennis te demonstreren. Zo moet Isabel een prei in julienne snijden en wil

Bru van Jeroen weten wat er allemaal in een mousselinesaus gaat. “Een prima formule, maar ik ga in mijn eigen sollicitaties nog een stap verder. Ik neem mensen in dienst op proef. Betaald, uiteraard. Dan zie ik meteen hoe ze functioneren in een team en in hoeverre ze hun ziel in hun werk steken. Wat ik vaak doe, is de nieuweling het eten laten koken voor het personeel. Dan zie ik meteen of ze in staat zijn met een persoonlijke touch smaak te geven aan dagelijkse gerechten.”

In het programma krijgen de sollicitanten een loon van 2.500 euro bruto in het vooruitzicht gesteld, al met al niet zo'n royaal bedrag. “Dat is echt wel een minimumbedrag”, volgens Bru. “Stel dat ik een van de kandidaten als sommelier zou aanwerven,

dan moet je rekenen op zo'n 3.000 euro netto. En op de koop toe krijgt zo iemand ook nog kost en inwoning. Tegelijk vind ik het niet zo positief wanneer je iemand voor je krijgt die meteen heel inhalig doet over zijn salaris. Dat geeft een slechte eerste indruk.”

Of de indruk die hij zelf in een sollicitatiegesprek nalaat, hem bezighoudt? “Je moet uitkijken om correct te blijven en niet al te hard uit de hoek te komen. Tegelijk moet je niet rond de pot draaien. Vooral dat heb ik van Marc Coucke geleerd: hij speelt behoorlijk kort op de bal en durft te zeggen waar het op staat. Daar is op de langere termijn uiteindelijk ook de sollicitant bij gebaat.”

JO DE RIJCK

De Sollicitatie, Vier, 21.30u

Gazet van Antwerpen/Kempen 16/03/2020, bladzijden 26 & 27

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Gazet van Antwerpen/Kempen

“Ik zoek mensen met handen aan hun lijf”

DE SOLLICITATIE

VIER

Jo De Ruyck

Door het coronavirus zijn ook de restaurants van Wout Bru dicht, maar dat neemt niet weg dat de chef “altijd op zoek is naar goed personeel”. Wie zich geroepen voelt om bijvoorbeeld in La Bru'sserie in het Waalse Durbuy aan de slag te gaan, kijkt vanavond maar beter naar *De sollicitatie* op Vier. Daar zie je hoe Wout Bru, samen met Marc Coucke, zaal- en keukenpersoneel kiest.

Solliciteren. Er komt sowieso al een flinke portie stress bij kijken, maar dan zit je ook nog eens voor topondernemer

Marc Coucke (55) en sterrenkok Wout Bru (50). Het overkomt Isabel, Nathalie, Tom en Jeroen in de eerste aflevering van het derde seizoen van *De sollicitatie*. Allen hopen ze op een job in de keuken van Wout Bru's La Bru'sserie, het restaurant dat deel uitmaakt van het grote Durbuy-project van Marc Coucke. Uit een preselectie van een veertigtal gegadigden zijn zij gekozen om zich zo gunstig mogelijk aan Bru en Coucke te presenteren.

“Voor alle duidelijkheid, het gaat hier om een échte job. Dit is geen spelletje. En dan vind ik het toch

Wout Bru en Marc Coucke, samen op zoek naar personeel. FOTO VIER

merkwaardig dat er niet meer geïnteresseerden waren. Je zou toch denken dat er meer mensen afkomen op een uitdagende job waaraan ook nog eens bekende namen zoals die van Marc Coucke en mezelf verbonden zijn”, zegt Wout Bru. “Misschien vormen het Frans en de ligging van Durbuy een drempel, want ik merk tegenwoordig toch dat werknemers graag onder de kerktoren en in de buurt van hun familie blijven.

Bru heeft in zijn zaken – La Bru'sserie, Le Sanglier en Wagyu Grill – in totaal een vijftigtal mensen in dienst. “Ik moet dus ook in het echte leven wel eens sollicitatie-

gesprekken afnemen. Net zoals in het programma peil ik uiteraard naar motivatie, kennis en stressbestendigheid, maar nog belangrijker voor mij is de bereidheid om ervoor te gaan. Ik zoek mensen met handen aan hun lijf. Ik heb nu een vijftal uitstekende koks in dienst die nauwelijks een opleiding hadden genoten voordat ze bij mij in de keuken stonden.”

Kort op de bal

In *De sollicitatie* belanden een paar kandidaten vanavond aan het fornuis om hun vakkennis te demonstreren. Zo moet Isabel een prei in julienne snijden en wil Bru

van Jeroen weten wat er allemaal in een mousselinesaus gaat. “Ik ga in mijn eigen sollicitaties nog een stap verder. Ik neem mensen in dienst op proef. Dan zie ik meteen hoe ze functioneren in een team en in hoeverre ze hun ziel in hun werk steken.”

Of de indruk die hijzelf in een sollicitatiegesprek nalaat, hem bezighoudt? “Je moet uitkijken om correct te blijven. Tegelijk moet je niet rond de pot draaien. Vooral dat heb ik van Marc Coucke geleerd: hij speelt behoorlijk kort op de bal en durft te zeggen waar het op staat.”

Het Belang van Limburg/Noord 16/03/2020, bladzijden 26 & 27

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Het Belang van Limburg/Noord

opnieuw op de buis

In *De Sollicitatie* gaan (be-ende) werkgevers weer op zoek naar geschikte werknemers. foto VIER)

Marc Coucke en Wout Bru zoeken nieuw personeel

Een sollicitatiegesprek: heel veel Vlamingen krijgen ermee te maken en voor velen onder hen is het zelfs één van de spannendste momenten uit hun leven. Het VIER-programma *De Sollicitatie* zit in het derde seizoen opnieuw dicht op de huid van de werkgevers en potentiële werknemers. In elke aflevering werft één bedrijf iemand aan uit een poule van vier sterke kandidaten. Het duurt slechts 10 seconden om een eerste indruk te maken, maar gelukkig krijgen de sollicitanten een half uur de tijd om hun vakkennis, talenten en passie voor de job uit de doeken te doen en hun toekomstige werkgever te overtuigen. Elke kandidaat – jong of oud, ervaren of

niet – maakt kans op de job, maar wie legt uiteindelijk het beste gesprek af? In de eerste aflevering strijden vier mensen om een felbegeerde plaats in het restaurant van topchef Wout Bru in Durbuy: La Bru'sserie. Het restaurant kadert in het project van ondernemer Marc Coucke. Marc en Wout zoeken dringend gedreven keukenpersoneel. "We verwachten iemand die flexibel en stressbestendig is en toch een minimum aan vakkennis heeft", vertelt Wout Bru. Al is die vakkennis duidelijk niet bij iedereen even aanwezig. (SB)

■ **De Sollicitatie, vanaf morgenavond op VIER.**

De Zondag/Brussel en Rand 15/03/2020, bladzijden 16 & 17

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Zondag/Brussel en Rand

Wanneer de topdokter een revolver nodig heeft

■ Dokter Bart Vanderheyden tijdens een schietoefening.

Een dokter met een wapen. Het blijft een vreemd gezicht en het lijkt een tegenstrijdigheid. "In Somalië en in Rwanda hebben we toch onze wapens al nodig gehad", zegt legerarts Bart Vanderheyden in *Topdokters*.

Topdokters gaat vanavond voor verschillende reportages het leger in. Het Vier-programma volgt onder meer dokter Bart Vanderheyden, die al ruim 30 jaar arts is bij het Belgische leger en naar Niger vertrekt. Niger is een van de armste landen ter wereld, wordt geteisterd door de terreur van ISIS en kreunt onder de grote stromen vluchtelingen. Verre van een ideale situatie om als dokter je job te doen. Vanderheyden en zijn team zijn dan ook op het ergste voorbereid. "Als je op zending toekomt krijg je altijd een hele hoop munitie, zo'n 250 patronen. Medisch personeel dat rechtstreeks wordt bedreigd, komt niet zo vaak voor, maar in Somalië en in Rwanda hebben we onze wapens en munitie al nodig gehad. We hebben al moeten vuren om ons te verdedigen. Dan gaat het over leven en dood."

Dokter Marijke De Raes is dan weer arts bij de marine. Zij krijgt een opdracht in West-Afrika, waar onze zeemacht hulpgoederen gaat leveren en opleidingen gaat geven. De Raes moet er hoofdzakelijk instaan voor de gezondheid van de mannen en vrouwen die mee op zending zijn. "Ik ben de enige dokter aan boord. Als je naar de westkust van Afrika gaat, is er in de wijde omgeving niemand die je zal komen helpen."

(jdf)

TOPDOKTERS
VIER, 20.35 UUR

Het Nieuwsblad/Leuven-Hageland 16/03/2020, bladzijden 26 & 27

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Het Nieuwsblad/Leuven-Hageland

TELEVISIE

Wanneer de topdokter een revolver nodig heeft

Een dokter met een wapen: het lijkt een tegenstrijdigheid. “In Somalië en Rwanda hebben we onze wapens toch al nodig gehad”, zegt legerarts Bart Vanderheyden in *Topdokters*.

In het Vier-programma ziet u hoe Bart Vanderheyden, al ruim dertig jaar arts bij het Belgische leger, naar Niger vertrekt. Niger is een van de armste landen ter wereld, wordt geteisterd door de terreur van IS en kreunt onder de grote stromen vluchtelingen. Vanderheyden en zijn team zijn dan ook op het ergste voorbereid. “Medisch personeel dat rechtstreeks wordt bedreigd, komt wel

Dokter Bart Vanderheyden tijdens een schietoefening. FOTO VIER

niet zo vaak voor. Maar in Somalië en in Rwanda hebben we onze wapens en munitie toch al nodig gehad om ons te verdedigen. Dan gaat het over leven en dood van jezelf en je tegenstrever.” (jdr)

📌 *Topdokters*, Vier, 20.35u

‘Als je het op het vliegtuig al in je broek doet, ga je beter niet’

Oud-minister Réginald Moreels blijkt allerminst op pensioen: op 70-jarige leeftijd verbaast hij in *Topdokters* met zijn niet-aflatende inzet als enige chirurg in een onderkomen ziekenhuis in Oost-Congo. ‘Die concentratie, die stress. Ik ben geen dertig meer, hè.’

Tekst LOTTE BECKERS / beeld THOMAS SWEERTVAEGHER

Het valt op: een interview met Réginald Moreels begint doorgaans met een melding dat hij ‘net terug is van’, en dan volgt een verafgelegen streek, veelal geteisterd door oorlog, een humanitaire ramp of extreme armoede. Deze keer is de bekende chirurg net terug van Oeganda, waar hij met een aantal artsen op missie was.

Maar tegenwoordig pendelt Moreels vooral tussen Oostende en de Oost-Congolese stad Beni. Hij is er de enige chirurg in een gebied van 1,5 miljoen inwoners en hij doet er aan verregaande plantrekkerij in een primitief ziekenhuis, zo zien we nu in *Topdokters*. “Zelfs mijn eigen echtgenote wist niet dat het zo erg is. Nu, Oost-Congo is natuurlijk Mosul niet, al heb je in zo’n oorlogsgebied vaak wel een ongelooflijke logistieke ondersteuning. In Beni ben ik moederziel alleen.”

Zijn verschijning in *Topdokters* levert de arts, die ook in eigen land nog kwetsbare mensen als daklozen en sans-papiers behandelt voor Dokters van de Wereld, heel wat bewondering op. Het regent loftuitingen op sociale media. “Er zijn nu toch een aantal artsen die overwegen om eens mee te gaan, maar het enthousiasme om naar Beni te reizen blijft, om het eufemistisch te stellen, gematigd.” ▶

De Morgen 14/03/2020, bladzijden 62 & 63

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Morgen

BIO

- geboren in Gent op 4 december 1949
- medeoprichter van de Belgische tak van Artsen zonder Grenzen, voorzitter van 1986 tot 1994
- chirurg, actief in conflictgebieden
- zetelde van 1995 tot 2001 in de Senaat voor CVP/CD&V
- was van 1995 tot 1999 staatssecretaris en in 1999 minister van Ontwikkelingssamenwerking in de regering Dehaene II
- verliet in 2000 de CD&V, sloot zich in 2002 aan bij de VLD
- terug naar CD&V in 2004
- werd in 2006 adviseur bij de FOD Volksgezondheid
- vertrok begin maart voor de 17de keer naar Oost-Congo
- behandelt in België daklozen en sans-papiers voor Dokters van de Wereld
- is dit jaar een van de dokters in het VIER-programma *Topdokters*

De Morgen 14/03/2020, bladzijden 62 & 63

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Morgen

De Morgen

'Als je het op het vliegtuig al in je broek doet, ga je beter niet'

De Morgen

H

Begin maart vertrok hij al voor de zeventiende keer naar die ooit zo welvarende stad vlak bij de grens met Oeganda. De regio, die al jaren wordt geteisterd door rebellengroepen, is rijk aan goud, kobalt en coltan, materialen die in onze smartphones en computers zitten. "Dat maakt dat de conflicten aanhouden", zegt Moreels. Bovendien heeft de streek de afgelopen jaren ook nog eens een ebola-epidemie over zich heen gekregen. "Ik heb de internationale gezondheidswerkers zien komen en gaan."

U opereert er in het lokale ziekenhuis?

"Ik ben begonnen in een klein protestants centrum, waar ik opereerde in een slaapkamer. Nu werk ik in een algemeen ziekenhuis maar *quel bordel, quoi*. Ze doen hun best, maar de middelen zijn beperkt, de directie verandert voortdurend en het gezondheidssysteem is compleet ontworpen omdat veel personeel is gaan werken in de ebolaklinieken, want dat betaalt veel beter. Ik kan maar op twee, drie vaste medewerkers rekenen."

Zijn die medewerkers enigszins opgeleid?

"Er wordt in elk Afrikaans ziekenhuis geopereerd. Een keizersnede gebeurt daar, bij wijze van spreken, aan de lopende band in een of andere achterkeuken. Ook urgenties zullen ze opereren. Maar er is geen systematische kwaliteitschirurgie met de nodige maatregelen voor en na de operatie. *On travaille à l'artisanal*, soms met goede resultaten. Ik geef toe dat ik van hen, zeker bij keizersnedes, wat praktische details kan leren."

U begint er vaak blind aan een operatie: u kunt een patiënt niet even onder de scanner leggen om te zien wat er precies aan de hand is.

"Ik ben nog opgeleid met de stethoscoop en met de vingers. Ik tracht zoveel mogelijk uit die observaties te halen. Als de patiënt mank aan het rechterbeen, kan ik zeggen: die heeft allicht een acute appendicitis, want dan heb je spierpijn aan de rechterkant. Als iemand zwaar ziek is, dan is hij bleek, vermagerd, wat tenderder. Klachten over buik- maar vooral ruggijn neigen naar een pancreasprobleem. Ik heb een aantal diagnoses in mijn hoofd voor ik iemand opensnijdt, maar ik weet niet wat ik zal aantreffen."

"Er zijn ook ingrepen die ik voor het eerst heb uitgevoerd in Congo: door het jodiumtekort in het zout zijn er veel schildklierproblemen, en ik opereer er veel prostates. Daar moet je nachten over nadenken, voorbereiden. En dan begin je er aan, zeer voorzichtig. Maar ik moet zeggen, tot op heden zijn de resultaten heel goed."

Zonder apparatuur hebt u nochtans weinig ruimte om fouten te maken.

"Mensen begrijpen dat niet, als er iemand sterft op de operatietafel. Je moet het serieus kunnen uitleggen, of je hebt een probleem met de familie. Dan kun je maar beter verhuizen."

"Je moet ginds ook heel precies opereren omdat de postoperatieve opvolging zo gebrekkig is. Neem nu een prostaatoperatie: nadien wordt altijd een sonde aangelegd met continue spoeling. Als die 's nachts verstopt geraakt, is dat een catastrofe. Een nabloeding 's nachts, idem. Daarom

'IK BEN IN BENI BEGONNEN IN EEN KLEIN PROTESTANTS CENTRUM, WAAR IK OPEREERDE IN EEN SLAAPKAMER. NU WERK IK IN EEN ALGEMEEN ZIEKENHUIS MAAR QUEL BORDEL, QUOI'

moet je op het eind van een operatie zorgen dat je het bloeden zo volledig mogelijk stelt."

In Topdokters zien we hoe een toestel dat twee liter bloed uit een vrouw met een gescheurde milt moet zuigen, het plots begeeft.

"Dan ben ik kalm, ijzig kalm. Hoe meer complicaties, hoe kalmer ik word."

En toch was u voor die ingreep zeer nerveus.

"Die patiënt lag daar al 24 uur. Ze hadden me wel gebeld, maar de weg naar het ziekenhuis was te onveilig om er naartoe te gaan. Toen ik haar zag, wist ik dat het echt dringend was, maar het was een zondagmiddag met weinig personeel. En met alle tegenslag van de wereld gaat die pot dan stuk en valt de elektriciteit ook nog uit."

Een doorsneewerkdag in Beni?

"Nee, die namiddag werkten alle wetten van Murphy mee. (*lacht*) Ik was alleszins blij dat ze er achteraf zo goed uitzag. Een kleine week nadien was ze naar huis."

Welke ingrepen doet u niet?

"Wat ik niet kan, doe ik niet: grote beenderoperaties, zware kaakoperaties of gespleten verhemelten. Soms leer ik hier een techniek om ze daar uit te voeren. Zo heb ik nu een afspraak staan met een jongeman met een aneurysma (*een afwijking in een bloedvat, LB*) in de nek door een steekwonde. Ik heb met hem afgesproken dat ik hem de volgende keer zal opereren: ik bereid me hier voor en mijn dochter - zelf een thoracaal (borstkas) en vasculair (bloedvaten) chirurg - geeft me het nodige materiaal mee. Ik zal met de nodige stress zitten, maar ik weet perfect hoe ik het ga aanpakken."

U behoort tot de laatste generatie die gespecialiseerd is in oorlogschirurgie.

"De jonge mensen die de cursussen nog volgen, zijn eerder zeldzaam. Ze hebben allemaal hun eigen praktijk, het is niet zo evident om die voor een paar weken achter te laten. Ik denk ook dat

ze plankenvrees hebben. Als je gespecialiseerd bent in kijkoperaties, is het daar natuurlijk niet zo evident. Het is beter als ze tijdens een zending begeleid worden door een meer ervaren arts."

Wat is er zo specifiek aan oorlogschirurgie?

"De wondoorzaken zijn er anders: messen, kogels, granaatscherven. Je krijgt daarvoor van het leger een cursus ballistiek, zodat je weet welke kogels welke kwetsuren veroorzaken. Er is een hoger infectierisico en je moet goed kunnen reanimeren, maar vooral: je krijgt te maken met meervoudige wonden, en dan moet je goed weten waar je moet beginnen."

"In Mosul in Irak, waar ik vier jaar geleden nog enorm veel heb bijgeleerd, waren dat vooral gemengde abdominale (buik-) en borstkaswonden. Je moet dan weten dat je eerst een drain in de borstholte moet steken zodat het bloed weg kan, voor je de buik opensnijdt. Zo ontstaat er ruimte voor de longen om tijdens de anesthesie weer volledig uit te zetten. Die sequenties moet je kennen."

"Ik heb trouwens nooit begrepen waarom ze ons niet hebben opgeroepen na de terroristische aanslagen in Maalbeek en Zaventem, om de ziekenhuizen advies te geven over de behandeling van wonden die ze hier nog nooit gezien hadden."

Over welk karakter moet een goede oorlogschirurg beschikken?

"Je bent geen goede oorlogschirurg, je wordt dat. (*glimlacht*) Je moet toch een beetje een idealist en een avonturier zijn. Je moet bereid zijn risico's te lopen en je angst kunnen bedwingen. Als je het al in het vliegtuig in je broek doet, dan ga je beter niet. Maar de beloning is - althans, dat is mijn motivatie - dat de impact van mijn beroep daar veel groter is dan hier."

U moet wel veel gruwel aankunnen.

"Er zijn zaken, mevrouw, waar ik (*valt stil*) ... die ik nooit zal vergeten. Die hier (*wijst naar zijn hoofd*) in de soft- en hardware zitten. Bepaalde wonden, de mensen die ik opereer. In de traumachirurgie is er niet alleen veel bloed, maar zijn

er ook veel tranen en miserie. Mensen die afscheid nemen, die in paniek zijn voor hun kleintje of hun moeder. In december nog heb ik in Beni veel mensen gezien wier keel was overgesneden. En dan de familie die daaromheen zit, dat is pijnlijk."

Hoe blijft u dat verdragen?

"Het motiveert mij nog meer om te werken in gebieden waar mensen behoefte hebben aan iemand die hun ellende zo goed of zo kwaad mogelijk kan oplossen. Maar ik heb een realistischer beeld van de mens moeten aanvaarden en ik heb mijn momenten van moeheid en energieverlies. En iedereen weet dat ik een eetstoornis heb gehad, door wat ze nu 'posttraumatische stress' noemen. Ik noem het nu eerder een 'posttraumatiserende ervaring'. De stress is weg, maar ik mijmer of droom wel over bepaalde situaties. "Het is ook niet altijd miserie: die dame met haar buikoperatie was heel gelukkig met de ingreep, dat doet me ongelooflijk goed."

De Iraakse gifgasaanval op de Koerdische stad Halabja in maart 1988 heeft, zo zei u ooit, de grootste indruk nagelaten. U was een van de weinige getuigen van dat drama. Wat hebt u daar gezien?

"Ik was toen voorzitter van Artsen Zonder Grenzen en had gehoord dat er zware aanval met gifgas was geweest. Met mijn Nederlandse collega en een toxicoloog ben ik toen clandestien naar die stad vertrokken, met de hulp van het Iraanse leger, dat ons met een helikopter de grens heeft overgevlogen.

"We werden gedropt in een stad die dood was. Dood in 90 seconden, zolang duurt het. Een kind dat aan het spelen was en naast zijn bal lag. Een vrouw die aan het koken was en op haar kookpotten was gevallen. Een chauffeur die op zijn stuur lag omdat hij met het raam open reed en zo het gas binnen kreeg. Een busje waaruit mensen probeerden te vluchten, waardoor er dertig lijkjes op elkaar lagen want iedereen die uitstapte

werd vergast en viel op de persoon voor hem. Dat zijn zaken... Ik heb eens met mijn echtgenote Pompeji gezien, wel, dáár heb ik een modern Pompeji gezien."

Hoelang na de aanval was u daar?

"72 uur. En het gaat u misschien choqueren, maar het waren de mooiste lijkjes die ik ooit gezien heb. Hun nagels waren nog roze, hun neus ook. Dat is een typisch symptoom van sarin, of zenuwgas: het bloed stopt zo snel met circuleren dat het zuurstofrijke bloed overal in het lichaam blijft."

Wat kon u daar nog doen?

"Niet veel. We zijn daar vier uur gebleven. Hebben rondgelopen, lijkjes onderzocht, stalen genomen, dode vogels in plastic zakken gestoken om later te onderzoeken.

"Er is die dag in maart in een paar minuten tijd een moord gebeurd op 7.000 mensen. Halabja is het Auschwitz van de Koerden. Wij hebben dat wereldkundig gemaakt, daarover getuigd op conferenties, gezegd dat het om een misdaad tegen de mensheid ging. Er was maar één regeringsleider die enigszins reageerde, en dat was François Mitterrand. De rest was onverschillig.

"Toen de helikopter ons met draaiende motoren weer kwam halen in Halabja, klonk er een bomalarm, net toen we instapten. Die helikopter vloog weg en mijn collega en ik zijn uit de helikopter gevallen. Gelukkig was het niet opnieuw een gasaanval.

"Dat was een moeilijke dag."

Van oorlogsjournalisten wordt soms gezegd dat het adrenalinejunkies zijn. Zeggen ze dat ook van oorlogschirurgen?

"Nee, dat zijn geen *cascadeurs* of stuntmannen of helden. Oorlogsjournalisten kruipen door het puin voor een goed beeld, wij zitten liever op een paar kilometer van het front, zodat we de patiënten deftig kunnen verzorgen. In de jaren zeventig en tachtig zaten we wel nog tussen de bommen,

maar ideaal is dat toch niet. Soms bouwen we wel een ondergronds ziekenhuis. In Syrië zijn we begonnen in een grot. Toen ik er aankwam, hadden ze een oude kippenboerderij getransformeerd tot een hospitaal- en operatietent." (*glimlacht*)

U vertelt het allemaal bijna achteloos.

"Het is een beetje atypisch, zeker? Nu, ik wil dat allemaal nog wel doen, maar tegenwoordig ben ik pompaf na twee, drie weken. Die concentratie, die stress. Ik ben geen dertig meer, hè."

Hoe houdt u het fysiek vol?

"Door de ontmoetingen met mensen. Door mij niet al te dik te voeden, dat ziet u. (*lacht*) Ik heb een eetprobleem gehad en ik ben vegetariër, ik denk dat mijn gestel zich daaraan heeft aangepast. Ik voel mij uiterst goed, maar in *Topdokters* zie je me wel hinken. Dat is het gevolg van een ongeluk bij het joggen in 1998. Een domme knieschijffractuur, dag en nacht doet het zeer. En ik heb een kromme rug omdat de operatietafels niet zijn aangepast aan mijn lengte. Na een dag opereren heb ik het nu soms wel lastig. Maar ik kan zonder problemen urenlang doorgaan, omdat ik zo geconcentreerd ben."

U bent inmiddels zeventig, het zou gepermitteerd zijn om het rustiger aan te doen. Waarom blijft u maar doorwerken?

"Ik weet het niet. Er bestaat geen altruïsme-geen, maar ik denk dat het door mijn opvoeding komt. Mijn vader, die heel jong gestorven is, was ook heel sociaal. En de jezuïeten hebben mij dienstbaarheid bijgebracht. Tijdens mijn specialisatie in Parijs ontdekte ik Artsen Zonder Grenzen. Toen ik hoorde dat ze ook in België wilden beginnen, ben ik mij als eerste gaan aanmelden. Ik heb in mijn tijd in Oostende ook veel sociale organisaties opgestart, zoals Medios, tegenwoordig een kleding- en meubelbank.

"Wie mij als kind kende, vond mij een schuchter jongetje, dus niemand begrijpt hoe het zo ver is kunnen komen. (*lacht*) Ik ben wel nogal voluntaristisch, dat zit in mijn karakter. Ik haak nooit af, zo sta ik in het leven en ik denk dat ik die houding voor een stuk aan mijn kinderen heb doorgegeven.

"Mijn zoon heeft trouwens een bedrijf in Oost-Congo. Hij pendelt nog vaker dan ik tussen Oostende en Beni. Hij heeft een cacao- en koffiebedrijf samen met Dominique Persoone, de chocolatier. Eerder had hij daar een kineplanlage, die draait nu heel goed."

Wat vond uw vrouw daar eigenlijk van, dat u altijd weg was?

"Het is niet eenvoudig, de vrouw van Moreels zijn. Mijn vrouw is zelf sociaal verpleegster, en ik ben haar en de kinderen heel dankbaar dat ze me altijd die vrijheid hebben gegeven om op zending te vertrekken. Het is onmogelijk als je samen bent met iemand die daar moeite mee heeft."

Zou u ongelukkig geweest zijn als ze u gevraagd had om dat niet te doen?

"Dan was ik toch vertrokken." (*lacht*) ▶

'ALS ER DAAR IN CONGO IEMAND STERFT OP DE OPERATIETAFEL, DAN MOET JE DAT SERIEUS KUNNEN UITLEGGEN, OF JE HEBT EEN PROBLEEM MET DE FAMILIE'

Moreels aan het werk in Congo. 'Het doet deugd dat ik soms een aanmoediging krijg, maar ik heb niet het gevoel dat ik een ongelooflijke typ ben.'

Het is sterker dan uzelf?

"Ik weet het niet. Maar ik ben nu twee dagen terug en ik kijk alweer naar de lucht. Pas op, ik ben blij dat ik terug ben, hoor. Je kunt geen wereldburger zijn als je geen duidelijke wortels hebt. En ik vertrek vaak met tranen in de ogen. Ik denk dat je altijd op zending moet vertrekken met enige heimwee naar huis. Iemand die vertrekt omdat hij het hier beu is of problemen heeft, kan ginds niet sereen helpen.

"Maar de drang om terug te gaan is sterk, zeker nu ik een doel heb: ik wil in Beni een gezondheidscentrum bouwen. Het wordt een plek om kwaliteitschirurgen en verloskundigen op te leiden, en eventueel om complexe operaties uit te voeren. Als gewezen minister weet ik ook dat veel projecten als een pudding in elkaar zakken als de externe financiering wegvalt. Daarom wil ik er ook een commerciële apotheek bouwen waarvan de winsten in het centrum geïnvesteerd worden. Ik weet niet of ik het ga kunnen realiseren, maar alle giften zullen tot de laatste frank gebruikt worden, want de noden zijn enorm."

Beni u nooit bang om in zo'n afgelegen gebied een ernstige ziekte op te lopen of een ongeluk te krijgen?

"Ik heb mij laten vaccineren tegen ebola, maar waar ik het bangst voor ben is hiv en hepatitis C. Ik zie veel patiënten met die ziektes en een ongeluk met een naald is zo gebeurd.

"Ik denk er niet te veel aan, maar als er iets ernstig gebeurt, dan is het wellicht gedaan. Ik ben er de man niet naar om te vragen om duizenden euro's te besteden aan een helikopter om mij te evacueren. Als het nodig is, zal ik daar aan een collega vragen om mij te opereren, ook al is hij geen chirurg. Maar het is een goede vraag, want dat is wellicht het grootste risico. Ik ga daar eens over nadenken." (lacht)

We hadden met Réginald Moreels afgesproken in

'IK HEB NOOIT BEGREPEN WAAROM ZE ONS NA DE AANSLAGEN IN MAALBEEK EN ZAVENTEM NIET OM ADVIES HEBBEN GEVRAAGD. ZULKE WONDEN HADDEN DOKTERS IN BELGIË NOG NOOIT GEZIEN'

de Gentse Lunchgarden. Zijn idee: hij vindt het er rustig zitten en het is vlak bij het UZ Gent, waar hij met een bevriende arts heeft afgesproken. Hij vraagt de fotograaf om een lift naar het ziekenhuis. "Ah, u bent met de motor? Hebt u plaats achterop?"

Fotograaf: "Ik heb geen helm mee."

Moreels: "Ah, moet ge daar een helm voor hebben? In Congo niet, hoor."

Kunnen we het nog even hebben over uw tijd als minister van Ontwikkelingssamenwerking, eind jaren negentig?

"Dehaene II. Goede herinneringen aan. Schoon departement en een uitstekende eerste minister, die boven de partijen stond. Een regering met sterke mensen ook: Di Rupo, Vande Lanotte, Maystadt, Stefaan De Clerck. Ik was daar - dat is mijn karakter - de rebel. Ik vond dat de kloof tussen

rijk en arm toenam. Er zijn natuurlijk vooruitgangsoptimisten à la Maarten Boudry die zeggen dat de wereld is verbeterd. Dat kun je inderdaad lezen in de statistieken, dat weet ik ook wel, maar het blijft een kloof. (klopt op tafel) En die kloof wordt groter. Daarover blijf ik verontwaardigd."

Hebt u als minister iets kunnen betekenen?

"Ik heb heel dat departement hervormd, onder andere door toedoen van *De Morgen*. Elke dag stond er in de krant wel een verhaal over een of ander schandaal in de ontwikkelingssamenwerking. Ik ben met de grond gelijk gemaakt, maar dat heeft me wel geholpen om de modernisering van een bureaucratisch en corrupt departement door te duwen. Ik heb verder ook een wet gemaakt - de enige tot nu toe - over internationale samenwerking. Daar zijn de fundamenten van ons beleid vastgelegd.

"En ik heb de samenwerking met het Tropisch

Instituut, de ngo's en de universiteiten verbeterd, zodat ze niet meer projectje per projectje een aanvraag moesten indienen."

Inmiddels liggen de budgetten voor ontwikkelingssamenwerking fors lager.

"Moreels krijgt de budgetten niet omhoog: die kritiek kreeg ik toen al van de organisatie ILHIL. Maar ik had mijn handen vol aan dat departement.

"Vandaag zie ik toch dat minister Alexander De Croo (Open Vld) ontwikkelingssamenwerking ernstig neemt. Hij kijkt wat meer naar de privésector, maar goed, dat is een keuze. Ik zie het departement alleszins niet wegwijnen."

Volgt u de politieke actualiteit nog?

"Ja, en ik vind het tamelijk zielig. Politici zouden een cursus conflictmanagement moeten volgen. De eerste regel in zo'n cursus is: probeer u te verplaatsen in het hoofd van de ander. Ik heb genoeg conflicten gezien tussen vijandige groepen die in dialoog zijn opgelost. Maar de Walen kun je toch geen vijanden noemen? Ze zijn onze minst vreemde burens. En het is ongepast dat onze bevolking moet blijven wachten op politici die heus wel weten wat het inhoudt om verantwoordelijkheid op te nemen. De thema's die er echt toe doen - klimaat, migratie, sociale zekerheid en staatsschuld - moeten we mondiaal beschouwen, in plaats van zo te navelstaren. Ja, daar kan ik me behoorlijk over opwinden."

Wat voor mensbeeld houdt u aan al die jaren over?

"Ik heb ooit een boekje geschreven met als titel *Is de mens slecht?* Mijn hypothese is dat in de mens een slechte natuur zit, maar dat die zijn leven zinvol maakt door te proberen goed te worden. Als we allemaal geboren waren als engeltjes, had het leven volgens mij geen zin. Dan surfen we gewoon op die goedheid."

U liet zich eens ontvallen dat u het soms beu bent om steeds weer als weldoener beschouwd te worden.

"Ook nu krijg ik weer veel reacties van mensen die veel respect hebben voor mijn werk. En ik moet eerlijk zijn: het is een lastige job en ik word op geen enkele manier logistiek ondersteund. Dus het doet mij deugd dat ik af en toe een aanmoediging krijg, dat ontken ik niet. Maar dat geeft mij niet het idee dat ik een ongelooflijke typ ben. Wat ik kan betekenen voor mensen, is toch maar een kleine druppel op een gloeiende plaat?"

Meer info over het gezondheidscentrum dat Réginald Moreels bouwt in Beni, vindt u op unicnir.fr/ica

Topdokters, nog op 16 en 23 maart (slot) om 20.35 uur op VIER.

CORONA-TELEVISIE: ZENDERS PASSEN PROGRAMMATIE AAN

Gratis voetbal op tv... maar u kent de uitslag al

Nu heel wat kinderen overdag thuis zitten én de avondplannen van hun ouders in het water vallen, kijken we wellicht met z'n allen meer tv de komende weken. Tegelijk vallen er flink wat gaten in de uitzendschema's. Hoe spelen de zenders daarop in?

• JACOB DE BRUYNE •

VIER en VIJF Geen teleshopping, wel véél recyclage

SBS kiest voor de vlucht vooruit. Programma's als 'Sports Late Night' en de Champions League-wedstrijd van dinsdag mogen dan wel geschrapt worden, dit weekend trekken VIER en VIJF voor hun dagprogramma's de archieflade wijd open. Geen teleshopping meer dus. Zaterdag zendt VIER enkele afleveringen van 'Dancing with the Stars' na elkaar uit en zondag kiezen ze voor een integrale uitzending van het volledige derde 'Bake off Vlaanderen'-seizoen. Doorheen de week krijgen de afleveringen van het laatste seizoen van 'De Slimste Mens ter Wereld' opnieuw een kans op VIER, op VIJF wordt elke dag een aflevering van 'Love Island' gerecupereerd. In de plaats van de voetbalprogramma's kiest VIER op zondag voor herhalingen van 'Geubels en de Belgen' en 'Control Pedro'. Op dinsdag gaat de zender voor de film 'Man on Fire'.

Telenet Zelfs voetbalmatchen krijgen heruitzending

Geen voetbal in het weekend, dat betekent dat ze zich ook bij Telenet even in de haren krabben. Normaal stond op zondag de laatste speeldag in de hoogste voetbalklasse op het programma, maar die is uitgesteld. Daarom zet Telenet zijn Play Sports-kanalen op zondag ook open voor niet-betalende abonnees. In het plaats van de voetbalwedstrijden kiest Telenet voor herhalingen van sportdocumentaires als 'Hoogvliegers', 'Belga sport' en 'T1' en worden ook oude voetbalwedstrijden opnieuw uitgezonden. Een compensatie voor de Play Sports gebruikers — die nu het live voetbal missen — komt er

niet. «Dit is overmacht», klinkt het op de hoofdzetel in Mechelen. «Supporters met een jaar-abonnement voor een voetbalploeg krijgen ook geen wedstrijd terugbetaald van hun club. In deze chaotische tijd is het eerst en vooral zoeken naar alternatieven.»

VRT Schooltelevisie komt terug

De openbare omroep kwijt zich vanaf volgende week van zijn educatieve opdracht. Voor de thuisblijvende kinderen voorziet de VRT in de voormiddag educatieve programma's als 'De klas' en afleveringen uit 'De universiteit van Vlaanderen',

maar ook aan de senioren wordt gedacht. Omdat hun kleinkinderen niet meer op bezoek mogen komen, programmeert de omroep in de namiddag een selectie van de meest gesmaakte televisiereeksen uit het VRT-archief. In de avondprogramma's is het vooral het wegvallen van de sportevenementen die roet in het eten strooit. Sportweekend wordt de komende weken niet meer uitgezonden en ook 'Extra Time' en 'Extra Time Koers' worden geschrapt. In de plaats zendt Canvas documentaires uit en reportages van Louis Theroux. Het Europa League-voetbal op donderdag ten slotte, zal worden vervangen door een extra uitzending van 'De afspraak' en de virusdocumentaire 'Virus Hunters'.

VTM Elke dag extra nieuws

VTM programmeert elke dag een extra nieuwsuitzending met de laatste updates over het coronavirus. Die zal worden uitgezonden rond 22.30 uur. De schade in het programma-schema valt mee: enkel de Champions League-match van woensdag op Q2 wordt vervangen door een film. Overdag werden er al heel wat reeksen uitgezonden, zoals 'Familie', 'Wittekerke' en 'Aspe', en die blijven op het programma staan. Bij VTM KIDS zijn er ook de hele dag kinderprogramma's te zien. Op Q2, Caz (2) en Vitaya kunnen liefhebbers van internationale series overdag terecht. Via VTM GO kan je dan weer heel wat programma's bingewatchen.

Foto: VIER, België, VTM

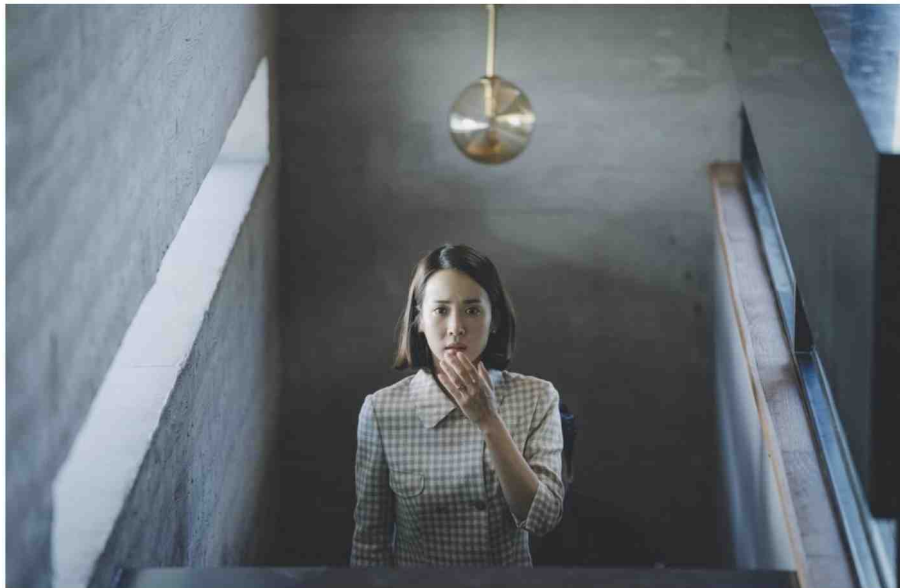
Een greep uit wat u de komende weken mag verwachten: het vorige seizoen van 'De Slimste Mens', oude voetbalmatchen en natuurlijk geregeld extra corona-informatie.

Bingewatchen in tijden van corona

De coronacrisis veroorzaakt een culturele, culinaire en sportieve lockdown. Als u uw toevlucht neemt tot het kleine scherm, kunnen deze kijk-tips u en uw gezin misschien door de komende dagen gidsen.

KIJKTIPS
HASSELT

Karel Moors

Scène uit de Zuid-Koreaanse Oscarrevelatie *Parasite*. FOTO RR

Verschillende tv-zenders passen hun programmerie aan. Doordat er verschillende sportwedstrijden afgelast zijn, is er de komende weken geen *Sportweekend* op Eén. Komende zondag 15 maart zal er in de plaats een langer *Journal* zijn. VIER zendt zaterdag vier afleveringen van *Dancing with the Stars* na elkaar uit en zondag serveren ze het volledige vorige seizoen van *Bake off Vlaanderen*. Als u digitaal kijkt, kan u sowieso eerder uitgezonden programma's opvragen bij de zenders. Misschien wat nostalgie tanken met reeksen als *Magnum, P.I.* of *'Allo 'Allo* chezVTM? Het aanbod voor de jonge kijkertjes is ook enorm. Voor wie een abonnement heeft (of er nu een neemt) op streamingdiensten als daar zijn Netflix of Amazon Prime is er nog veel meer

kijkvoer. We houden hier een paar warm aanbevolen bingewatchbare programma's voor uw neus waarover onze recensenten al eerder de loftrumpet staken.

Voor de kids

De Japanse tekenfilm *My Neighbor Totoro* dateert van 1988 maar is een topper en zit op Netflix. Het gaat over twee meisjes die in het bos een Totoro ontdekken, een vriendelijke geest. Er zit geen enkele slechterik in de film. Geen mangafiguren maar echte mensen in de film *Meester Kikker*, over een leraar die af en toe in een kwaden ambie verandert. Doen ze dat niet allemaal!

Voor de tieners

Netflixen met uw pubers? Series *Everything Sucks* (terug naar de nineties), *Atypical* (autist zoekt lief) en *The End Of The F***ing World* (twee tieners lopen weg van

huis; goeie soundtrack ook) en *Elite* (besognes op een Spaanse eliteschool) staan paraat. Maar uw pubers zullen het wel beter weten, dus vergeet deze lijst.

Voor de rijpere kijker

De Zuid-Koreaanse Oscarrevelatie *Parasite* al gezien? Zit nu bij Proximus à la Carte en Telenet Play More Cinema.

Op hol geslagen robotten en mensen bevolken *Westworld*. Na het wilde Westen en middeleeuwen Japan heeft het derde seizoen de échte wereld als setting. Vanaf 16/3 wekelijks een nieuwe aflevering op Play en Play More. Voor nog meer sciencefiction zorgt Patrick Stewart (79) in *Star Trek: Picard* op Amazon Prime Video.

"Voor *Narcos Antwerpen* is het nog wat vroeg", stelde onze recensent vast. Maar seizoen twee van *Narcos: Mexico* - uiteraard weer over drugsbaronnen - is wel al

rijp op Netflix. Amazonserie *Hunters* levert spanning met Al Pacino (79) als nazi-jager in de jaren zeventig.

Fans van true crime kunnen bij Netflix likkebaarden bij de vierdelige docureeks *The Pharmacist*, waarin een apotheker op zoek gaat naar gerechtigheid als zijn zoon sterft bij een drugsdeal. *Don't F**K With Cats* (drie episodes) laat zien hoe internetters jagen op een sadist die YouTube-filmpjes post waarin hij katten mishandelt.

Moet het veel luchtiger? Daar kan Jane Fonda voor zorgen in seizoen 7 van *Grace And Frankie*.

Dinsdag lanceren Play en Play More *The Plot Against America*, een HBO-miniserie naar het boek van Philip Roth waarin de VS een fascistisch regime krijgt.

→ Meer kijk- en bingetips op hbvl.be

TV-AANBOD VRT past programma's aan voor jong en oud

Na overleg met Vlaams minister van Media Benjamin Dalle en Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts brengt de VRT nu de scholen gesloten zijn een extra educatief programma-aanbod. Vanaf maandag komen er van 8.30 tot 10 uur programma's op Ketnet voor kinderen in de lagere school. Van 10 tot 12 uur zijn er programma's voor jongeren, bijvoorbeeld herhalingen van *De Klas*. Ook een selectie van de colleges van de Universiteit van Vlaanderen zal uitgezonden worden op Eén. In de namiddag komen er speciaal op vraag van senioren herhalingen van iconische televisiereeksen. (km)

Zenders passen programma's aan door corona

Ook de Vlaamse tv-zenders moeten bijsturen door de regeringsmaatregelen rond corona. Bij Eén en Canvas vallen *Sportweekend* en *Extra time* de komende weken weg, dus haalt VRT oude fictiereeksen en documentaires uit de kast. Bij Vier en Vijf spelen ze gretig in op de vele thuisblijvers: naast dagelijkse heruitzendingen van *De slimste mens ter wereld* en *Love island* worden dit weekend ook *Dancing*

with the stars en *Bake off Vlaanderen* herhaald. Van *Zo man zo vrouw* met Jani Kazantzis worden marathons uitgezonden op Vijf. Ook Vier moet het doen zonder voetbal, dus worden *Sports late night* en de Champions League-wedstrijden vervangen door herhalingen van *Expeditie Robinson*, *Geubels en de Belgen* en *Control Pedro*.

Enkel VTM past zijn programmering niet aan. Daar blijven *Familie*, *Wittekerke*, *Aspe* en *Zot van koken* met Loïc Van Impe trouw op post. (dvg)

Freek Braeckman achter de motor

Wint Team VTM of Team Vlaanderen? Aan Freek Braeckman de taak om in de laatste opdracht het verschil te maken. Hij neemt het op tegen uitdager Sam uit Brecht. Het duel wordt er één tussen sportieve kemphanen. Sam is ex-kampioen tumbling, Freek was in een vorig leven veelvoudig Belgisch kampioen schermen en won zelfs een wereldbekertoernooi. De twee zullen tegen mekaar dernyrijden: een onderdeel van de wielersport waarbij de renner een hogere snelheid bereikt door zo kort mogelijk achter een motorfiets te rijden. Snelheden van 65 km/u zijn geen uitzondering. Freek en Sam worden door ervaren veteranen klaargestoomd voor de finale op steeds steilere pistes. Voor die finale koersen ze in de legendarische tempel van het pisterijden: 't Kuipke in Gent. (tove)

BEAT VTM
VTM, 20.35 UUR

De enigen die niets weten van de coronacrisis

Meer dan 4.500 Duitsers zijn besmet met het coronavirus en ook in dat land staan de kranten er vol van, maar toch is er nog een groepje mensen dat nergens van weet. De deelnemers aan tv-programma Big Brother hebben er geen benul van dat er wereldwijd een crisis woedt. De programmamakers zijn ook niet van plan het te vertellen.

Toen een deel van de kandidaten op 6 februari het huis inging, was van een pandemie nog geen sprake. Er waren wel enkele losse gevallen, maar van de onrust die vandaag heerst was toen niets te merken. Sindsdien heeft het productieteam hen bewust in het ongewisse gelaten door helemaal geen nieuwsupdates te geven. Kandi-

daten die het huis na hen betreden hebben, kregen zelfs een uitdrukkelijk verbod om de andere deelnemers op de hoogte te brengen.

De programmamakers nemen zonder medeweten van de deelnemers wel maatregelen om alles hygiënisch

en veilig te houden. Nieuwe kandidaten worden ook getest voor ze het huis in mogen. Ze brengen de kandidaten wel op de hoogte als een familielid of vriend van een van hen besmet zou geraken. "Als er informatie is die we echt met hen moeten delen, doen we dat uiteraard. Welke informatie van buitenaf met hen wordt gedeeld, beslissen we in overleg met de familieleden", zegt tv-zender Sat 1 aan Bild.

Er wordt met spanning uitgekeken naar maandag. Dan staat een live-show gepland, maar door de strenge maatregelen in het land zal daar in tegenstelling tot vorige jaargangen geen publiek bij mogen zijn. Het is niet geweten of de makers die kans gaan grijpen om de kandidaten op de hoogte te brengen. (gls)

Moordende 400 meter

REUTERS

Op de Olympische Spelen van Rio de Janeiro in 2016 schoot de Zuid-Afrikaanse sprinter Wayde van Niekerk uit de startblokken om 43 seconden lang niet meer achterom te kijken. Hij liep het snelste rondje ooit op een atletiekpiste. Ex-topsporter Cédric Van Branteghem vertelt Maarten Vangramberen waarom de 400 meter de meest moordende van alle atletiekdisciplines is. Maarten probeert zonder succes met de paslengte van de wereldrecordhouder te lopen en meet samen met juniorenwereldkampioen Jonathan Sacoor het verschil tussen het langste en het kortste rondje rond de piste. Tijdens een loodzware test van professor Wim Derave ondergaat Maarten tegen wil en dank ook eens de pijn van de verzuring in zijn spieren tijdens de eerste en laatste 400 meter van zijn leven. (tove)

WERELDRECORD
CANVAS, 21.20 UUR

Moeder en zoon samen op date

First dates volgt vanavond een opmerkelijk duo: Ulrika (54) en haar zoon Yuris (25) gaan samen op zoek naar de ware liefde. Ulrika is in het dagelijkse leven kapster, Yuris werkt als barman en woont nog bij Ulrika thuis in Gent.

Ulrika heeft een passie voor dansen en volgt sinds kort lessen burlesque. Yuris heeft van zijn hobby zijn beroep gemaakt en verrast zijn date Sarah door zelf een drankje voor haar te mixen. Yuris omschrijft zichzelf als "een kleine man" en daar hebben vrouwen het moeilijk mee, zo vreest hij.

Hoe de twee uiteindelijk over elkaar denken, valt nog af te wachten. Yuris denkt dat hij strenger zal zijn voor de date van zijn moeder, dan Ulrika voor een potentiële schoondochter. (jdr)

FIRST DATES
EÉN, 21.25 UUR

Het Nieuwsblad/Pajot-Brussel-Rand 16/03/2020, bladzijden 28 & 29

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Het Nieuwsblad/Pajot-Brussel-Rand

CORONAVIRUS

Uitzendingen tot en met vrijdag 17 april al opgenomen

Opnamen van 'Thuis' en 'Familie' worden stilgelegd

Zowel de opnamen van de Eén-soap *Thuis* als die van zijn VTM-gehoor *Familie* worden stopgezet wegens het coronavirus. DPG Media, waaronder VTM valt, en de VRT hebben dat in overleg besloten.

De zenders zijn van oordeel dat het opschorten van de opnamen noodzakelijk is om de gezondheid van zowel de acteurs als de medewerkers achter de schermen te beschermen. "Cast- en crewleden werken op verschillende studiosets waar de ruimte

beperkt is, en interactie en fysiek contact tussen acteurs is in vele scènes onvermijdelijk. Bovendien zijn zowel bij cast als crew verschillende generaties vertegenwoordigd", motiveert Eén-netmanager Olivier Goris de beslissing. Voorlopig heeft dat voor de kijkers van noch *Thuis*, noch *Familie* gevolgen. De opnamen lopen al tijd enkele weken voor op de uitzenddatum. Zowel Eén als VTM heeft nog voldoende afleveringen om de soaps te kunnen blijven uitzenden tot en met vrijdag 17

Een geen opnamen voor Marleen Merckx, Margot Hallemaans en al hun collega's van *Thuis* en *Familie*. FOTOS: VRT, VTM

Bij de VRT werden ook de opnamen voor *Loslopend Wild* en *Gevoel* stilgelegd tot en met 3 april. VTM bekijkt nog wat er met andere producties die op de planning staan, gaat gebeuren. **(14)**

'BIG BROTHER'

De enige Duitsers die niets weten over de coronacrisis

Sommige deelnemers aan de Duitse *Big Brother* weten nog altijd niet wat er gaande is in het echte leven. FOTO: RTL

Meer dan 4.500 Duitsers zijn besmet met het coronavirus en ook in dat land staan de kranten er vol van, maar toch is er nog een groepje mensen dat nergens van weet. De deelnemers aan *Big Brother* hebben er geen benul van dat er wereldwijd een crisis woedt. De programmamakers zijn ook niet van plan het te vertellen.

Toen een deel van de kandidaten op 6 februari het huis inging, was van een pandemie nog geen sprake. Er waren wel enkele losse gevallen, maar van de onrust die vandaag heerst was toen niets te merken. Sindsdien heeft het productiesteam hen bewust in het ongewisse gelaten. Kandidaten die het huis na hen betreden hebben, kregen een uitdrukkelijk verbod om de andere deelnemers op de hoogte te brengen. De programmamakers nemen zonder me-

deweten van de deelnemers wel maatregelen om alles hygiënisch en veilig te houden. Nieuwe kandidaten worden ook getest voor ze het huis in mogen. Ze brengen de kandidaten wel op de hoogte als een familielid of vriend van een van hen besmet zou raken. "Als er informatie is die we echt met hen moeten delen, doen we dat uiteraard. Welke informatie van buitenaf met hen wordt gedeeld, beslissen we in overleg met de familieleden", zegt tv-zender Sat 1 aan *Bild*. Er wordt met spanning uitgekeken naar maandag. Dan staat een liveshow gepland, maar door de strenge maatregelen in het land zal daar in tegenstelling tot vorige jaargangen geen publiek bij mogen zijn. Het is niet geweten of de makers die kans gaan grijpen om de kandidaten op de hoogte te brengen. **(15)**

Gazet van Antwerpen/Kempen 16/03/2020, bladzijden 26 & 27

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Gazet van Antwerpen/Kempen

Vlaanderen kon in het najaar genieten van 'Code van Coppens' op VTM, en binnenkort volgt Nederland. Tv-icoon John de Mol kocht de rechten van het programma én vroeg Staf en Mathias om het spelprogramma ook bij onze noorderburen aan elkaar te praten.

• MARK COENEGRACHT •

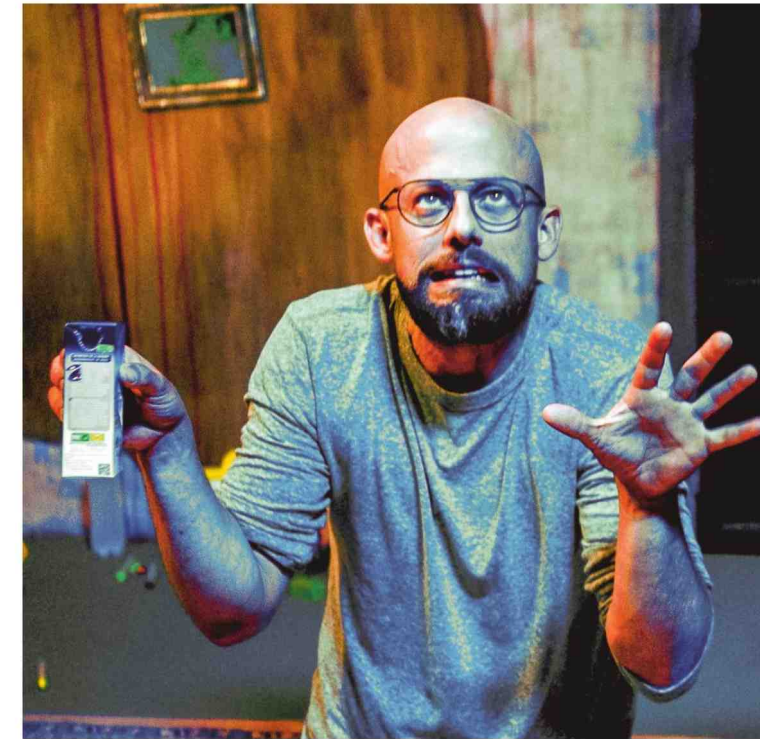
We brachten het nieuws al kort enkele weken geleden, maar nu zijn alle details afgerond en is het ook formeel bevestigd: Staf (39) en Mathias (41) Coppens zullen binnenkort met hun 'Code van Coppens' op de Nederlandse televisie te zien zijn. Met BN'ers als André Hazes, Matthijs van Nieuwkerk, Nicolette Kluijver en Kim Feenstra, die zich een weg zullen mogen banen door de verschillende 'escape rooms' van de broers. Die ontsnapingskamers vol raadsels blijven echter op Belgische bodem. Het productiehuis Roses Are Blue – waarvan Mathias één van de oprichters is – zal het programma opnemen in Boortmeerbeek.

Vrouw van Staf

«Natuurlijk zijn we ontzettend trots dat ons kindje deze toekomst tegemoet gaat», vertelt Mathias. «We waren al heel fier op het programma, omdat het geweldig plezant is om te maken en onze gasten ook heel tevreden waren. Als er dan over de grens enthousiast wordt gereageerd en de vraag komt om dit bij hen ook te doen, geeft dat een goed gevoel. Toen daarbovenop werd gevraagd of 'die twee klein mannen van Vlaanderen' het ook daar wilden presenteren, vielen we helemaal van onze stoel. We gingen ervan uit dat ze ons daar nooit zouden verstaan. Al is dat bij Staf's vrouw (de Nederlandse ex-schaatsster Monique van der Velden, red.) niet het geval. Dat heeft ons overtuigd. (lacht) Natuurlijk hebben Staf en ik die Nederlandse trip eerst goed gewikt en gewogen. Of we daar nu vedetten gaan worden, weet ik echt niet. We werken gelukkig al heel lang voor televisie. We weten dus best wel hoe het is om herkend te worden. Da's niet erg. Zolang het wat positief is.»

Tv-koning

«Tegenover tv-icoon John de Mol zitten: eerlijk waar, dat was fantastisch», aldus Mathias. «Ik was in het begin een beetje onder de indruk, want hij is de tv-koning, bekend van wereldsuccessen als 'Big Brother' en 'The Voice'. Maar ik voelde wel snel een klik. Ook al heeft hij veel meer nullen op zijn bankrekening dan o's in zijn naam. (lacht) Voor de duidelijkheid: wij hebben die gesprekken niet alleen gevoerd, hé. Daar waren

In 'Code van Coppens' moeten bekende duo's (hier Jonas Van Geel en Jelle Cleymans) raadsels oplossen in een 'escape room'.

Foto's VTM

«We dachten eigenlijk dat ze ons niet zouden verstaan»

de collega's van Roses Are Blue bij. En laat me daar meteen bij vertellen dat we niet plots miljonairs worden. Het gaat hier niet over een megadeal, wel over de gewone prijzen voor een tv-programma. Al zijn we, nogmaals, blij met dit stuntje. We zijn pas drie jaar geleden met een groepje vrienden begonnen met ons eigen productiehuis...»

En Lieven Scheire?

«Voor Nederland maken we niet 'Code van Coppens 2.0', maar hergebruiken we de scripts van de eerste Vlaamse reeks. We behouden dus de 'escape rooms' en de wetenschappelijke experimenten. Alleen is het straks aan bekende Nederlanders om zich door ons te laten, euh, pesten. We hebben het altijd ontzettend spijtig gevonden dat we die kamer na één keer spelen moesten afbreken. We hebben er heel veel tijd in gestoken om een concept te bedenken, dat uit te werken en dan het hele boeltje op te bouwen. Fantastisch dus dat we dat nu kunnen recupereren. Of Lieven Scheire straks mee de grens over gaat, weten we nog niet. Die meeting moet nog komen. Wij hopen van wel, maar Holland zal daar mee over beslissen.»
De broers Coppens hebben met hun 'tv-transfer' ook een pri-

meur te pakken. Eerder werden al Vlaamse programma's verkocht aan Nederland, denk aan 'De slimste mens ter wereld', 'Flikken', 'Hoe zal ik het zeggen?' en 'Make Holland Great Again', of scoorden BV's als presentator over de grens. Bart Peeters was er

ooit even de nieuwe Willem Ruis. Goede Liekens gaf er ook tips als sekspecialiste en Evi Hanssen mocht er tafelen met Matthijs van Nieuwkerk. Maar een programma met productieploeg én presentatoren de grens over krijgen, gebeurde nog niet.

We vonden het altijd spijtig dat we die kamers na één keer spelen moesten afbreken. Fantastisch dus dat we die nu kunnen recupereren

MATHIAS COPPENS

Het Laatste Nieuws/Antwerpen Noord 16/03/2020, bladzijden 28 & 29

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Het Laatste Nieuws/Antwerpen Noord

ma

VROEGE
LENTETRIIP
MAGISCH
MARRAKECH

LEKKER
LUMMELEN
COMFORT
MODE

HUN
EERSTE
INTERVIEW
SAMEN

EVI
HANSSSEN

& haar vriend
KURT

‘**TROUWEN?**
Graag!’

FUNKY FISH-AND-CHIPS • ‘MIJN ZOON HEEFT LIEFDESVERDRIET’ • SKINCARE DE KLOK ROND

Evi Hanssen (41) EN
Kurt Loyens (51)
**THE PERFECT
MATCH**

EVI: RIBFLUWELEN
JUMPSUIT
OBJECT VIA JUTTU
KURT: JEANSHEMD
WRANGLER
CHINO JACK &
JONES VIA ZEB

‘We geloofden niet meer in de liefde.
EN TOEN VONDEN WIJ ELKAAR’

Liefde laat zich niet leiden. Maar heel soms is een klein duwtje handig. Anderhalf jaar geleden werd Evi Hanssen ‘gekoppeld’ aan Kurt Loyens.

Eén date. And the rest is history. In de verte luiden er zelfs trouwklokken. “De eerste avond al hebben we beslist om samen te blijven.”

We zijn geen vijf minuten aan het praten of ze zijn het er lachend over eens: “Sorry, dit wordt een klef interview.” Een gewaarschuwd journalist is er twee waard, maar in het gezelschap van dit smoorverliefde koppel is het moeilijk om níet mee te vliegen met hun vlinders. Dekselkje, potje. *Match made in Hanssen*. Ook al vormen ze – elk met twee kinderen uit een vorig huwelijk – een heus knutselwerkje onder één dak. “Er zijn veel boeken geschreven over nieuw samengestelde gezinnen. Wel, wij hebben geen handleiding nodig gehad. Alles is vanzelfsprekend.”

Evi Hanssen kennen we al langer dan vandaag. Sympathieke spring-in-’t-veld. Mooie vrouw – die lách! – en eeuwige flapuit. Een bezige bij ook – ze presenteert *Het Heilig Huis van Hanssen* op Joe, maakt in *Mamma Mia!* haar musicaldebuut, legt op VIER moeilijke thema’s bloot in

onder meer *Help! Mijn kind kijkt porno* en werkt ook nog voor de Nederlandse televisie.

Kurt Loyens kennen we nog niet – tenzij je Evi’s sociale media een beetje volgt. “Dit is hem. De man die áltijd zo heerlijk staat te koken op mijn Instagramposts”, glimlacht ze trots. Als production designer in de film- en televisiewereld is Kurt vooral de man achter de schermen. Weg van de spotlights. Tot vandaag.

EVI: “Vroeger speelde ik verstoppertje met mijn lieven, nu wilde ik het na een paar dagen al van de daken schreeuwen. ‘Mannen! Ik heb een lief!’ Het zit echt goed tussen ons. Daarom ook deze eerste fotoshoot samen. (*tegen Kurt*) Ge hebt dat keigoed gedaan, schatteke.”

KURT: “Er is voor alles een eerste keer, zeker? (*lachje*)”

Een eerste keer ook om mij uit te leggen wat een production designer precies doet?

KURT: “Als production designer bepaal ik de look-and-feel van een film. Ik ontwerp decors, richt filmsets in ter plaatse, zoek locaties om te draaien. Ik heb een volledig team onder mij dat de decors opbouwt en de rekvisieten zoekt. De ene keer moet er een oceaan gebouwd worden, de andere keer een middeleeuwse stad, en soms moeten we de jaren negentig volledig laten heropleven op de set.”

EVI: “Zeg maar eens welke succesvolle series je al gedaan hebt. Zal ik beginnen? *Van vlees en bloed*. *Studio Tarara* ook. En wat zei iedereen over die reeks, los van alles? Hoe fantastisch dat decor was.”

Evi Hanssen en Kurt

> **KURT:** “En *Loft*, van Erik Van Looy. Zowel de Belgische, de Nederlandse als de Amerikaanse versie. Als we dan toch aan het stoeven zijn? Ik heb vorig jaar het Gouden Kalf gewonnen.”

EVI: “Dat zijn zo’n beetje de Oscars van Nederland. En het jaar daarvoor won hij een Ensor (voor de Nederlandse film *Storm: Letters van Vuur*, red.). Als mensen vragen wat hij precies doet, leg ik het zo uit: Kurt wordt gebeld door een regisseur. Hij leest het script van een film of serie en op basis daarvan maakt hij in zijn hoofd een kleurenpalet, een moodboard. Hij bepaalt de volledige sfeer, zoals hij die vindt passen bij het script, waarop de regisseur zich daarna baseert.”

Jullie leerden elkaar gek genoeg niet kennen in de tv-wereld.

KURT: “Wij hebben elkaar vast en zeker gekruist, zonder elkaar op te merken. We zijn in feite ‘gekoppeld’. Enfin. Mijn beste vriendin heeft hiervoor gezorgd.”

EVI: “Ik kende haar niet, maar zij en ik raakten aan de praat op een feestje. Na een paar uur zei ze: ‘Jij zou mijn beste vriend Kurt moeten ontmoeten. Geef je mailadres en dan breng ik jullie in contact.’ Ik dacht: whatever, waarom niet? De volgende dag een mail, naar mij en Kurt: ‘Hallo, ik vind dat jullie elkaar moeten leren kennen ...’”

KURT: “... en nu hebben jullie elkaars gegevens. Dus trek jullie plan.’ Ik kende de naam ‘Evi Hanssen’ maar ik had nooit *Mijn Restaurant* of *Expeditie Robinson* gezien. Ik dacht eerlijk gezegd eerst eventjes dat het over Evi van *Start to Run* ging (Gruyaert, red.). Maar ik ben Evi dus even gaan opzoeken. Ik zag haar foto. Wow. Wat een knappe. (lachje)”

EVI: “Ik heb jou bewust niet gegoogeld. Voor één keer wilde ik eens geen enkel vooroordeel hebben door online informatie op te snorren. Jij stuurde een eerste mail en twee dagen later hebben we afgesproken. Diezelfde avond heb jij het aangevraagd. We zijn hand in hand naar huis gefietst. Vanaf dan hebben we nooit achteromgekeken. Nooit getwijfeld.”

Hoe verklaar je dat?

KURT: “Die vriendin van me heeft dat goed ingeschat? Het voelde vanaf minuut één gewoon juist. Het was ook het juiste moment, in ons beider leven. We hadden allebei veel ballast losgelaten van vorige relaties. We waren hier allebei klaar voor.”

EVI: “(knikt) We staan op eenzelfde punt in ons leven: wij hebben elk onze kinderen, elk onze carrière, elk ons huis. We hebben tijd genoeg gehad, elk als gezinshoofd van ons apart gezinnetje. We willen niet nóg een kind samen of zo, die issues spelen allemaal niet. En er zijn gek veel ‘tekens’ dat het zo moest zijn: ik ben opgegroeid in Halle-Zoersel,

zijn familie is ook van Halle-Zoersel. Mijn broer heeft gevoetbald met Kurts neef, in dezelfde ploeg. Zijn vader heeft dezelfde huisdokter als mijn vader. Zijn vader zit in de harmonie waar ik vroeger klarinet speelde ...”

KURT: “Onze werelden matchen. Het is ook fantastisch hoe goed het tussen onze kinderen klikt. Ik heb twee dochters, Juliet (14) en Lore (19) en Evi heeft twee zonen, Mac (9) en Scout (11). De jongens kijken ernaar uit als de meisjes komen. En mijn dochters vinden die jongens echt superschattig. Ze zijn oprecht blij voor mij dat ik Evi tegengekomen ben. Dat het zo vlot gaat voor alle partijen? Dat heb ik nooit eerder meegemaakt.”

EVI: KOSTUUM L'IMPECCABLE MARCEL, TAILORED BY LE FABULEUX MARCEL DE BRUXELLES VIA ZEB
BODY PRIMARK INSTAPPERS XANDRES
KURT: GROEN-WIT HEMD MET PLANTMOTIEF MINIMUM VIA JUTTU, GROENE BROEK CYCLO CLUB MARCEL TAILORED BY LE FABULEUX MARCEL DE BRUXELLES VIA ZEB

*‘Die eerste avond zijn we
HAND IN HAND naar huis
gefietst. Vanaf dan hebben we
nooit achteromgekeken.
Nooit getwijfeld’*

EVI

‘Voordat ik Evi kende, was ik niet miserabel of radeloos. Ik was oké. Maar ik was NIET TEN VOLLE GELUKKIG’

KURT

Ik was ervan overtuigd dat alle ‘goede’ mannen volop aan het trouwen of verbouwen waren, of nog heel kleine kindjes hadden. Ik dacht ook: ja, hallo, ik ben bijna veertig en ik heb twee zonen. Welke man heeft zin om hiervoor te gaan?”

Je gaf weleens aan eenzaam te zijn, de laatste jaren.

EVI: *(knikt)* Absoluut. Eenzaamheid stak vaak de kop op, ondanks het drukke leven dat ik leid. Ik zeg niet dat ik met een depressie kampte, maar nu Kurt in mijn leven is, beseft ik pas hóé zoekende ik eigenlijk was, innerlijk. Ik was niet de hele tijd ongelukkig, maar er was toch een zekere leegte in mijn hart. Een kilte. Dat heb ik me pas gerealiseerd, door Kurt te ontmoeten.”

Je zei ooit eens tegen me: “Ik heb geen relatie nodig om gelukkig te zijn.”

EVI: “Dat voelde op dat moment echt zo aan, hoor. Ik kon perfect gelukkig zijn in mijn eentje. Een relatie was een mooi surplus, maar ik wilde mijn geluk er niet meer van laten afhangen.”

KURT: “Ik denk dat ik me precies hetzelfde wijsgemaakt heb. Mogelijk als een soort zelfbescherming? Het was ‘ik met mijn twee kindjes’ – en dat was genoeg. Maar als ik heel eerlijk ben met mezelf, weet ik: ik was niet ten volle gelukkig toen. Niet dat ik compleet miserabel of radeloos was voordat ik Evi kende. Ik was oké. Maar ik miste iets. Of beter: iemand.”

EVI: *(knikt)* Ik beseft nu pas: amai, wat heb ik zitten kloten in de liefde? Ik hoor het mezelf soms zeggen tegen mensen: als je het niet écht voelt voor iemand, doe het dan beter niet. Settelt niet voor ‘het is oké’. Blijf niet aan iemand plakken als het niet honderd procent goed zit. Ga niet voor minder. Alleen nog voor pats-boem, alles erop en eraan. Een relatie moet kloppen, het moet vanzelf gaan – al de rest is tijdverlies. Ik zeg niet dat ik altijd op

EVI: “Er is een heel toffe gezinsdynamiek. We houden ervan om allemaal samen aan tafel te zitten. Samen eten. Familiegesprekken voeren. Gezelschapsspelletjes spelen. Er is ook niks van concurrentie onder die kinderen. Op zaterdagochtend gaan we met de jongens ’s morgens vroeg naar het voetbal. En de meisjes? Die vinden dat niet erg. Want die kunnen dan thuisblijven en rustig uitslapen. Ik heb ook niet het gevoel dat ik een plusmama moet zijn, en jij wil ook geen pluspapa zijn voor de jongens.”

KURT: “Nee, ik wil gewoon *den toffe* zijn. Naar een voetbalmatch gaan kijken? Dat heb ik met mijn twee dochters nooit kunnen doen. Nu wel.”

EVI: “En omgekeerd vragen zijn meisjes aan mij: ‘Evi, heb jij rode lippenstift? Een stijltang? En ik heb dat allemaal, hè.’”

Gelofden jullie nog in de grote liefde voordat jullie elkaar ontmoetten?

KURT: “Heel eerlijk? Ik was mijn geloof toch wat verloren. Ik rekende er alleszins niet meer op.”

EVI: “Ik ook niet. En ik dacht: ik moet sowieso nog lang wachten, tot alle toffe mannen gescheiden zijn. *(lacht)*”

Evi Hanssen en Kurt

> ‘foute’ mannen viel in het verleden. Maar het waren alleszins niet de juiste. *(lacht)*”

KURT: “Wat ik een heel fijn gevoel vind? Ik kan bij jou echt honderd procent mezelf zijn in onze relatie. Ik hoef niet op te passen, niet op de tippen van mijn tenen te lopen, nergens bang voor te zijn.”

EVI: “Jij hebt ook een heel zot kantje. Je kan compleet uit de bol gaan. Dansen. Een feestje bouwen. Ik vind dat heerlijk, want dan hoef ik me ook niet in te houden.”

Weliswaar zonder alcohol: je drinkt een jaar geen druppel. Waarom?

EVI: “Na mijn zeilreis van 21 dagen *(voor het nieuwe programma ‘Over de Oceaan’ van Woestijnvis, red.)* dacht ik: laat ik eens een jaar niks drinken. Ik wist toen al dat *Mamma Mia!* er zat aan te komen. En ik ben op dat vlak nogal een strever: ik wil dat echt góéd doen. Elke dag op punt. Met een heldere geest. Ik heb geen musicalervaring, dus ik wil zo goed als ik kan op dat podium staan.”

KURT: “Ze is de béste op dat podium.”

EVI: *(lacht)* Weet je wat het ook is? Ik drink iets te graag. Het is makkelijker voor mij om helemaal níét te drinken. Want zo af en toe? Ken ik niet. Ik ben ook zo opgevoed: ‘Mannekes, het is zondag, het is 12 uur, tijd voor een aperitiefje.’ Kom ik thuis na een goede dag? Mmm, een lekker wijntje. Bij het eten, voor het eten, na het eten. Was het een slechte dag? Óók een *glaske* wijn. Het is donderdag? En we gaan uit eten? Ik heb altijd wel een reden om te drinken. Maar nu dus een jaartje niet.”

Wat zijn de positieve effecten – mocht je andere mensen ertoe willen aanzetten om hetzelfde te doen?

EVI: “Oh, maar niemand hoeft mijn voorbeeld te volgen. Want ik zie ook heel veel heil in drank. Een beetje – of een keertje heel veel – drank is leuk, hè. Ik ken de geneugten. Maar het grootste voordeel? Dat ik beter en dieper slaap en niet meer lig te malen. Maar alles is wel een beetje saai. Na een voorstelling van *Mamma Mia!* heb ik weinig zin om met een colaatje op café te staan. De dag erna zie ik anderen van de crew toekomen met een kater en denk ik: bon, blij dat ik het eens niet ben. Geloof me, ik heb vaak de zon zien opkomen, er zijn genoeg zatte verhalen over mij. En die zijn allemaal waar. *(lacht)*”

Jij hebt een heel drukke werkagenda, en Kurt ook. Weegt dat op zoveel levendige liefde?

EVI: “Er is vooral wederzijds begrip. De ene keer moet hij drie weken naar Boedapest voor een filmproject, de andere keer moet ik weg voor het Nederlandse reisprogramma *3 op Reis*. We weten van elkaar wat draaidagen zijn en hoe die kunnen uitlopen. En verder wil ik ook

EVI: TRUITJE ERIC BOMPARD
BROEK DUTCHES

Ik drink een jaar GEEN DRUPPEL ALCOHOL. Geloof me, er zijn genoeg zatte verhalen over mij. Die zijn allemaal waar’

EVI

rekening houden met hem – ik spreek niet zomaar iets af zonder eerst zijn planning te checken. Ik was niet van plan om dat ooit nog te doen voor een man. Maar kijk.”

Je hebt je, na afloop van je exclusiviteitscontract bij VTM, op een ander genre televisiewerk gesmeten. Bevalt het?

EVI: “Ik heb gevonden wat ik zocht: relevante televisie. Meer diepgang. Ik hoop nog meer reportages te maken voor Het Nieuwshuis *(productiehuis van Eric Goens, red.)*. Ik vind het fijn dat ik de kans krijg om me te ontplooiën. Terwijl iedereen me twintig jaar kende van ‘de voorgekauwde dienstmededeling’ – als presentatrice van programma’s – kan ik nu een twist geven aan mijn carrière. Al ben ik ook dankbaar voor die eerste periode, hoor: die ervaring zorgt ervoor dat ik nu kan doen wat ik doe.”

KURT: HEMD G-STAR RAW
KOSTUUMBROEK
L'IMPECCABLE MARCEL
TAILORED BY LE FABULEUX
MARCEL DE BRUXELLES
VIA ZEB
ESPADRILLES PRIMARK

*'SEXTING OF PORNO:
dankzij de tv-programma's
van Evi spreken we daar
thuis over, met onze kinderen.
En dat is best schoon'*

KURT

speelplaats. Kurt vroeg of jongens haar ook weleens vragen om zulke beelden te sturen. 'Ja, natuurlijk.' Dat is even schrikken, maar tegelijk heb je wel eindelijk dat gesprek. Zo belangrijk."

Zo was er ook *Help! Mijn kind kijkt porno*. Zeg eens, onder ons: wordt er porno gekeken in huize Hanssen-Loyens?

KURT: "Sinds ik Evi ken niet meer. *(lacht)*"

EVI: "En sinds ik *Help! Mijn kind kijkt porno* gemaakt heb, heb ik er de buik van vol! Mijn ogen zijn nogal opengegaan. Mensen zeggen soms: 'Ach, vroeger hadden we toch ook *seksboekskes*?' Akkoord. Maar wat je nu ziet op websites zoals Pornhub? Dat overstijgt mijn goorste fantasie. Dat kan je niet vergelijken met een vuile video van vroeger."

KURT: "Waar is de tijd? Met alle vrienden samen naar de videotheek. Samen naar zo'n film kijken – die vier uur duurde. En dan een ware afvalrace."

EVI: "Twaalfjarigen kunnen van 's morgens tot 's avonds de hardste porno zien die ze willen. Wetenschappelijk onderzoek zegt dat het niet veel uitmaakt in hun verdere seksleven. Maar dat weten wij toch nog niet? Pas later zal blijken wat de effecten zijn op deze jonge generatie. Ik sprak met een kerel die al dertig jaar porno produceert en hij zei: 'Ik merk aan de gasten die casting komen doen, dat ze alles geleerd hebben van porno.' En hoe ziet dat eruit? *(slaat met vuist in handpalm, red.)* Rammen. Ander standje. Rammen. Ander standje. Rammen. Dan haar gezicht vol je-weet-wel. En hopta, het filmpje is gedaan. Op de achterzijde van een videoband kon je vroeger lezen wat je mogelijk kon verwachten. Nu tik je 'pornhub' in. Klik. Er wordt geen minimumleeftijd gevraagd en je ziet alles. Honderden opengesperde ... – sorry – waarin allerlei lichaamsdelen gepompt worden – sorry, ik heb er geen ander woord voor. Dat zijn zaken waar we onze kinderen op móeten voorbereiden."

KURT: "Kinderen zullen niet uit zichzelf toegeven dat ze ernaar kijken – dat hoeft ook niet – maar je merkt wel aan hun reacties dat ze zoiets sowieso al eens gezien hebben. 'Om te lachen,' zeggen ze dan."

Als je een reportage maakt over sexting, komt dat thema bij jullie thuis dan ook op tafel?

KURT: "We hebben die afleveringen van *Help! Mijn borsten staan online* samen thuis bekeken, met mijn jongste dochter erbij. Automatisch komt er dan toch een gesprek op gang. En dat is best schoon. Als dat het effect is van zo'n programma in alle gezinnen? Dan maak je heel nuttige tv."

EVI: "Ik ben blij dat ik zulke reportages maak, want het dwingt me om dat gesprek ook met mijn jongens aan te gaan. Op een toffe manier. Als ik hen sprak over het sturen van naaktfoto's, reageerden ze vol afschuw: 'Mama! Waarom zou je nu een naaktfoto naar iemand sturen?' *(lacht)* Maar toen we met Juliet naar de uitzending keken, vertelde ze ineens dat het op haar school ook al eens gebeurde. Dat er naaktfoto's rondgingen op de

Evi Hanssen en Kurt

> **EVI:** “Omdat het ook via gifjes binnenkomt. Zo gaat porno rond in klaslokalen en op speelplaatsen. Wil jij dat als veertienjarige niet zien? Pech gehad. Het wordt onder je neus geduwd. Mijn jongens zijn te jong om bewust naar porno te surfen, maar het kan op andere manieren hun pad kruisen. Onlangs in de auto vroeg ik: ‘En, jongens, ooit al pornofilmpjes gezien? Van naakte mensen die seks hebben?’ Ze zeiden ‘Bah, néé’, maar in de achteruitkijkspiegel zag ik hen blikken uitwisselen. Bleek dat ze wel al eens foto’s gezien hadden. Ik zei: ‘Dat is niet erg, maar volgende keer zeg je dat eventjes.’ En wat zei Kurt?”

KURT: “Dan kijk ik mee! *(lacht)*”

EVI: “We schoten allemaal in de lach, en eigenlijk is dat goed. Het onderwerp is aangeraakt. De spanning is eraf. De jongens weten dat alles bespreekbaar is.”

Jullie spreken hier al heel de dag in superlatieven over elkaar. Er moet toch iets níét goed zijn?

EVI: “Wij hebben geen ruzies. Geen ergernissen. Als er al eens een woord iets luider gezegd wordt, is dat omdat één van ons moe is. Dat duurt dan maximaal tien seconden.”

KURT: “Twee zatte ruzietjes, meer zal het echt niet zijn.”

EVI: “Eentje weet ik nog. We waren uit geweest met de fiets. Ik had een nieuwe fiets en wilde per se met de fiets naar huis. ‘Schat, ge zijt te zat, we nemen een taxi’, zei Kurt. Dat was de ruzie. *(lacht)*”

Steken we zoveel vrede even gemakshalve op de ‘eerste verliefde bubbel’?

EVI: “We zijn niet meer zo ‘pril samen’, hè. We wonen ook samen. Ik heb mijn loft laten verbouwen: twee extra slaapkamers en een badkamertje, voor Juliet en Lore. Kurt verhuurt zijn huis. We zijn er voluit voor gegaan.”

KURT: “We zijn ook al wat ouder. Waar ik me vroeger mogelijk aan geërgerd had, laat ik nu misschien passeren. Waarom zou ik daar moeilijk over doen?”

EVI: “We verliezen ons niet in details, wij willen gewoon genieten. Plezier maken. En gelukkig zijn. *The time is now*. Klinkt misschien fatalistisch maar we zijn geen twintig meer. Zó lang hebben we nu ook weer niet meer, hè. Wij leven heel bewust. Onze liefde is goed, stevig en simpel. Maar het leven is er ook nog – hoe verliefd we ook zijn. Natuurlijk zitten we soms met onzekerheden over ons beroep, of met kopzorgen. Mijn mama is momenteel gezond (*Evi’s mama had borstkanker, red.*), maar Kurts mama heeft alzheimer.”

KURT: “Ze is nu tachtig, maar de ziekte is vastgesteld op haar 72ste. Die eerste twee jaar waren voor mijn moeder heel erg – ze besefte wat er aan het gebeuren was – maar nu is dat besef helemaal weg. En nu is het voor mijn vader heel zwaar. Die vereenzaamt omdat hij geen gesprek

EVI: TOPJE MANGO
BROEK VILA
KURT: T-SHIRT LEVI'S
BROEK JACK & JONES VIA ZEB

*Ik weet wat het is OM
BEDROGEN TE WORDEN.
En om zelf een lief te
bedriegen. Maar dit wil ik
nooit op het spel zetten'*

EVI

meer kan hebben met zijn eigen vrouw. Ook met die zorgen kan ik bij Evi terecht, en dat is een heel veilig gevoel.”

Plannen jullie nog te trouwen?

EVI: “*(snel)* Graag.”

KURT: “Dat gaan we weleens doen, hè. Maar we zeggen nog niet wanneer.”

EVI: “Er is ook nog geen datum. Ik zou het graag willen zeggen, maar...”

KURT: “Jaja, ik moet het nog officieel vragen. *(grijnst)*”

Jullie waren al eens getrouwd: jullie weten hoe het moet.

KURT: “Of we weten hoe het níét moet? *(lacht)* Ik heb ooit gezegd dat ik nooit nog wilde trouwen, maar kijk. Niks moet en er is geen haast bij. Maar we hebben er allebei zin in om het nog eens te doen.”

Ik heb ooit eens gezegd dat ik NOOIT NOG WILDE TROUWEN. Maar kijk. We hebben er allebei zin in'

KURT

EVI: CARDIGAN XANDRES
BROEK ASTRID BLACK LABEL VIA ZEB
TOPJE VILA
KURT: JEANS CALVIN KLEIN

EVI: “Wij hebben elkaar echt gevonden: dat is echt de juiste zin. De eerste avond al hebben we besloten om een koppel te worden. En te blijven.”

Hoe belangrijk is eeuwige trouw voor jullie?

KURT: “Heel belangrijk. Ik zou het erg vinden als ons dat niet lukt. Ik hoop dat Evi het zou komen vertellen, maar ik zou het er zo zwaar mee hebben. Ik hoop echt dat dat soort zaken ons pad niet kruisen. Ik heb daar niet zoveel zin in. Iedereen kent wel een koppel in zijn of haar omgeving die alles toelaten, of tolereren, maar dat blijft niet duren. Ik heb genoeg voorbeelden van mensen die ruimdenkend zijn, maar geen enkel voorbeeld marcheert goed. Je loopt zo hard het gevaar dat een van de twee toch verliefd wordt op iemand anders. Dus als het kan? Liever niet te zot.”

EVI: “Ik heb met Kurt ook helemaal die behoefte niet. Ik weet nu: als het goed zit, zit het goed. Ik weet wat het is om bedrogen te worden, ik weet wat het is om zelf een lief te bedriegen. Maar Kurt en ik hebben nu zo’n mooie kans gekregen, ik zou dit nooit op het spel zetten. We zijn ook niet meer nieuwsgierig naar andere mensen. Niet dat we veel spreken over onze bedpartners van vroeger, maar we weten van elkaar: wij hebben ons deel gehad. We hebben een leuk leven gehad, als vrijgezel. De drang om nog iets anders te gaan ontdekken of het spannende op te zoeken? Dat is weg. Dat zit niet meer in mij.”

Welke lessen hebben jullie nog uit de liefde getrokken?

KURT: “De vraag is of ik wel lessen getrokken heb uit het verleden? Is dit niet te halsoverkop allemaal? Ik wil daar niet over nadenken. Natuurlijk wil ik mijn kinderen niet nog eens een breuk aandoen. Maar ik heb het hen al na vijf dagen moeten vertellen. Ik kon het niet verstoppen – zo verliefd was ik. (*denkt na*) Kijk, Evi is mijn grote liefde. Er worden boeken geschreven over nieuw samengestelde gezinnen. Wel, wij hebben geen handleiding nodig gehad.”

Conclusie: de vriendin die jullie samenbracht verdient op jullie trouwfeest een plekje aan de eretafel. Minstens.

KURT: “Meer nog: ze verdient een standbeeld! (*lacht*)”

EVI: “Je lacht, maar we zijn haar zó dankbaar. We hebben haar meteen een fles champagne, een ketting en een schoon armbandje gegeven.”

KURT: “Ik denk dat we haar als getuige moeten vragen ...”

Ik voel het: dat huwelijksaanzoek is niet ver weg. Alle geluk, samen. ■

TEKST: ANKE MICHIELS FOTO'S: CHARLIE DE KEERSMAECKER
STYLING: SARAH COLLIER VISAGIE: WENDIE LOUWET Met dank aan het Frank Lloyd Wright-geïnspireerde huis van Michael Arts en theview-locations.com. Verkoopinfo p. 51

Glen De Boeck, tot november vorig jaar als coach aan de slag bij het wegwijnende Lokeren. © Kristof Van Accorn/belga

T1

Aureooltjes en baseballbats

POSTENPAKKER
BART T'JAMPENS
Eindredacteur

Ik ben gecontacteerd door Kortrijk twee weken voor Glen De Boeck er ontslagen is. Mijn eerste reactie was: maar jullie hebben een goede trainer! Ik heb dat aanbod de hele tijd afgewimpeld. Yves Vanderhaeghe blikt terug naar eind 2018, boven zijn hoofd verschijnt net geen aureooltje.

De Boeck, gekrenkt: 'Ik heb toen nog een oefenmatch gecoacht terwijl ik eigenlijk al zes dagen ontslagen was. Zelfs de spelers wisten het al. Dat achteraf vernemen, is pijnlijk. Ik heb voor mezelf uitgemaakt: ik ga nooit met een club aan tafel als ze nog een trainer in dienst hebben.'

Vanderhaeghe is nu de coach bij KV Kortrijk. Als speler was hij jarenlang ploegmaat en zelfs kamergenoot van De Boeck bij Anderlecht en de Rode Duivels. Hij noemt de affaire 'een spijtig voorval'. Maar zegt ook: 'Elke bestuurder die het ontslag aankondigt van een trainer, kent de naam van zijn opvolger al. Ben ik bijna 100 procent zeker van.'

De Boeck en Vanderhaeghe zijn twee van de acht coaches die Bart Raes gesproken heeft voor de uitste-

kende zesdelige docureeks *T1*. Die was al te zien op de betaalzender *Play Sports*. Vier toont ze nu aan een breder publiek - of toch dat deel ervan dat zondagnacht nog voor de tv zit.

Nog even terug naar De Boeck. Die had eind jaren 2000 met Cercle Brugge puike resultaten neergezet. 'Glen De Boeck was hot', zegt hij zelf. En toen klopte Germinal Beerschot aan,

Bob Peeters over hoe moeilijk het is om los te laten: 'Een wedstrijd die je hebt gewonnen, kun je 's nachts nog verliezen'

hoewel hij net zijn contract bij Cercle had verlengd. 'Ik heb toen een heel onpopulaire beslissing genomen, en na zes maanden is dat ontloft.' De wonderboy stond op straat. 'Dan sta je daar. Dat heeft me lang achtervolgd.'
Niks de bal is rond of we bekijken

het match per match, T1 is van een verfrissende openheid. We mogen even piepen onder de stolp van dat merkwaardige voetbaluniversum, dat kennelijk dus ook bevolkt wordt door mensen. Bart Raes toont zich zowel innemend als kritisch, een goede combinatie om de tongen los te maken over omkooptschandalen, alcohol in de drinkbus of ruzies met baseballbats op training. Jacky Mathijssen, enigszins gedisilluseerd, vertelt onomwonden hoe makelaars de facto de ploeg opstellen, en dat de trainer de rekening betaalt als hij daar niet in meegaat. Bijna allemaal geven ze toe dat ze afwezige vaders geweest zijn. Bob Peeters over hoe moeilijk het is om los te laten: 'Een wedstrijd die je hebt gewonnen, kun je 's nachts nog verliezen.' Iemand een tegel?

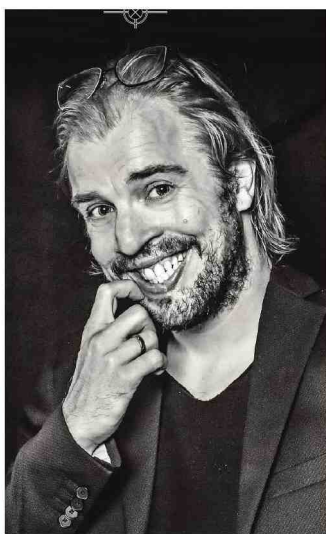
Volgende week komt Georges Leekens terug op zijn beruchte uitspraak dat '90 procent van het werk bij de Rode Duivels al gedaan was'. De chips staan klaar.

T1. Zondagavond 23.15 op Vier, te herbekijken op Play Sports
★★★★☆

MIJN STAD

Een beroemde bewoner neemt je mee op citytrip

De politietoren aan de Oudaan: voor van der Wal hét architecturale boegbeeld van Antwerpen.

HET ANTWERPEN VAN PRESENTATOR JAN JAAP VAN DER WAL

In zijn ideale wereld meren er in Antwerpen geen cruiseboten meer aan en wordt er elke dag worstenbrood gegeten. Tv-presentator Jan Jaap van der Wal (40) woont er alweer drie jaar.

tekst ISABELLE VAN ORSHAEGEN

VERHUIZEN

“Voor mijn eerste zaalshow in Vlaanderen, ondertussen bijna vijf jaar geleden, wilde ik de Vlaming beter leren kennen, dus vond ik dat ik ook een tijdje in Vlaanderen moest wonen. Voor drie maanden huurde ik een appartement aan het Antwerpse stadspark en probeerde ik zo veel mogelijk te ervaren, lezen, luisteren, voelen en kijken. Sindsdien kwam mijn carrière hier in een stroomversnelling en verdeel ik mijn tijd tussen Antwerpen en Nederland.”

MIJN BUURT

“Ik heb acht jaar lang tussen de smalle grachten van Amsterdam gewoond. Daarmee vergeleken baadt Antwerpen in de ruimtelijkheid. Zeker op het Zuid, waar ik nu woon, voelt die zee aan open plekken als een verademing. En ik denk dat dat alleen nog maar gaat verbeteren. Recent werden de Scheldekaaien vernieuwd, met een

De Morgen/DM Magazine 14/03/2020, bladzijden 40 & 41

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Morgen/DM Magazine

speeltuin waar mijn zontje en ik ons te pletter amuseren. En de Gedempte Zuiderdokken - nu nog een grote parking - worden in de nabije toekomst hopelijk ook een groene oase.”

RITUEEL

“Twee dagen in de week moet ik voor *De ideale wereld* heel vroeg op pad en dat vraagt om een kop sterke koffie voor onderweg. **Butchers Coffee (1)** ligt op mijn weg richting autostrade en opent zijn deuren al om 7 uur. Ik ben meestal een van de eerste klanten die binnenspringt voor een shot cafeïne.”

MOOISTE PODIUM

“Het Zuiderpershuis (2) is de zaal waar het voor mij allemaal begon. Het praatprogramma *Café Corsari*, waar ik elke week te gast was, werd er opgenomen en mijn allereerste Vlaamse voorstelling ging er in première. De gevel is monumentaal en ook binnen bleven veel authentieke elementen bewaard. Het interieur kan wat krakemikkig ogen, maar daarin schuilt voor mij juist de charme. Ondertussen is het alweer een tijd geleden dat ik er geweest ben, maar ik draag de warme herinneringen nog altijd mee.”

VRIJDAGAVOND

“Als er vrienden uit Nederland op bezoek zijn, gaan we het liefst biertjes drinken in een bruine kroeg zoals de Chatleroi. De avond sluiten we dan steevast af aan de overkant bij een van de beste pitazaken van de stad, Finjan. Pas na onze shoarma kunnen we met een gerust hart, volle maag en heerlijke lookadem onder de wol kruipen.”

KINDERPARADIJS

“Een bezoekje met je kinderen aan speelgoedwinkel In den Olifant is niet zonder risico. Het gigantische pand is tot de nok gevuld met het prachtigste speelgoed dat zelfs ouders enthousiast maakt om van Sinterklaas een maandelijks gebeuren te maken. Van gezelschapspelletjes tot poppenhuizen, het is moeilijk om er met lege handen buiten te gaan. Hoewel, het aanbod is zo groot dat de keuzestress kan toeslaan en je uiteindelijk toch niets koopt. Maar zodra ons zontje de komende jaren verbaal sterker wordt, zal hij daar ongetwijfeld een stokje voor steken.”

FAVORIETE RESTAURANT

“Wanneer we geen zin hebben om zelf te koken, vallen we meestal terug op Cypro, een Cypriotisch restaurant in de Volkstraat, gerund door een onwijs lieve man met een keuken die het midden houdt tussen mediterrane en Midden-Oosters. We noemen hem ook wel ‘de buurman’, omdat het haast naast de deur is. En als het wat feestelijker mag zijn, reserveren we bij het Japanse restaurant **Dim Dining (3)** op de Vrijdagmarkt. Probeer zeker de octopus.”

TRADITIE

“Een Antwerpse traditie waar ik ieder jaar met plezier aan deelneem, is die van Verloren Maandag. Ik heb geen flauw idee welke symboliek er achter schuilgaat, ik weet alleen dat er de maandag na Driekonigen worstenbrood en appelbollen wordt gegeten. Heerlijke traditie.”

KAN BETER

“Ik vind het enorm stupide van de stad dat men cruiseboten toestemming blijft geven om aan te meren. Niet alleen vanwege de luchtkwaliteit, maar tot nu toe leek Antwerpen ook gespaard gebleven van het massatoerisme waar bijvoorbeeld Amsterdam onder gebukt gaat. In Antwerpen heerst nog een soort van rust die zeldzaam is in grootsteden. Zo’n enorme boot is een schrikbeeld dat het begin van het einde zou kunnen betekenen. Uiteraard gun ik de toerist de schoonheid van Antwerpen, maar wat is er mis met de trein?”

ARCHITECTUUR

“Naast de Kathedraal wordt de Boerentoren vaak als architecturaal boegbeeld van de stad gezien, maar voor mij verpest het KBC-logo de hele esthetiek. Dan vind ik dat de politietoren aan de Oudaan die status beter vervult. Een statig gebouw dat gezag uitstraalt en dus perfect bij zijn functie past. Jammer dat het gebouw verkocht is; nu zal het ongetwijfeld een andere invulling krijgen.”

IK VOEL ME ANTWERPENAAR OMDAT...

“... ik het beeld van de arrogante Antwerpenaar niet deel met de rest van Vlaanderen. Ze zijn trots en zelfzeker, dat wel. Misschien is het omdat ik uit Amsterdam kom, waar een vergelijkbare mentaliteit hangt, dat ik me hier zo snel thuis voelde. En toch heb ik nog dagelijks het gevoel dat ik een beetje op citytrip ben. Er valt nog zo veel te ontdekken.”

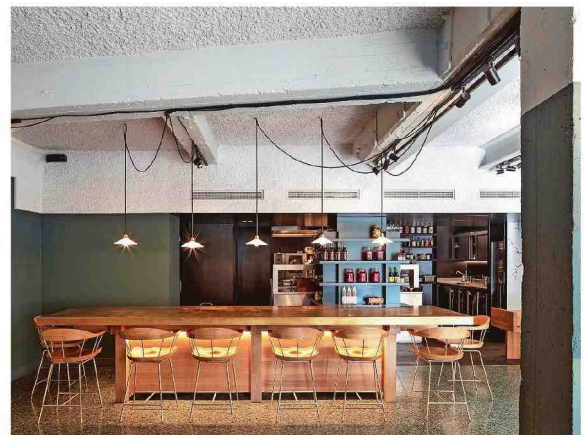
1

2

3

BEDENKER NOG MEEST VAN AL VERRAST DOOR ONGEZIENE POPULARITEIT

Vóór 2019 had amper iemand van hem gehoord. Maar dan toverde hij de hitserie '#LikeMe' uit zijn hoed. Nu staat Thomas Van Goethem (31) aan het hoofd van zijn eigen productiehuis en wordt hij al eens de nieuwe Gert Verhulst genoemd. «Niemand kon zich voorbereiden op wat het voorbije anderhalf jaar gebeurd is.»

«Niemand zag succes #LikeMe aankomen»

Thomas Van Goethem begon z'n carrière als acteur. «Maar mijn 'babyface' is het probleem. Tot mijn 27ste speelde ik rollen van 17-jarigen. Dat kan nu niet meer, maar ik kan ook geen vader spelen. Het succes van '#LikeMe' kwam op het juiste moment.» Foto Ghyssels/Ketnet

De musicalreeks '#LikeMe' – waarin Vlaamse en Nederlandse klassiekers in een nieuw jasje worden gestopt – liet al twaalf keer de Lotto Arena vollopen. Foto's Ghyssels, Ketnet

Begin dit jaar stond '#LikeMe' als één van de eerste Ketnet-programma's ooit in de top 20 van de kijkcijfers. De hitreeks liet ook twaalf keer de Lotto Arena vollopen, en de kledingcollectie bij JBC gaat als zoete broodjes over de maai Thomas Van Goethem. Voordien had hij een rolletje in de kinderreeks 'Booh!' en was hij presenter op Disney Channel, publieksoptwarme van 'The Voice' en acteur in musicals als 'Pinokkio' en 'Kuifje'. Maar de grote doorbraak, dat was '#LikeMe', een musicalreeks waarin Vlaamse en Nederlandse klassiekers in een nieuw jasje worden gestopt. «Ik denk dat niemand zich had kunnen voorbereiden op wat het voorbije anderhalf jaar gebeurd is», zegt Van Goethem met een twinkeling in de ogen.

En zo ben jij naast acteur en schrijver nu ook zakenman, want je productiehuis Fabric Magic draait goed.
«Een heel slechte zakenman. (lacht) Al ben ik al in m'n rol gegroeid. Ik heb me ook omringd met een dijk van een ploeg. Mijn sterkste punt is tegelijk mijn grote zwakte: als acteur en productiemedewerker heb ik altijd zelf in het veld gestaan, en daardoor bekijk ik de dingen anders. Zo ben ik niet de persoon die op zijn centen gaat zitten en zegt: 'Dat gaat niet, dat kost te veel.' Ik denk net: 'De geresseur wil een

IK, EEN NIEUWE GERT VERHULST? DAT VIND IK EEN HÉÉL MOOI COMPLIMENT. IK ZOU METEEN TEKENEN VOOR ZO'N CARRIÈRE

keigraaf shot terwijl we geen geld meer hebben, maar misschien...»
«Ik maak '#LikeMe' niet voor de winst. Als producent sta ik nog maar in mijn kinderschoenen, en ik heb nog veel te bewijzen. Dan stop ik liever genoeg geld in mijn programma's om ze beter te maken. Ik betaal mezelf ook geen riant loon uit. Ook daarom ben ik dus een slechte zakenman. (lacht) Ik kom niks tekort, maar dat is het dan ook. Ik vind het opvallend dat mensen succes altijd aan rijkdom koppelen. Vroeger als acteur zag niemand mij staan. Nu ik een tv-programma maak, denkt iedereen dat ik bakken geld verdienen. Terwijl er eigenlijk niet zoveel veranderd is.»

Met '#LikeMe' heb je wel goud in handen.
«Dat beseft ik, maar het is nog niet letterlijk goud. Ik was meer zeker van een inkomen toen ik als zelfstandige werkte achter de schermen van evenementen en shows.»

Is de reeks al verkocht aan buitenlandse zenders?
«Daar werken we volop aan. Maar wij hebben ook het warm water niet uitgevonden. In de VS waren 'Glee' en 'High School Musical' al jaren een succes. En ik weet niet in hoeverre het musicalgenre nog populair is in het buitenland.»

Je speelt zelf heel graag, kan je jezelf geen rol geven in '#LikeMe'?
«Oh nee, als ik de reeks voor mezelf als platform zou gebruiken, zou ik dat heel erg fout vinden. Ik ga ervan uit dat mijn tijd als acteur wel weer komt. Voordat ik met '#LikeMe' begon, heb ik als acteur ook nooit om werk verlegen gezeten.»

Maar dat waren bescheiden rollen. Hoop je niet op die ene grote rol?
«Natuurlijk, maar mijn 'babyface' is het probleem. Tot mijn 27ste speelde ik rollen van 17-jarigen. Dat kan nu niet meer, maar ik kan ook geen vader spelen. Ik zit in een tussenfase, en dus kwam het succes van '#LikeMe' op het juiste moment.»

Moet je als bedrijfsleider soms vervelende beslissingen nemen?
«Ook op dat vlak ben ik de slechtste baas die er bestaat. Zo hebben wij voor '#LikeMe' veel audities gehouden. Voor de rol van Kyona (gespeeld door Joey Kwan, red.) bleven zeven kandidaten over, en ik moest hen vertellen wie afviel. Ik ben begonnen te wenen, mijn collega's hebben het moeten overnemen.»

Je productiehuis Fabric Magic wordt weleens de nieuwe Studio 100 genoemd.
«Dat vind ik een héél mooi compliment. Ik kijk alleszins heel erg op naar Gert. Als iemand zo'n bedrijf kan opbouwen, dat gebaseerd is op een serie waarin een man bevriend is met een pratende hond, heb ik daar het grootste respect voor. Al heeft hij dat ook niet alleen gedaan. Maar ik zou meteen tekenen voor een carrière zoals die van Gert Verhulst.»

Heeft hij jou weleens raad gegeven? Of heb je die al gevraagd?
«Nee, nog niet. Ik heb wel al vaak voor Gert mogen werken. Zo doe ik nog altijd stemmetjes voor 'Maya de Bij' en 'Wicky de Viking'. Maar persoonlijk contact hebben we niet. Ik weet ook niet of dat wel zo gepast is. Wordt dat wel gedaan? Zomaar raad aan hem gaan vragen, bedoel ik. 't Gaat ook allemaal zo snel. In de periode dat ik '#LikeMe' maakte, was ik trouwens toevallig ook bij Studio 100 aan het werk.»

Studio 100 heeft wel wat kritiek gehad. Te veel commerce, klinkt het. Ook van '#LikeMe' bestaan er al afgeleide producten, zoals kleding en schoolmateriaal.
«Ik ben niet vies van merchandising. Mensen onderschatten hoeveel tv maken kost en hoe weinig je eraan verdient. De enige manier om dat rendabel te maken, is via merchandising. Fans vragen daar

IK BEN DE SLECHTSTE BAAS DIE ER BESTAAT. (LACHT) VOOR DE ROL VAN KYONA BLEVEN ZEVEN KANDIDATEN OVER, EN IK MOEST HEN VERTELLEN WIE AFVIEL. IK BEN BEGINNEN TE WENEN

ook naar. Ze willen kledij dragen van hun favoriete reeks, en boeken lezen om meer te weten te komen over de personages.»

Hoe verloopt de samenwerking met Ketnet? Kan jij met '#LikeMe' zomaar naar een andere zender stappen?
«Nee, '#LikeMe' is een coproductie met de VRT. Zij beslissen samen met ons hoe de verhaallijnen evolueren en financieren mee het programma. Ketnet heeft ook heel duidelijke regels over wat kan en wat niet. Dat een streepje bloed niet in een seksuele context wordt getoond, bijvoorbeeld. Wij kiezen er ook bewust voor om niet verder te gaan dan een kus. Maar ik blijf dus de eigenaar van de reeks. Ik vind het fijn dat ik dit mag maken, maar ik werk er zeven dagen op zeven, van 's morgens tot 's avonds voor.»

Heb jij nog tijd voor een privéleven?
«Nauwelijks. Ik heb een vriend, maar ik weet eerlijk gezegd niet hoe hij het met mij volhoudt. Ik zie Skelte (Willems, ex-Mister Gay Belgium, red.) zonder overdrijven een uurtje per dag. Ik kom hem meestal slapend tegen in bed, en ben vaak alweer vertrokken voor hij wakker wordt.»
«Ik heb het geluk dat hij ook ondernemer is. Hij heeft niet een kapperszaak geopend, en hij is daar veel mee bezig. Gelukkig is de liefde groot.» (DA)

Hoe overleven
notoire cultuur-
minnaars thuis hun
corona-isolement?
**Vandaag: tips van
televisiepresentator
en schrijver
Pedro Elias.**

'Sabrina', Marieke Lucas Rijneveld en 'The Road'

Wat is je coronasituatie?

Pedro Elias: "Ik woon momenteel op mijn schrijfplek met mijn oudste zoon, die een mondmasker draagt en verdacht hoest. Hij moet dat even van mij dragen en ook veelvuldig zijn handen wassen, om te vermijden dat mijn jongste zoon, die even heel kwetsbaar is, besmet zou geraken. We zitten dus in een soort zelfgekozen quarantaine. Maar er kan nu echt geslurpt worden van boeken en reeksen."

Helpt de crisis om nieuwe dingen te ontdekken?

"Ik besef dat mijn coronaquarantaine mijn graphic novel-consumptie ten goede komt. Normaal koop ik ze en doe ik er niks mee, omdat ik denk, zou het toch niet meer iets voor millennials zijn? Maar

dat blijkt volledig fout. Als dit interview een gevolg mag hebben, laat dat dan zijn dat mensen *Sabrina* van Nick Drnaso gaan kopen. Zadie Smith noemt het een meesterwerk en dat is het ook. Ik denk dat dit het ultieme graphic novel-bekeerboek is."

Ga je ook nog iets herontdekken?

"De longlist van de Man Booker Prize is echt de beste leidraad die ik in mijn leven al heb gekend. En ik blijf nu ooit het podium gedeeld te hebben (*tijdens Saint Amour, JM*) met een genomineerde, want Marieke Lucas Rij-

neveld, dichteres en schrijfster, is genomineerd voor die prachtige prijs met *De avond is ongemak*. Zij combineert het schrijven met het veebedrijf van haar ouders, wat ik echt heel tof vind. Je hoeft niet in de literaire cafés te hangen, gewoon af en toe een koe verseren. (*lacht*) Ik weet niet of dat bestaat, koeien verseren, maar als tribuut aan Marieke Lucas ga ik het nog eens lezen."

Heb je nog kijktips?

"Jawel! *McMillions*, te zien via Tele-net Yelo Play. Een superdocumentaire over fraude met de prijzenpot van McDonald's. Smullen gebazen."

Zijn er thema's die je bewust mijd?

"Goede vraag. Blijkbaar niet. Ik heb eens van een vriend, in een soortement echtscheidingsfase, een bijzonder oppepend, opbeurend boekje gekregen dat *The Road* heet (*van schrijver Cormac McCarthy, JM*) en dat over de totale ondergang van de wereld gaat. Ik denk dat ik met *Sabrina* te lezen nu hetzelfde doe. Ik vind dat we dat als lezers moeten durven, omdat we net nu een beetje verzaagd zijn met die apocalyptische toestanden en het mooi kan binnendringen."

Wat is het eerste dat je gaat doen als de crisis voorbij is?

"Mijn handen niet meer wassen, ik denk gedurende een jaar of twintig." (JM)

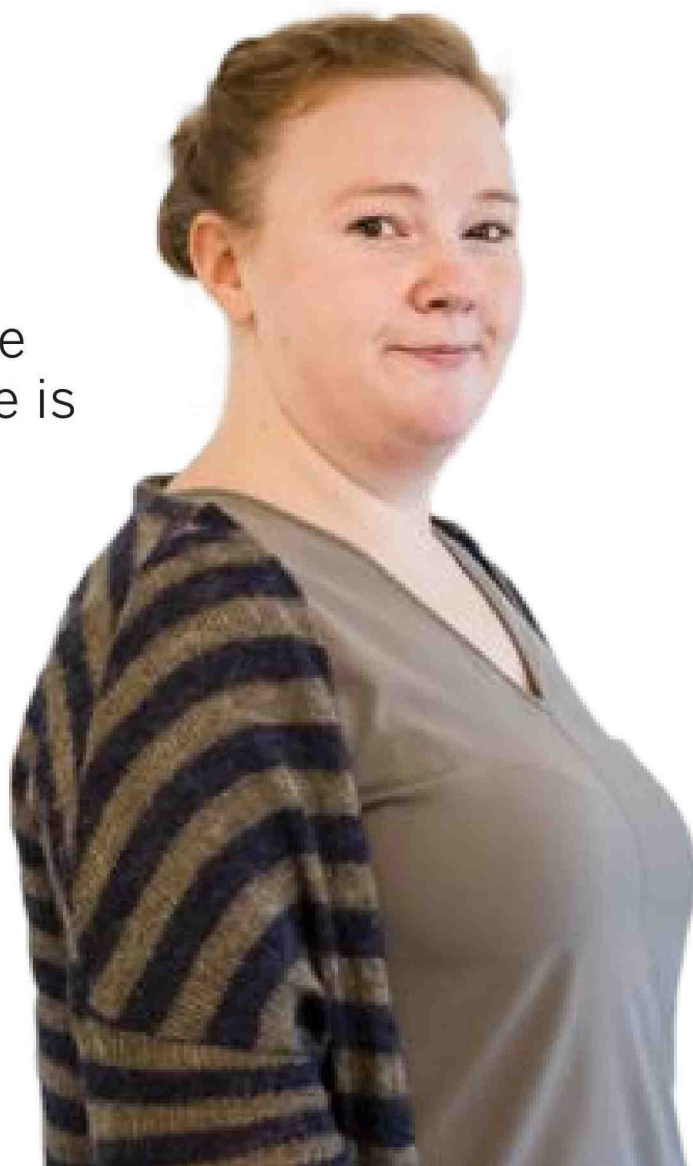
De Morgen 16/03/2020, bladzijden 14 & 15

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Morgen

‘Elk jaar dichterbij de tachtig vind ik lastig’

Er staan actrice **JOKE EMMERS** nog veel lastige jaren te wachten, want ze is nog maar dertig. (in *De Morgen*).

De Standaard/DS2 16/03/2020, bladzijden 2 & 3

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Standaard/DS2

TOPDOKTERS

5 carrièrelessen van Réginald Moreels

(Foto Vier)

In het televisieprogramma *Topdokters* zien we de zeventigjarige chirurg aan het werk in moeilijke werkomstandigheden in Afrika. Wat kan jij voor je carrière leren van Réginald Moreels?

1. TRACHT BAKENS TE VERZETTEN

Ooit was Moreels minister van Ontwikkelings-samenwerking en medestichter van Artsen zonder Grenzen in België. Vandaag is hij (nog altijd) chirurg, maar wel een behoorlijk geëngageerde. Met

zijn project genaamd Unichir tracht hij in Beni, in het noordoosten van Congo, een chirurgische eenheid uit de grond te stampen, met onder meer een opleidingscentrum voor lokale chirurgen. Om daarvoor geld bij elkaar te krijgen, omschrijft hij zichzelf ook wel eens als 'professionele bedelaar'.

2. DEDICATION

In Beni is hij de enige chirurg voor ongeveer een miljoen mensen. Een paar jaar geleden begon hij er te opereren in een oude slaapkamer, en de werkomgeving is op z'n zachtst uitdagend te noemen. De in Europa klassieke apparatuur ontbreekt vaak en tijdens operaties valt af en toe de stroom uit. Deze maand trok de zeventiger voor de zeventiende keer naar Beni om er te gaan opereren. "Zolang mijn handen mij dienen", zegt Moreels daarover. Al

dienen zijn handen toch vooral de plaatselijke bevolking die anders op niemand kan terugvallen.

3. WEES MOEDIG

Voor Artsen zonder Grenzen opereerde hij destijds al in zware conflictgebieden en werd twee keer bijna doodgeschoten. Maar ook vandaag werkt Moreels in Congo in een crisisgebied dat zo gevaarlijk was dat geen enkele anesthesist hem durfde te vergezellen. AL blijft hij er rustig bij. "Als je weet welke wegen je op welk moment wel of niet mag nemen, loop je weinig risico."

4. WEES NEDERIG

Moreels gedraagt zich binnen en buiten de operatiezaal nooit als iemand die de wijsheid in pacht heeft. "Hoe meer je weet, hoe meer je je ervan bewust bent dat je maar heel weinig weet. Dat bevordert die nederigheid", stelt hij. "Ik zeg wel altijd eerlijk wat ik denk, maar mensen voelen het als je hen respecteert."

5. LEER UIT ERVARING

Ook al is de situatie van een patiënt eerder uitzichtloos of liep een operatie niet helemaal zoals hij hoopte, dan nog blijft Moreels voorzichtig. "Ervaring heeft mij geleerd dat als je mensen hoop laat, ze ook langer blijven leven." Ook in tijdsbesteding leerde hij uit ervaring en is hij niet langer dan drie weken weg van huis. "Ik was niet de meest aanwezige vader voor mijn vier kinderen, ik wil niet de meest afwezige grootvader zijn voor mijn zeven kleinkinderen." (WV)

Op www.unichir.africa vind je meer info of kan je een gift doen voor het project van Réginald Moreels in Congo.

Of stort op UNICHIR Koning Boudewijnstichting rekeningnummer IBAN: BE10 0000 0000 0404 met gestructureerde mededeling ***124/0038/00088***

Zondagse tips van...

DOOR MICHAEL MEERS - FOTO VIER

GENK ■ Guy Penders (53) uit Genk is samen met zijn vriendin Sona één van de deelnemers aan het tv-programma 'The Sky is The Limit' op VIER. Met zijn immobedrijf Best Luxury Properties verkoopt de sympathieke Limburger luxevastgoed en investeringen in Dubai.

Guy Penders

DOEN

“Ontbijten bij mijn moeder”

“Tijdens het weekend heb ik de luxe om eens uit te slapen. Ik slaap dan tot ik wakker ben, dat is altijd ergens tussen negen uur en half tien. Nadien gaan Sona en ik ontbijten bij mijn moeder. Uiteraard ga ik zelf de verse broodjes halen bij de bakker. Als we in Dubai zijn, dan doen we daar exact hetzelfde. Ook daar ga ik verse broodjes halen en is het hetzelfde ontbijtje. Alleen zijn de weersomstandigheden daar veel beter.” (lacht)

BELEVEN

“Heerlijk vertoeven in Hasselt”

“In Limburg zijn er verschillende zaken. Zo vind ik Bokrijk zeker heel leuk. Als ik in België ben, dan is het voornamelijk in Hasselt. Ik ben dan ook heel nieuwsgierig naar de nieuwe ontwikkelingen langs de vaart en binnen de grote ring. Het is er allemaal heel plezant aan het worden, ik vertoef er heel graag. Alles ligt heel kortbij. Ik kan bijvoorbeeld snel een koffietje gaan drinken.”

ONTDEKKEN

“Yin & yang in de Japanse Tuin”

“Het centrum van Hasselt vind ik bijzonder gezellig. Er zijn heel veel leuke cafés en restaurants met een toffe sfeer. Af en toe hou ik van een strakke wandeling, zoals vroeger in het Molenvijverspark in Genk. Nu trek ik af en toe naar de Japanse Tuin in Hasselt. Ik hou van yin & yang, soms heb ik dat ook wel nodig. Ik leid een heel hectisch leven. Nu en dan moet ik ook de spanning eraf lopen. Ik ga ook al meer dan veertig jaar naar de fitness en leg me een strak programma op om vitaal te blijven als zakenman.”

GENIETEN

“Voorkeur naar Italiaanse keuken”

“De kookplaat bij ons thuis wordt zeer zelden gebruikt. (lacht) Het spreekt voor zich dat we dan ook heel regelmatig gaan uiteten. Zo heb ik toch enkele favoriete restaurants. Ik denk spontaan aan De Zwaan in Godsheide, Da Lidia en Leonardo's in Maasmechelen, maar zeker ook aan L'aperi Vino en Ristorante La Fontanella in Hasselt. Mijn voorkeur gaat ook uit naar de Italiaanse keuken. Of ik zelf geregeld kook? (lacht) Ik kook alleen water. Daarmee hebben we alles gezegd.”

De Zondag/Limburg Noord 15/03/2020, bladzijden 10 & 11

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Zondag/Limburg Noord

De grootste woonboulevard van Europa! >50 specialzaken en woonwinkels op 130.000 m²!

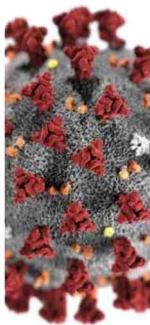
Regio Zondagse tips van... Guy Penders

Verdient jullie groepsruimte een make-over? €10.000

DAGLENZEN? EYEDEFINITION PURE 30 STUKS + 30 GRATIS

TOP

FLOP

1 Het coronavirus

Dat is pas echt een historische prestatie. Wat het VAD, het Animal Liberation Front, de Vlaamse cultuurministers, Operatie Propere Handen, dopingjagers en de bosbrossers elk afzonderlijk niet lukte, kan dit beestje in z'n eentje blijkbaar wel. Alles dicht.

BLO, SOPHIA, PNR, IRR, VTM

1 Sven Mary

Dat was toch een beetje een flauwe opmerking. De toppleiter joeg alle vrouwen hun pasgestreken gordijnen in. Hij wil er geen meer aannemen omdat hij #MeToo meer vreest dan corona. Hij neemt zijn woorden niet terug. "Breng mij maar voor de rechter", zei hij. Alsof het de eerste keer is dat hij in een rechtszaal komt.

2 Gilles de Salle

Echt historisch is het net niet, maar het blijft toch meer dan een knappe prestatie. De jongeman die zich inschreef voor *De mol* wist onmiddellijk wie de ergerlijke gluisperd in het gezelschap was. Jammer genoeg niet in het jaar waarin hij meespeelde, maar vorig jaar, toen hij niet meedeed.

2 De Thompson

Dat was zelfs een lullige opmerking. Zoals corona op SARS lijkt, lijkt deze Hollandse chrysanthe op de Vlaamse Mefisto. Dat het DNA van de twee bloempotten geheel identiek is, is toeval, zei de kweker gemeend. Vermoedelijk gelooft hij ook dat de onbevleete ontvangenis echt is gebeurd.

3 Zuhal Demir

Het is amper een prestatie om jagers zich in het gat gebeten te laten voelen. Maar wat ze deed, blijft wél moedig. De minister van de Omgeving waarin nu ook weer wolven rondlopen, kreeg de volle laag omdat ze Noëlla bevallingsverlof gunt. De jagers hebben wat tegen alle wolven, de Limburgse schiet alleen op Grijze.

3 Sergio Herman

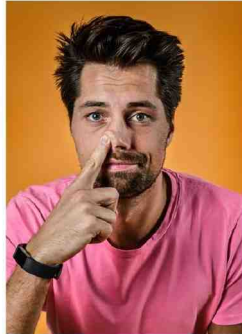
En nog een compleet overbodige opmerking als dessert. De topchef stelde dat in PureC geen vlees meer op tafel komt. "Tenzij men er expliciet om vraagt." Bestaat er dan een andere manier om een paardensteak met pepersaus te bestellen dan er expliciet om vragen? (dmm)

Hoeveel op tien geef je jezelf als presentator?

Aan welke vette hap kun je moeilijk weerstaan?

Wat is je minst favoriete lichaamsdeel?

Heb je een tattoo?

Hoe kijk je tv?

Waar ben je niet goed in?

Wat doe je met lallende festivalgangers die een selfie eisen?

INTERVIEW ZONDER WOORDEN

Gilles Van Bouwel

Op een teen van Gilles Van Bouwel (31) prijkt een bijna microscopisch kleine 'XIII', het Romeinse cijfer 13. De tattoo is het resultaat van een stoere belofte na een spelletje "als ik dubbel gooi" en verwijst naar de naam van zijn studentenclub. Dat en véél meer leert een interview zonder woorden met de man die in 2016 werd ontmaskerd als 'de mol' en zichzelf datzelfde jaar tot 'De slimste mens ter wereld' kroonde. Vandaag presenteert hij *Café de mol* aan de zijde van Elodie Ouédraogo. Foto's: Geert Van de Velde

Heb je een kinderwens?

Wat zou je doodgraag goed kunnen?

Ben je een heer of een beer in het verkeer?

Wat is je beste dansmove?

Heb je veel kaarten in je portefeuille?

Waar ligt je oorkonde van 'De slimste mens ter wereld'?

Het Nieuwsblad/NU: Brussel-Noordrand 14/03/2020, bladzijden 2 & 3
All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever
via Het Nieuwsblad/NU: Brussel-Noordrand

FILM

The Revenant

Wraaklustige pelsjager DiCaprio verlegt zijn grenzen

Trappers van de Rocky Mountain Fur Company zoeken in 1823 de bovenloop van de Missouri af naar pelsdieren. De groep ontkomt nipt aan een indiaanse hinderlaag, maar tijdens de vlucht wordt gids Hugh Glass door een grizzlybeer zo zwaar toegelied dat zijn laatste uur geslagen lijkt. Collega's vermoorden zijn indiaanse zoon en laten de zieloogende pelsjager voor dood achter. Glass weigert echter te sterven en begint, gedreven door wraakgevoelens, aan een meedogenloze overlevingsstocht richting bewoonde wereld. Het begin van een gewelddadig, meeslepend, visueel overdoenderend en op waargebeurde feiten gebaseerd avontuur dat een zwijgzame, maar briljante Leonardo DiCaprio zijn eerste en vooralsnog enige Oscar opleverde. Absolute topfilm die 156 minuten duurt, maar geen seconde vervelt.

ZATERDAG 14/3 • 20u25 • **VIER**

STREAMING-TOPPERS

The Plot Against America

PLAY MORE • VANAF 16 MAART

Wat als de VS-president een fascistische antisemiet was?

We schrijven 1940. Terwijl Europa kreunt onder de terreur van Adolf Hitler en het nazisme wordt in Amerika Charles Lindbergh tot president verkozen. De volksheld die in 1927 als eerste solo van New York naar Parijs vloog, verslaat verrassend de zittende president Franklin D. Roosevelt en predikt als aanhangervan de nazi-filosofie het antisemitisme. Een ware nachtmerrie voor het joodse arbeidersgezin Levin, dat zich met hand en tand tegen het oprukkende racisme en fascisme probeert te verzetten. U begrijpt dat we hier met fictie te maken hebben. Maar dan wel met hele goeie waarin de makers van 'The Wire' een sombere alternatieve Amerikaanse geschiedenis schetsen die veel parallellen met de realiteit van het Trump-tijdperk vertoont. Meeslepend en belangtiggend zesdelig HBO-drama naar het boek van Philip Roth met onder meer Wynona Ryder, Zoe Kazan en een ijersterke John Turturro als de 'collaborerende' rabbijn Lionel Bengelsdorf. Niet te missen.

DEBAT

Nachtwacht

«Voetbal is een corrupte kamelenmarkt»

Deze week worden, al dan niet voor lege tribunes, zowel in de landelijke als in de Europese voetbalcompetities belangrijke knopen doorgemaakt. Niet enkel sportieve, maar ook financiële. De belangrijkste bijzaak ter wereld is immers een miljardenbusiness waarin spelers als peperdure koopwaar worden verhandeld. Dat transfersysteem is een doorn in het oog van sportjournalist Hans Vandeweghe, die het Belgisch profvoetbal omschrijft als 'een corrupte kamelenmarkt waar geld alles bepaalt'. Die pittige uitspraak mag hij toelichten bij Jan Leyers in het debatprogramma 'Nachtwacht'. Daar schuift ook AA Gent-manager Michel Louwagie (foto) aan om — «Spelers met winst verkopen is de manier om te overleven» — het transfersysteem te verdedigen en terloops een lans te breken voor een plafonnering van de spelerslonen.

ZATERDAG 14/3 • 22u05 • **CANVAS**

THRILLER

The Pale Horse

Oude tradities en macabere rituelen

Begin zestiger jaren lijkt antiekhandelaar Mark Easterbrook zijn zaakjes prima voor elkaar te hebben. Hij is rijk, woont riant, heeft een mooie (tweede) vrouw en is een populair figuur binnen de Londense jets. Zijn leven verandert echter drastisch als zijn naam wordt aangetroffen op een lijst die in de schoen van een vermoorde vrouw wordt gevonden en waarvan er steeds meer plots overlijden. Mark besluit uit te zoeken wie hem naar het leven staat en raakt verstrikt in de oude tradities en macabere rituelen van het dorpje Much Deeping, waar 'hekserij' tot de orde van de dag behoort. Meer hoeft u niet te weten om naar het onderschatte BBC First te zetten en volop te genieten van deze 'very British' thriller in twee bedriven naar het werk van 'Queen of Crime' Agatha Christie.

ZONDAG 15/3 • 21u • **BBC FIRST**
(Telenet kanaal 310, Proximus kanaal 25)

Keizersvrouwen

NETFLIX

Huisvrouw verdwaalt in Amsterdamse onderwereld

Toen vriendin Pamela haar vroeg om een event te organiseren voor haar luxe escortbureau, had Xandra Keizer beter twee keer nagedacht. Voor ze er erg in heeft, belandt ze immers opnieuw in de duistere wereld van geweld, seks, manipulatie en drugs die ze jaren geleden inruilde voor een huisvrouwbenestaan als echtgenote van politicus Michiel en moeder van de rebelse Lulu. Omdat het haar — natuurlijk — niet lukt haar criminele activiteiten te combineren met die van voorbeeldige huisvrouw raakt Xandra in steeds nauwere schoentjes. Zeker als ze in aanvaring komt met haar meedogenloze moeder Sylvia — een rol van 'onze' Hilde Van Mieghem —, die als drugs-koningin van de Amsterdamse onderwereld geen concurrentie duidt en niet aarzelt om over lijken te gaan. Gewelddadige, maar nogal stereotype Nederlandse misdaadreeks die boven de Moerdijk zowel op applaus als kritiek werd onthaald. Niet zo sterk als illustere voorgangers 'Penosa' en 'Klem', maar niet aanlokkelijk genoeg om eens te proberen.

REALITY

De Sollicitatie

Marc Coucke en Wout Bru werven aan

Sollicitatiegesprekken zorgen bij werkzoekenden niet zelden voor paniek, angstzweet, black-outs, klunzige uitschuivers en aandoenlijk gestamel. Zeker als hun doen en laten geregistreerd wordt door camera's die hen voor, tijdens en na het jobinterview volgen. Maar er ligt wel vast werk te wachten op de kandidaat die zijn toekomstige werkgever kan overtuigen van zijn of haar kwaliteiten en motivatie. Voor de eerste vacature reizen vier werkzoekenden helemaal naar Durbuy, waar ondernemer Marc Coucke en topchef Wout Bru een 'flexibel en stressbestendig personeelslid' zoeken dat voor een maandloon van 2.500 euro bruto aan de slag wil in de keuken van restaurant La Bru'sserie. Derde seizoen van een bij momenten boeiende realityreeks waarvoor Woestijnvis samenwerkte met VDAB.

MAANDAG 16/3 • 21u30 • **VIER**

BIO

The Loudest Voice

Leven en loopbaan van een machtige 'klootzak'

Nadat hij in 1995 ontslagen werd bij CNBC gaat Roger Ailes aan de slag bij het Fox van mediaticoon Rupert Murdoch om er de rechts-conservatieve nieuwzender Fox News op te richten. Die bouwt hij in geen tijd uit tot een van de invloedrijkste tv-netwerken van de VS. Dat legde Ailes geen windeieren. De machtige meester-manipulator werd zowel 'de man die presidenten kon maken' genoemd als een 'eersteklas klootzak' en had als politiek adviseur een dikke vinger in de Republikeinse pap. Tot hij na talloze beschuldigingen van grensoverschrijdend seksueel gedrag in 2016 tot ontslag werd gedwongen en een jaar later overleed. Leven en loopbaan van 'The Loudest Voice' werden gebundeld in deze biografische fictiereeks waarvan elke van de zeven afleveringen een bepalend 'Ailes-jaar' behandelt. Spraakmakend historisch drama waarin een onherkenbare, maar briljante Russell Crowe geflankeerd wordt door collega-sterren als Seth MacFarlane, Sienna Miller en Naomi Watts.

WOENSDAG 18/3 • 23u35 • **CANVAS**

BV&CO

Gers Pardoel oogst kritiek met post over corona

Het coronavirus heeft iedereen in z'n greep en maatregelen vliegen ons om de oren. Voor niks nodig, stelt Gers Pardoel. De *The voice kids*-coach heeft een remedie gevonden: liefde. "Wees alsjeblieft lief voor jezelf en elkaar. Diep vanbinnen zit de liefde in jezelf en dat is het enige wat het coronavirus echt

kan stoppen." De rapper adviseert zijn volgers op sociale media om elkaar gewoon een hand en een knuffel te geven. Zijn raad kan op heel wat kritiek rekenen. Ook VTM reageert: "We betreuren je reactie, Gers, en kunnen alleen maar iedereen aanraden om alle voorzorgsmaatregelen ter harte te nemen." (ca)

Wees alsjeblieft lief voor jezelf en elkaar. Diep van binnen zit de liefde in jezelf en dat is het enige wat het Corona virus (elk virus) echt kan stoppen. Zoek die liefde in jezelf en geef die door aan een ander. Zodra je die liefde vindt kan geen virus jouw lichaam als het zijne beschouwen. Het kan en mag niet zo zijn dat een virus ervoor zorgt dat wij geen fysiek contact meer met elkaar willen/kunnen hebben. Geef elkaar wel een hand, geef elkaar wel een knuffel en geef elkaar wel je liefde!!

Guga Baúl

te horen in eerste Vlaamse fictiepodcast 'Het oord'

Of het nu thuis is in de zetel of onderweg in de auto: de Vlaming luistert steeds vaker naar podcasts. Maar een fictiepodcast, die hadden we nog niet. Tot nu. Scenariste en regisseur Ellen Vander Heyden lanceert vanaf 27 maart 'Het oord'. Daarvoor heeft ze onder anderen Guga Baúl (33) weten te strikken. EVA DE POORTER

Op 27 april 2019 worden de levenloze lichamen van 43 mannen en vrouwen teruggevonden in een mysterieus privébos. Aan de hand van teruggevonden dagboeken en audiofragmenten worden de laatste dagen binnen het bos gereconstrueerd. Dat is het verhaal van *Het oord*, de allereerste Vlaamse fictiepodcast van Ellen Vander Heyden. Onder anderen *Familie*-acteurs Jasmijn Van Hoof en David Cantens, Studio Brussel-presentatrice Michèle Cuvelier, en VTM-gezicht Guga Baúl hebben hun stem aan het project geleend.

"Omdat ik stemmenwerk sowieso leuk en interessant vind, en dit de eerste keer is dat het

om fictie gaat, heb ik ja gezegd", zegt Baúl. "Een week later hebben we een lokaaltje afgehuurd en was mijn deel in één dag opgenomen. Ellen klonk heel passioneel en ambitieus. Ik hoop dat het voor haar een start mag zijn en dat ze mag schrijven voor tv en radio."

Vander Heyden is afgestudeerd in Televisie aan het RITCS in Brussel en is een grote podcastfan. "Je kan heel veel doen met heel weinig middelen. Daarom is het een tof medium voor jonge makers", zegt ze. "Ik had twee wenslijstjes van mensen die ik voor bepaalde rollen zag. Het ene was haalbaar, het andere was het lijstje van mijn dromen. Ik ben heel blij dat ik het merendeel van dat laatste lijstje kon overtuigen." (lacht)

Vroeger door corona

Baúl neemt de rol van Hubert, een cultleider, op zich. "Samen met zijn dochters heeft hij een aparte subgemeenschap gecreëerd die zich heeft afgezet tegen de huidige maatschappij. Ik ben benieuwd naar de reacties. Het is een beetje een atypisch ver-

haal, zeker in deze tijden van quarantaine door het coronavirus. Het gaat over een commune die afgesloten leeft. Dat gaan de mensen nu wel op een andere manier beluisteren."

"Zelf heb ik het hele verhaal nog niet gehoord. Je neemt je rol ook individueel op. Je hebt in tegenstelling tot een tv-reeks geen tegenspel. Er is ook geen decor of er zijn geen kostuums, dat maakt naturel spelen moeilijker. Ik ben zeer benieuwd, vooral naar hoe die combinatie van de verschillende spelers zal marcheren."

Normaal was het de bedoeling pas op 27 april de podcast online te gooien, maar Vander Heyden lanceert de eerste aflevering wellicht op vrijdag 27 maart, door het coronavirus. "Het heeft geen nut om het nog een maand uit te stellen, nu iedereen thuiszit", zegt ze. Elke aflevering wordt afzonderlijk gelanceerd, gratis. Wie zeven euro betaalt, kan meteen het volledige seizoen beluisteren.

INFO

'Het oord' is te beluisteren via Spotify, YouTube, Soundcloud of hetoord.be

Nathalie Delporte vervangt zwangere Astrid Philips bij Nostalgie

Vanaf maandag vervangt Nathalie Delporte de zwangere Astrid Philips bij radiozender Nostalgie. Tot begin augustus krijgt Herbert Bruynseels tussen 6 en 9 uur een andere copresentatrice. Het is niet de eerste keer dat Delporte samenwerkt met

Bruynseels. En ook Philips is voor haar geen vreemde: "Astrid heeft mij ooit vervangen toen ik ging bevallen van de jongste dochter. Bijna tien jaar later draaien de rollen om en kunnen mijn kinderen straks gaan babysitten op die van haar." (ca)

Lynn Van Royen acteert nu ook in videoclip

Ze had al tv, film en theater op haar conto staan, en nu mag Lynn Van Royen (30) ook een videoclip aan haar cv toevoegen. De *Luiszenmoeder*-actrice speelt de hoofdrol in de video bij *Overal mist*, de nieuwe single van singer-songwriter Jonas Winterland. Een fijne zijsprong voor Van Royen, nadat haar internationale reeks *The team* flopte op VTM en ook *De Luiszenmoeder* een duik nam in de kijkcijfers. "Overal mist sprak me meteen aan", zegt Van Royen. "Het is heel herkenbaar en je

voelt dat het lied voor Jonas heel dichtbij zit. Maar je hoeft zelfs niet te weten waarover het gaat om geraakt te worden."

In de filmische clip vindt Van Royen een trollenpop die een eigen leven lijkt te leiden. Regie en camerawerk waren in handen van Gorki-drummer Bert Huysentruyt, die samen met Winterland ook het scenario schreef. (dvtg)

Het Nieuwsblad/Leuven-Hageland 14/03/2020, bladzijden 30 & 31

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Het Nieuwsblad/Leuven-Hageland

MATHIAS VERGELS

en zijn vrouw Julie uit elkaar

Akteur Mathias Vergels en zijn vrouw Julie Houtman zijn niet langer samen. Dat meldt Julie in een boodschap op Instagram. Ze hebben samen een zoontje van bijna twee jaar.

"Met pijn in het hart en een baksteen in de maag schrijf ik deze woorden", schrijft Julie. "Mathias en ik hebben besloten elk onze eigen weg te gaan. We zullen voor altijd met elkaar verbonden zijn door Emile, waardoor een goede verstandhouding op dit mo-

ment primeert". Mathias en Julie werden vijf jaar geleden een koppel en trouwden in juli 2017. De acteur prees Julie toen omdat zij hem na een moeilijke periode weer op het rechte pad had gebracht. Een jaar later werd hun zoontje Emile geboren.

Allebei willen ze liever nog geen commentaar geven over de breuk. "Het is allemaal nog heel pril waardoor we niet bereikbaar zijn voor commentaar. We hebben beiden even tijd nodig om dit te verwerken", meldt Julie nog. (tib)

Marc-Marie Huijbregts boos op Gentse LEZ-zone

Marc-Marie Huijbregts zien ze voorlopig niet meer terug in Gent. De Nederlandse cabaretier die regelmatig als jurylid in *De slimste mens ter wereld*

niet wist is dat in Gent een lage emissiezone van kracht is. Marc-

Marie kreeg een boete van 150 euro in de bus. "En dan is mijn wagen nog niet eens te oud of te vervuilend", sakkert hij. "Blijktbaar moet je je als buitenlander eerst aanmelden, maar dat weet niemand. Veel buitenlandse toeristen zullen in Gent een boete oplopen." (tove)

R. Kelly, ooit een superster, nu alweer aangeklaagd als sekscrimineel.

Niels Destadsbader herovertop koppositie in Ultratop

Boven de wolven, het recentste album van Niels Destadsbader, klimt na vijf maanden in de Ultratop opnieuw naar de eerste plaats. Het is de eerste keer sinds 11 januari dat de plaat weer helemaal aan de top van de hitlijsten staat. De nieuwe releases moesten het deze week trouwens tegen de 'oudjes' afleggen, want op de tweede plaats eindigde deze week Billie Eilish. Haar plaat staat al een jaar in de Ultratop. (tove)

PATRICK DE ROO

R. Kelly zou vrouwen met opzet besmet hebben

R. Kelly (53) is opnieuw door twee vrouwen aangeklaagd wegens seksueel misbruik. Een van hen beweert dat de r&b-ster haar bewust besmette met een geslachtsziekte.

Harvey Weinstein is net veroordeeld tot 23 jaar cel, maar daarmee is #MeToo niet van de baan. Ook R. Kelly ligt al maan-

den onder vuur wegens zijn seksueel roofgedrag. De voorbije dagen hebben nog eens twee vrouwen een klacht ingediend tegen de Amerikaan, bekend van hits zoals *I believe I can fly* en *If I could turn back the hands of time*. Volgens showbiz-website TMZ beschuldigt een van de vrouwen hem niet alleen van misbruik, ze zegt ook dat hij haar tijdens onbeschermd seks bewust heeft besmet met de geslachtsziekte herpes.

In totaal heeft Kelly nu al 22 aanklachten lopen. Zo zou zijn vroegere liefde Azriel Clary eens gelijk kunnen krijgen. De 22-jarige vrouw die vijf jaar met Kelly samen was, beweerde eerder in het Brit-

se blad *The Sun* dat haar ex in heel de VS honderden slachtoffers heeft gemaakt, onder meer door mensenhandel en chantage. Clary beweert getuige te zijn geweest van zijn praktijken. Ze zou zelf door Kelly zijn gedwongen tot groepsseks en zag hoe Kelly vrouwen dwong seks te hebben met minderjarigen, soms zelfs familieleden.

Kelly blijft ondertussen alle beschuldigingen ontkennen en aanvechten. Al werd hij in juli 2019 gearresteerd wegens betrokkenheid bij kinderporno en liken de bezwarende getuigenissen zich op te stapelen. (jdr)

SHOWB*izz*VRIENDINNEN BLAZEN STERRENCHefs OMVER
IN 'MIJN KEUKEN MIJN RESTAURANT'

Geert Hoste verliest moeder

«En het leven scheidt diegenen die van elkaar houden, heel zachtjes en zonder geluid.» Met woorden van de Franse poëet Jacques Prévert heeft komiek Geert Hoste (59) het overlijden van zijn moeder gemeld. «Gisteren hebben we afscheid genomen van mijn lieve mama», klonk het op Twitter, waarna tal van bekende collega's hun medeleven betuigden. Moeder Hoste werd net geen negentig.

Tranen in de ogen van Sergio Herman en Marcelo Ballardin die het zelf niet beter had gekund. Zo'n complimenten van sterrenchefs, bovenop een lading tieners: beste vriendinnen en hobbykoks Mira Ghyllbert (31) en Anne-Sophie De Bock (34) hebben indruk gemaakt in 'Mijn keuken mijn restaurant'.

• JOLIE BOECKX •

Cuisson die zelfs Sergio ontmoert

«Ik wist niet dat dit bestond in hobbykookland. Hier word ik emotioneel van.» Sergio Herman sloeg de nagel op de kop donderdagavond in 'Mijn keuken mijn restaurant' op VTM. Alsof de kabeljauw met schorseneren op drie wijzen en de chocoladebavarois met mandarijn en amandelsponge recht uit zijn eigen sterrenkeuken kwam. Ook Marcelo Ballardin kreeg er kippenvel van. «Zelf had ik dit niet beter gekund.»

Werken in tankstation

Met superlatieven en drie keer tien op tien – met 92 op 100 als eindscore – werden de beste vriendinnen Mira en Anne-Sophie overladen. «Is dit écht gebeurd?», vragen we ons continu af. «Wat wij ons vooral afvragen is in welke sterrenzaak de twee dertigers stage hebben gelopen?

Blijkt dat ze in het dagelijkse leven alles behalve koks zijn. Mira werkt als projectmanager, gericht op de online marketing. Anne-Sophie runt een tankstation. «Een job waarin we allebei heel geïnteresseerd zijn. Dat trekken we door in het koken.»

Al tien jaar zijn ze beste vriendinnen en delen ze hun fornuis. En een voorliefde voor Playstation. «We zijn allebei zot van gamen. Een spelletje Mortal Kombat of Mario Kart: ideaal om te ontspannen tussen al dat gestress in de keukens», lachen Mira en Anne-Sophie. Nog zoiets gemeenschappelijks: ze kregen de passie voor het koken mee van hun mama. «Als kind hielpen we mee in de keuken, leerden we de basis. En Anne-Sophie leerde dan ook nog snijtechnieken van haar papa», vertelt Mira. Zij was het die Anne-Sophie en zichzelf

Tot hun eigen verbazing scoorden Mira Ghyllbert (31) en Anne-Sophie De Bock (34) niet enkel met hun dessert, maar ook met hun hoofdgerecht. Foto VTM

inschreef voor het tv-programma. «We koesteren de droom om een eigen restaurant te beginnen. Maar we wilden daar de juiste opleiding en certificaten voor. Daarom schreven we ons in voor avondonderwijs aan de hotelschool Spermalie in Gent. Daar volgen we wekelijks enkele uurtjes les», vertelt Mira.

Kunstwerkjes

De twee gaan voor een diploma chef-kok en moeten daar zeven jaar voor studeren. «We hebben nog een lange weg te gaan. En dan net in die beginperiode kwam de oproep van VTM. «We zullen eens meedoen», zeiden we lacherig. Nooit met de gedachte dat we effectief in het programma zouden belanden én dan ook nog eens zulke positieve commentaren zouden krijgen van sterrenchefs.» Hun geheim? De manier waarop de besties elkaar aanvullen. De perfecte cuisson,

waarover Sergio nog vertelde dat die zelfs niet gehaald wordt door alle professionele koks, komt van Anne-Sophie. De als kunstwerkjes gedresseerde borden zijn Mira haar dada. «Mijn mama is kunstenaars en heeft me dat creatieve doorgegeven.»

Roger Van Damme als voorbeeld

Ook is er hun gedeelde bewondering voor toppatissier Roger Van Damme, aldus Anne-Sophie. «Hij is onze inspiratiebron. Voor de desserts dan toch. Ik heb al zijn boeken thuis», klinkt het. «Wij zijn dessertliefhebbers en daarin experimenteren we het vaakst. Dat we voor ons hoofdgerecht, iets dat bij ons persoonlijk op de derde plaats komt, dan nog twee tieners kregen, is ongelofelijk.»

Mijn keuken mijn restaurant

dinsdag en donderdag
om 20.35 uur op VTM

Topdokters

20.35

07.45 Meesterlijke Klassiekers - **08.00** Hollyfood - **08.25** It's Aperiome Somewhere in the World (Tot 08u35) - **11.35** Tweedehands Deluxe (Tot 12u30) - **14.35** De gezonde goesting - **15.05** De wereld op je bord - **15.25** Roger van Damme Desserts - **15.45** De Slimste Mens Ter Wereld - **16.45** De Mol - **18.00** Komen Eten

18.45 Two and a Half Men

Amerikaanse komische serie. (Herh.)

• Does This Smell Funny to You?

Jake moet een spreekbeurt houden over de gebeurtenissen van het afgelopen weekend.

• **Weekend in Bangkok with Two Olympic Gymnasts.** Alan valt van het dak en is gewond. Hierdoor moet Charlie enkele dagen op Jake passen.

19.40 Huizenjagers

Vastgoedwedstrijd waarin drie makelaars op zoek gaan naar de ideale woning voor enkele kandidaat-kopers. **Westhoek.** Deborah en Pieter-Jan willen samen met hun zoontje groter gaan wonen. Liefst in de buurt van Diksmuide waar Deborah haar kapsalon heeft. Hun ideale woonst heeft 3 tot 4 slaapkamers, want gezinsuitbreiding zit er zeker in. Budget: 400.000 euro.

20.35 TOPDOKTERS

Documentairereeks over het werk van acht Vlaamse artsen-specialisten. Dr. Vanderheyden opereert een man die zwaar verbrand raakte bij een huisbrand. Hij vertrekt daarna met het Belgische leger naar Niger, één van de armste landen ter wereld, om er dringende medische zorgen toe te dienen aan gewonde militairen.

21.30 De sollicitatie

Realityreeks waarin werkzoekenden op sollicitatiegesprek gaan. Vier mensen strijden om een felbegeerde plaats in het restaurant van topchef Wout Bru in Durbuy: La Bru'sserie. Het restaurant kadert in het project van de bekende ondernemer Marc Coucke. Marc en Wout zoeken heel dringend gedreven keukenpersoneel. De kok, patissier of sommelier die hier een job krijgt, schrijft mee een stukje geschiedenis. Het loon: 2.500 bruto.

22.05 Stukken van mensen

Realityreeks. (Herh.) Marc en zijn quizmaker Michiel hebben een kunstwerk van Panamarenko in de aanbieding.

23.15 Huizenjagers (Herh.)

Soof

20.35

08.30 Dr. Phil (Tot 09u05). - **10.05** Dr. Phil (Tot 10u45). - **11.20** Grey's Anatomy (Tot 12u00). - **12.30** Castle (Tot 13u20). - **13.35** Jane the Virgin (Tot 14u20). - **14.55** Dr. Phil - **15.35** Love Island - **16.45** Million Dollar Listing: New York - **17.45** The Block Australia

18.45 Grey's Anatomy

Amerikaanse ziekenhuisserie. (Herh.)

• **Bad Reputation.** Arizona besluit om meer tijd door te brengen met Sofia, die het moeilijk heeft op school. Alex en Jo zijn verrast wanneer verpleegster Olivia en haar zoon opduiken.

19.35 Castle

Amerikaanse misdaadserie. (Herh.)

• **The Dead Pool.** Castle en Beckett onderzoeken de moord op een topzwemmer die naar de Olympische Spelen mocht. De man werd dood aangetroffen in een zwembad. Al snel blijkt dat hij heel wat geheimen had. Ondertussen geven ook de pokervrienden van Castle hun mening over de zaak.

20.35 SOOF

Nederlandse dramaserie.

• **Moderne families.** Micks Operatie Geheime Gezinsmensmelting is officieel van start gegaan. Dat betekent volledig offline gaan en qualitytime met het gezin. Soof weet alleen niet zo goed wie nu haar gezin is. En haar gezin weet het zelf ook niet. Ondertussen komt de verkoop van de zolder in gevaar en dat zorgt voor de nodige spanning tussen Kasper en Josine. • **Het begin van het einde.** Iedereen is helemaal 'happy in love'. Alleen is niet iedereen klaar voor de volgende stap. De boekpresentatie staat voor de deur en daar komt veel bij kijken, maar Soof is afgeleid wanneer ze een verlovingsring vindt. Gelukkig staan haar familie en vrienden klaar om bij te springen op deze bijzondere dag vol verrassingen.

22.15 Age Gap Love

Reportagereeks over koppels met een groot leeftijdsverschil.

23.10 Criminal Minds

Amerikaans-Canadese misdaadserie. (Herh.)

• **Children of the Dark.** Hotchner en het team trekken naar een voorstad van Denver. Ze krijgen het vermoeden dat twee verdachten samenwerken in een reeks inbraken waarbij hele gezinnen worden uitgemeord.

Niet te missen

Topdokters

Dr. Vanderheyden opereert een man die verbrand raakte bij een huisbrand. Hij vertrekt daarna met het Belgische leger naar Niger, één van de armste landen ter wereld, om er medische zorgen toe te dienen aan gewonde militairen. Dr. De Raes is op missie naar West-Afrika met de Belgische marine.

VIER, 20.35 UUR

De Sollicitatie

Vier mensen strijden om een felbegeerde plaats in het restaurant van topchef Wout Bru in Durbuy: La Bru'sserie. Het restaurant kadert in het project van de bekende ondernemer Marc Coucke. Marc en Wout zoeken heel dringend gedreven keukenpersoneel.

VIER, 21.30 UUR

Gazet van Antwerpen/Stad en Rand 16/03/2020, bladzijden 28 & 29

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Gazet van Antwerpen/Stad en Rand

TV-TIPS

TOM HEREMANS

'De sollicitatie': Wout Bru is op zoek naar personeel. © vier

1 | BEAUTY QUEENS AND BEDLAM

BBC 2 22.00-23.00 uur

Britse documentaire over de Miss-Worldverkiezingen van 1970 in Londen, waartegen gaandeweg zoveel protest rees (ook tijdens de ceremonie, die wereldwijd door miljoenen mensen werd bekeken), dat de verkiezing een symbool werd van een nieuwe feministische revolutie. En toch stond ze schattig met dat kroontje.

2 | OP DE TAST, TUSSEN VERBEELDING EN HERINNERING

NPO 2 20.25-21.30 uur

Documentaire over het blinde echtpaar Polderman, dat al veertig jaar samen zelfstandig leeft in Amsterdam. Blind ouder worden in een steeds drukker stad, valt dat vol te houden? We zullen zien.

3 | DE SOLLICITATIE

Vier 21.30-22.05 uur

Nieuw seizoen van de Woestijnvisreeks waarin werkzoekenden op gesprek gaan bij potentiële werkgevers. Vandaag is dat Wout Bru, op zoek naar personeel voor de keukenploeg van zijn brasserie. Hij wordt bijgestaan door Marc Coucke, vermaard vanwege zijn talent om een ploeg samen te stellen.

De Standaard/DS2 16/03/2020, bladzijden 10 & 11

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Standaard/DS2

De Sollicitatie

VIER, MA, 21.30 UUR

3

Weinig mensen houden van solliciteren. De stressfactor loopt vaak hoog op. Krop in de keel, okselvijvers, angst om niet op vragen te kunnen antwoorden... En toch vond VIER enkele mensen bereid die voor ondernemers Wout Bru en Marc Coucke, en voor televisiekijkend Vlaanderen, willen komen solliciteren. Op het spel staat een job in de keuken van Bru's restaurant in Durbuy, goed voor 2.500 euro brutoloon. Wie maakt de beste eerste indruk? (tove)

→ Bekijk de tv-gids van de hele week op hbvl.be/tv-gids

Het Belang van Limburg/Noord 16/03/2020, bladzijden 26 & 27

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Het Belang van Limburg/Noord

